ILO-asiakirja
2/2017

ILOn 106. Kansainvälinen työkonferenssi 5.–16.6.2017

Suomen valtuuskunnan raportti sekä ILOn perussäännön mukainen eduskunnan informointi konferenssin päätöksistä

Helsinki 2017

ISSN 0782-3290

Työ- ja elinkeinoministeriö
Arbets- och näringsministeriet

KANSAINVÄLISEN TYÖJÄRJESTÖN (ILO) 106. TYÖKONFERENSSI 5. - 16.6.2017 GENEVESSÄ

SISÄLLYS

I Yhteenveto konferenssin työstä ja tuloksista 2

II Komiteatyö 4

1. Finanssikomitea 4

2. Yleissopimusten ja suositusten soveltamista käsittelevä komitea 5

3. Työvoiman maahanmuuttoa käsittelevä komitea, yleiskeskustelu 8

3. Suositus työllisyydestä ja ihmisarvoisesta työstä rauhan ja selviytymiskyvyn edistämiseksi, toinen käsittely 11

4. Vuoden 2008 globalisaation sosiaalista oikeudenmukaisuutta koskevan julistuksen arviointi, perustavaa laatua olevat periaatteet ja oikeudet, yleiskeskustelu 15

5. Yleissopimusten nro 4, 15, 28, 41, 60 ja 67 kumoaminen 16

LIITTEET

Liite 1: ILO-neuvottelukunnassa käsitellyt Suomen painopisteet Kansainvälisen työjärjestön ILOn hallintoneuvostossa 2017 - 2020 18
Liittteet 2 ja 3: Suomen valtuuskunnan kokoonpano 23
Liite 4: Komiteoihin osallistuminen 25
Liite 5: Suositus työlisyydestä ja ihmisarvoisesta työstä rauhan ja selviytymiskyvyn edistämiseksi, nro 205, teksti suomi-englanti, ruotsi-ranska kieliversioineen 26

I YHTEENVETO KONFERENSSIN TYÖSTÄ JA TULOKSISTA

Kansainvälisen työjärjestön (ILO) 106. työkonferenssi pidettiin Genevessä 5. - 16.6.2017.

Konferenssin teemana oli **tulevaisuuden rakentaminen ihmisarvoiselle työlle.**

Työkonferenssin asialista:

1. Hallintoneuvoston puheenjohtajan ja pääjohtajan raportit

2. Työohjelma ja budjetti sekä muut niihin liittyvät kysymykset

3. Hallintoneuvoston vaalit

4. Informaatio ja raportit yleissopimusten ja suositusten soveltamisesta

5. Työvoiman muuttoliike (yleiskeskustelu)

6. Suosituksen nro 71 (työtilaisuuksien järjestäminen siirtymäkautena sodasta rauhaan) uudistaminen koskemaan rauhaa, turvallisuutta ja kriisinkestokykyä edistävää ihmisarvoista työtä (standardin toinen käsittely)

7. Vuoden 2008 globalisaation sosiaalista oikeudenmukaisuutta koskevan julistuksen vaikutusten arviointi (yleiskeskustelu)

8. Yleissopimusten nro 4, 15, 28, 41, 60 ja 67 kumoaminen

Suomen konferenssidelegaation kokoonpano on liitteenä 2 ja 3 ja komiteoihin osallistumiset liittenä 4.

Tiivistelmä

Konferenssin puheenjohtajaksi valittiin Panaman työministeri Luis Ernesto CARLES RUDY. Konferenssin varapuheenjohtajat ja komiteoiden puheenjohtajat ovat linkissä: http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meeting-document/wcms_557145.pdf

Konferenssiin osallistui noin 6 000 akkreditoitua delegaattia ILOn 187 jäsenvaltiosta.

Täysistunto ja Työn maailman huippukokous

Täysistunnon keskustelu pääjohtajan raportista käsitteli työtä ilmaston muuttuessa (Work in a changing climate). Keskustelu liittyi pääjohtajan ”The Green Initiative” -vuosisata-aloitteeseen.

Työn maailman huippukokous, jossa keskusteltiin pääjohtajan Naiset työssä -vuosisata-aloitteesta, pidettiin 15.6.2017, linkki:
http://www.ilo.org/ilc/ILCSessions/106/plenary/world-of-work-summit/lang--en/index.htm

Hallintoneuvoston vaalit

Työkonferenssi valitsi 12.6.2017 hallintoneuvoston vuosille 2017 – 2020. **Suomi** tuli valituksi hallintoneuvoston nk. pohjoismaiselle paikalle. Muut Euroopan maat hallintoneuvostossa ovat Azerbaizan, Bulgaria, Irlanti, Kreikka, Puola, Romania, Sveitsi, Tsekin tasavalta ja Turkki. Hallintoneuvoston pysyviä jäseniä Euroopan maista ovat Iso-Britannia, Italia, Saksa, Ranska ja Venäjä.

Maantieteelliset alueet olivat jo etukäteen päässeet sopuun paikkojen jaosta kolmea Etelä-Aasian maata (Nepal, Bangladesh ja Pakistan) lukuun ottamatta. Näistä Nepal ja Bangladesh tulivat valituiksi. Nepal valittiin hallintoneuvostoon ensimmäistä kertaa. Pakistania, jolla on ollut lähes keskeytyksettä paikka hallintoneuvostossa, ei valittu. Myös Suomi tuki valituksi tulleita maita.

Hallintoneuvoston uusi kokoonpano on linkissä:
http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---relconf/---reloff/documents/meetingdocument/wcms_083528.pdf

Työelämä- ja tasa-arvovaliokunnan edustajan vierailu

Eduskunnan työelämä- ja tasa-arvovaliokunnan varapuheenjohtaja Heli JÄRVINEN vieraili tutustumassa työkonferenssissa 13.-14.6.2017.

II KOMITEATYÖ

1. FINANSSIKOMITEA

(Liisa Heinonen, TEM)

Komitea valmisteli ILOn ohjelmaa ja budjettia vuosille 2018 - 2019. Budjetin loppusumma on noin 760 miljoonaan Sveitsin frangia. Jäsenmaksuja kerätään vuonna 2018 yhteensä yli 380 miljoonaa Sveitsin frangia. Suomen maksuosuus on 1 732 821 Sveitsin frangia. Linkki asiakirjaan:
http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---relconf/documents/meeting-document/wcms_557847.pdf

Vuoden 2016 osalta käsiteltiin myös riippumattomien arvioijien raporttia ja sen suosituksia toiminnan kehittämiseksi. Myös tuore MOPAN-arviointi (Multilateral Organisation Performance Assessment Network, linkki MOPAN-sivulle: http://www.mopanonline.org/assessments/ilo2015-16/) suosituksineen nousi esille komiteassa. IMEC-puheenvuorossa tuettiin kaikkien ulkopuolisten arvioijien suositusten ottamista huomioon tulevassa työssä.

Konferenssi äänesti Kazakstanin oikeudesta käyttää äänioikeuttaan konferenssissa, vaikka se on laiminlyönyt jäsenmaksunsa. Finanssikomitean suosituksen perusteella äänioikeus myönnettiin.

Suomi tuki finanssikomitean ehdotuksia täysistunnossa.

2. YLEISSOPIMUSTEN JA SUOSITUSTEN SOVELTAMISTA KÄSITTELEVÄ KOMITEA (ns. CAS-komitea, applikaatiokomitea)

(Päivi Kantanen, TEM)

Komitean työ perustuu ILOn perussäännön 19 artiklaan, joka edellyttää komitean käsittelevän niitä kysymyksiä, jotka koskevat

1. työkonferenssin hyväksymien yleissopimusten ja suositusten saattamista jäsenvaltioiden asianomaisten valtioelinten käsiteltäväksi,
2. jäsenmaiden raportteja niiden hyväksymien ILOn yleissopimusten soveltamisesta ILOn perussäännön 22 artiklan mukaisesti,
3. jäsenmaiden ILOn perussäännön 19 artiklan mukaisesti antamia raportteja ILOn hallintoneuvoston pyytämistä yleissopimuksista.

Komitean puheenjohtaja	González WASHINGTON (hallituksen edustaja, Dominikaaninen tasavalta)
Varapuheenjohtajat	Sonia REGENBOGEN (työnantajien edustaja, Kanada) Marc LEEMANS (työntekijöiden edustaja, Belgia)
Komitean raportoija	Mostafa Abid KHAN (hallituksen edustaja, Bangladesh)
Suomen edustajat	Päivi KANTANEN, TEM/TMO Mika KÄRKKÄINEN, EK Annika RÖNNI-SÄLLINEN, SAK
Tausta-asiakirjat	Report III (Part 1A) 8.2.2017: Report of the Committee of Experts on the Application of Conventions and Recommendations Report III (Part 1B) 8.2.2017: General Survey on the occupational safety and health instruments concerning the promotional framework, construction, mines and agriculture

Komitean asiakirjat ja johtopäätökset löytyvät oheisesta linkistä:
http://www.ilo.org/ilc/ILCSessions/106/committees/standards/lang--en/index.htm

Asiantuntijakomitean raportti ja jäsenmaiden raportointivelvoitteet

CAS-komitean työ perustuu pysyvän asiantuntijakomitean (CEACR) tuottamiin raportteihin jäsenmaiden tilanteesta sopimusten noudattamisessa lain ja käytännön tasolla. Asiantuntijakomitean puheenjohtaja tuomari Abdul G. Koroma korosti vuorovaikutteisuutta CAS-komitean kanssa ja tämä työn kehittämistä. Koroma toivoi ratkaisua heidän kohtuuttomaan työmäärääänsä. Asiantuntijakomitean työtä ja raportteja kiiteltiin. Ratkaisuja työmäärään on katsottava standardialoitteen puitteissa.

Työntekijät korostivat asiantuntijakomitean työn riippumattomuutta ja perustavanlaatuista työtä sosiaalisen oikeudenmukaisuuden edistämiseksi. Työnantajat korostivat valvontatyön kolmikantaisuutta ja keskustelua sopimusten soveltamisesta. Komitean johtopäätösten on oltava läpinäkyviä, kestäviä, käytännöllisiä ja realistisia, joiden avulla päästään parempaan sopimusten noudattamiseen. Työnantajat pitivät myönteisenä tämän vuoden raportissa asiantuntijakomitean mandaatista (17. kohta) todettua. Komitean työn tulosten seuraamisen osalta työnantajat korostivat realismia sen suhteen, mitä maa voi yhden vuoden aikana saavuttaa. Lisäksi integraatio CAS-komitean

ja asiantuntijakomitean kanssa on keskeistä. Työnantajat pitivät ongelmana sitä, että asiantuntijoiden raportissa toistetaan yhdistymisvapauskomitean (CFA) johtopäätöksiä. CFA:lla on eri mandaatti. Raportoinnin osalta työnantajat esittivät raportoitavaksi vain keskeisistä asioista ja esim. sopimuksen nro 87 (järjestäytymisoikeus) osalta raportointi ei edellytä tietoja lakko-oikeudesta. Sekä työntekijät että työnantajat korostivat raportointivelvoitteiden täyttämisen tärkeyttä osana ILOn valvontajärjestelmää. Komitea käsitteli jäsenmaiden raportointivelvoitteita koskevat laiminlyönnit.

Yleisraportin teemana oli työturvallisuus (*General Survey on the occupational safety and health instruments concerning the promotional framework, construction, mines and agriculture*). Keskusteluissa korostettiin taloudellisesta kriisistä huolimatta työturvallisuuden tärkeyttä, koska se on myös yritysten tuottavuuden suhteen avainasemassa. Työturvallisuuden edistäminen ja ennaltaehkäisevät toimet ovat jatkuva prosessi, mikä vaatii myös teknistä osaamista ja ennaltaehkäisevää työkulttuuria. Työnantajien, työntekijöiden ja hallitusten on yhdessä toimittava sen edistämiseksi sekä kansallisella tasolla että yrityksissä. Näiden asioiden tärkeys ei ole muuttunut. Vain kolme jäsenmaata - Suomi, Ruotsi ja Slovakia - ovat ratifioineet kaikki yleisraportissa käsitellyt sopimukset. Asiantuntijat korostivat työturvallisuuden edistämisen tärkeyttä, sosiaalista dialogia ja kolmikantaisia toimia sekä sopimusten ja suositusten ohjeistuksen tärkeyttä työturvallisuuden edistämiseksi. Työturvallisuuden riskialat vaativat tehostettuja toimia. Sopimukset nro 155 ja 187 ovat toisiaan täydentäviä ja auttavat parantamaan työturvallisuutta.

Maatapauksista *Bahrainin* tapaus koski *syrjintää työelämässä* (sopimus nro 111), *Puolan, Mauritanian ja Paraguayn* tapaukset *pakkotyötä* (sopimus nro 29), *Malesian* työtapaturmakorvauksia ulkomaalaisille työntekijöille (nro 19), *El Salvadorin työelämän kolmikantasopimuksen* (nro 144) rikkomista, kahdeksan tapausta (*Algeria, Bangladesh, Botswana, Ecuador, Egypti, Kazakstan, Guatemala ja Kambodža) järjestäytymisoikeuksia* (sopimus nro 87), *Sambian* tapaus *työhön pääsyn vähimmäisikää* (sopimus nro 138), *Libyan, Kongon ja Afganistanin* tapaukset *lapsityön pahimpia muotoja* (sopimus nro 182), *Intian ja Ukrainan* tapaukset *työsuojelutarkastuksia* (sopimukset nro 81 ja 129), *Sudanin ja Venezuelan* tapaukset *työllisyyspolitiikkaa* (sopimus nro 122), *Yhdistyneen kuningaskunnan* tapaus *sosiaaliturvan tasoa* (sopimus nro 102) ja *Turkin* tapaus *työntekijöiden edustajien asemaa* (sopimus nro 135). Komiteassa ei käsitelty yhtään kollektiivisia neuvotteluoikeuksia (sopimus nro 97) koskevaa tapausta. **Vakavimpia tapauksia** olivat *Ecuadorin, El Salvadorin, Malesian, Puolan ja Ukrainan* tapaukset.

EU käytti puheenvuoron asiantuntijoiden raportin yleisestä osasta, työsuojelua koskevasta raportista ja kaikista vakavista tapauksista (pois lukien Puola) sekä Kazakstanin, Mauritanian ja Kongon tasavallan, Afganistanin, Bahrainin, Bangladeshin, Kambodžan ja Guatemalan tapauksista.

Puolan tapauksessa kyse on Puolan ay-liikkeen (Solidarność) huomautuksesta, joka koskee Puolassa olevien pohjoiskorealaisten siirtotyöntekijöiden huonoa asemaa ja käyttämistä pakkotyöhön. Tapauksen taustalla on YK:n erityisraportoijan raportti, jossa tuodaan esille Pohjois-Korean hallituksen toiminta maan kansalaisten lähettämisestä työhön mm. Puolaan olosuhteisiin, jotka vaikuttavat pakkotyöltä. Raportin mukaan noin 50 000 pohjoiskorealaista työskentelee ulkomailla pääasiassa kaivoksissa, metsähakkuussa sekä tekstiili- ja rakennusteollisuudessa. Puolan hallituksen edustajan mukaan Puolalla ei ole sopimusta Pohjois-Korean kanssa. Kyse on periaatteellisesta tapauksesta, jolla pyritään hakemaan linjaa sen suhteen, minkälaisia maiden viranomaisrakenteiden ja järjestelmien tulee olla pakkotyön estämiseksi ja tapausten tunnistamiseksi ja uhrien auttamiseksi sekä syyllisten vastuuseen saattamiseksi ja rankaisemiseksi.

Yhdistyneen kuningaskunnan tapaus koski sosiaaliturvan tason riittämättömyyttä sairaustapauksissa, työttömyyskorvauksen ja jälkeenjääneiden edunsaajien osalta. Mielenkiintoinen tapaus on myös **Turkin** tapaus työntekijöiden edustajien asemasta, joka koski irtisanomisia, siirtoja ja kurinpitotoimia. Sopimus nro 135 on nyt ensimmäistä kertaa käsiteltävänä CAS-komiteassa. Sopimus täydentää kollektiivisia neuvotteluoikeuksia koskevaa sopimusta. Maata pyydettiin turvaamaan työntekijöiden edustajien oikeudet yrityksissä vahingollisilta toimilta mukaan lukien irtisanomiset ja pidättäminen työntekijän asemasta tai toiminnasta riippuen, siltä osin kuin he toimivat voimassa olevien lakien tai työehtosopimusten tai muiden yhteisesti sovittujen järjestelyjen mukaisesti, erityisesti hätätilanteissa. Maata pyydettiin vastaamaan ammattiliittojen esittämiin väitteisiin edellä mainituista asioista ja työntekijöiden edustajien syrjinnästä marraskuuhun 2017 mennessä.

Libyan (nro 182) tapaus koski lapsityötä. Lapsia pakotetaan armeijaan ja erityisesti tyttöjen koulutusta estetään. Kouluja on suljettu tai ne ovat vahingoittuneet taikka muussa käytössä. Komitea pyysi maata vastaanottamaan ILOn teknistä tukea sekä välittömästi poistamaan alle 18-vuotiaiden pakkovärväyksen aseellisiin ryhmiin. Tarvitaan välittömiä ja tehokkaita toimia, joilla estetään lasten rekrytointi sekä riittäviä ja varoittavia rangaistuksia lain ja käytännön tasoilla. Lisäksi tarvitaan aikaan sidottuja tehokkaita kuntoutustoimia. Komitea pyysi ILOa, kansainvälistä yhteisöä sekä työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä yhteistyössä poistamaan pahimmat lapsityön muodot.

Egypti (nro 87) oli seurantatapaus ja koski järjestäytymisoikeuksia. Maa ei toimittanut pyynnöstä huolimatta kopiota lakiluonnoksesta, jolla turvataan järjestäytymisoikeus sopimuksen edellyttämällä tavalla. Komitea pyysi maan vastaanottamaan ILOn lähetystön (direct contact mission) ja arvioimaan johtopäätösten toimeenpanoa. Egyptin työntekijät katsoivat, että tehdyt johtopäätökset ovat vastoin keskustelua eivätkä heijasta todellisuutta ja esitettyjä tosiasioita. Hallituksen edustaja kertoi lakiluonnoksen olevan edustajainhuoneessa. Hallituksen edustaja pyysi ILOn lakimiehen lausuntoa siitä, miten heidän näkemyksensä huomioidaan. Puheenjohtaja totesi, että asia kirjataan komitean pöytäkirjaan. Suurin osa Egyptin edustajista poistui välittömästi komitean johtopäätösten esittämisen jälkeen salista protestina tehdyille johtopäätöksille.

Intian (nro 81) tapaus koski työsuojelua. Maata pyydettiin varmistamaan tehokas työsuojelu kaikkialla ja myös vientituotantoalueilla (EPZ) sekä tekemään normaalien tarkastusten lisäksi ilman ennakkoilmoitusta tehtäviä tarkastuksia. Maata pyydettiin lisäämään keskus- ja aluehallinnon työsuojeluresursseja. ILOn lähetystöä (direct contact mission) pyydettiin arvioimaan maan tilannetta käytännössä.

Bangladeshin (nro) 87 tapaus on pitkäaikainen ja vakava asia CAS-komiteassa järjestäytymisoikeuksien rikkomisesta. Työnantajat huomauttivat, että asiantuntijakomitea on antanut asiasta 22 huomiota vuodesta 1989 ja tapaus on ollut seitsemän kertaa komitean käsittelyssä. Työntekijät korostivat vuoden 2016 johtopäätöksiä ja korkean tason lähetystön raporttia erityisen raskaista hallinnollista vaatimuksista järjestöjen rekisteröitymiselle. Lisäksi vuonna 2016 maalle tuli erityislausuma CAS-komitean johtopäätöksiin. Hallitus ei ole toimittanut pyydettyjä tietoja, ja lakiluonnokset eivät ole sopimuksen mukaisia. Johtopäätöksissä erityisenä huolena olivat työntekijöiden edustajia koskevat säännökset, vientituotantoalueilla (EPZ) ei ole samoja oikeuksia kuin muilla ja neuvotteluoikeus ei toteudu käytännössä. Edistyminen on ollut riittämätöntä ja on tehtävä enemmän sopimuksen noudattamiseksi viipymättä työmarkkinaosapuolia konsultoiden. Laittomasti irtisanottujen työsuhteet tulee palauttaa lain mukaan ja on varmistettava ammattiyhdistysjärjestöjen rekisteröityminen mahdollisimman nopeasti ja on otettava vastaan ILOn teknistä tukea.

Ukrainan tapaus koski työsuojelutarkastuksia. Maata pyydettiin toimittamaan tiedot työsuojelua koskevista lainsäädäntöuudistuksista ja myös tehty arviointi sopimusten nro 81 ja 129 osalta. Työsuojeluasioissa tulee edistää tehokasta dialogia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa sekä turvautua ILOn tekniseen apuun maan työsuojelujärjestelmän vahvistamiseksi ja erityisesti tarkastajien koulutuksen ja osaamisen lisäämiseksi. Työsuojelutarkastajien puolueettomuus on varmistettava sopimuksen edellyttämällä tavalla ja heidän toimintansa on turvattava siten, että muut heille osoitetut tehtävät eivät vaikuta negatiivisesti heidän ensisijaisen tehtävänsä hoitamiseen.

Kazakstanin (nro 87) tapaus oli kesän 2016 CAS-komitean johtopäätösten seuranta. Kyseessä on vakava tapaus ja kesän 2016 jälkeen toimissa ei ole edistytty. ILOn lähetystö vieraili maassa syyskuussa 2016. Johtopäätöksissä katsottiin lain rajoittavan ay-järjestöjen oikeutta vapaasti perustaa järjestöjä ilman ennakkohyväksyntää ja laki ei takaa työnantajille täyttä autonomiaa. Erityisesti kauppakamaria koskeva laki antaa kauppakamarille laajan mandaatin tutkia asioita. Lakia tulisi muuttaa ja rajoittaa kauppakamarin oikeuksia. Järjestöjen tulisi voida pitää yhteyttä ja osallistua kansainvälisten järjestöjen toimiin sekä sallia kansainvälisten järjestöjen tuki kansallisille työntekijä- ja työnantajajärjestöille. Ay-järjestöjen tulee voida harjoittaa oikeuksiaan itsenäisesti, henkilöiden tulisi voida valita vapaasti järjestö ja järjestörakenteita ei saisi rajoittaa. Lisäksi maan tulisi muuttaa lainsäädäntöä siten, että tuomareille, palomiehille ja vankilahenkilökunnalle annetaan oikeus perustaa ja liittyä työntekijäjärjestöihin. Ay-järjestöjen rekisteröitymiset on tehtävä nopeasti ja rekisteröinnin epäämisen perusteiden tulee täyttää objektiiviset ja laissa säädetyt selkeät perusteet. Maata pyydettiin vastaanottamaan näissä asioissa ILOn teknistä apua ja hallituksen tulisi ottaa vastaan korkean tason lähetystö ennen seuraavaa kesäkonferenssia edistymisen arvioimiseksi näissä asioissa.

3. TYÖVOIMAN MAAHANMUUTTOA KÄSITTELEVÄ KOMITEA, YLEISKESKUSTELU

(Olli Sorainen, TEM)

Komitean puheenjohtaja	Mr S.G. REYES CASTRO (hallituksen edustaja, Meksiko)
Varapuheenjohtajat	Mr S. BARKLAMB (työnantajien edustaja, Australia) Ms C.E. PASSCHIER (työntekijöiden edustaja, Alankomaat)
Komitean raportoija	Mr C. MUSHY (hallituksen edustaja, Tansania)
Suomen edustajat	Olli SORAINEN, TEM Minna ETU-SEPPÄLÄ, EK Risto KOUSA, STTK
Tausta-asiakirja	Report VI; Fundamental principles and rights at work: From challenges to opportunitie, linkki: http://www.ilo.org/ilc/ILCSessions/106/reports/reports-to-the-conference/lang--en/nextRow--10/index.htm

Tiivistelmä

Komiteassa keskusteltiin työvoiman maahanmuuton hallinnoinnista sekä haasteista, jotka liittyvät muuttuneeseen työvoiman maahanmuuton kokonaiskuvaan. Lisäksi keskusteltiin reilusta rekrytoinnista (fair recruitment). Teemoista oli sovittu marraskuussa 2015 ILOn hallintoneuvostossa.

Komitea valmisteli konferenssin täysistunnon hyväksyttäväksi päätelmät (linkki: http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---relconf/documents/meeting-document/wcms_558628.pdf)
hyödynnettäväksi syksyllä 2017 New Yorkin Global Compact for Safe Orderly and Regular Migration -teemaa koskevissa neuvotteluissa.

Käsittely liittyy YK:n kestävän kehityksen tavoitteeseen 10.7 (*Facilitate orderly, safe, regular and responsible migration and mobility of people, including through the implementation of planned and well-managed migration policies*).

Komiteassa pohdittiin, miten työmarkkinoiden rakenteita voitaisiin vahvistaa, ohjata kahdenvälisten sopimusten toimeenpanoa, lisätä työmarkkinajärjestöjen osallistumista, parantaa ILOn periaatteiden ja linjausten noudattamista maahanmuuttajien rekrytoinnissa sekä lisätä tilastojen ja faktojen hyödyntämistä politiikan valmistelussa. Komitean tehtävää oli arvioida, ovatko ILOn nykyiset yleissopimukset ja politiikka riittäviä nykyisessä tilanteessa. Mitä muuta ILOn pitäisi tehdä?

ILOn toimivalta työvoiman maahanmuutossa liittyy ulkomaisen työvoiman etujen suojeluun, joka on keskeinen osa yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden ja rauhan toteutumista. Kaikki työehtoja koskevat kansainväliset sopimukset koskevat myös maahanmuuttajia. Lisäksi ILO on hyväksynyt erityisesti maahanmuuttajia koskevat yleissopimukset nro 97 ja 143 sekä suositukset nro 86 ja 151.

Globaalilla tasolla muuttoliike on voimakkaasti kasvanut. Työnteko tai työn etsiminen kuvaavat valtaosaa globaalin siirtolaisuuden kokonaisuudesta. Työperusteisen muuttoliikkeen hyödyt ja haitat vastaanottavalle yhteiskunnalle ja siirtolaiselle itselleen voivat painottua hyvin eri tavalla riippuen muun muassa alueellisesta fokuksesta, sektorista ja työn osaamisvaatimuksista. Suuri osa globaalista siirtolaistyövoimasta on haavoittuvassa asemassa.

Työvoiman muuttoliikkeeseen vaikuttaa monella tavalla myös pakolaisten määrän voimakas lisääntyminen. Maahanmuuton hallinnointi on muuttunut mutkikkaammaksi ja väestön asenteet myös työperusteisia muuttajia kohtaan ovat koventuneet. Maahanmuuttajatyövoiman hyväksikäyttö on lisääntynyt. Yhdenvertaisten työehtojen turvaaminen maahanmuuttajatyövoimalle on muuttunut haasteellisemmaksi sekä poliittisella että asennetasolla. Samanaikaisesti useimmat vastaanottavat yhteiskunnat ja niiden taloudellinen kasvu ovat entistä riippuvaisempia kansainvälisesti liikkuvasta osaavasta työvoimasta.

Päätelmissä korostetaan relevanttien työelämän standardien ratifioinnin ja tehokkaan noudattamisen tarvetta, osaamisen kehittämisen ja sen tunnustamisen sekä osaamisen ja työmarkkinoiden tarpeiden paremman kohtaannon kehittämistä, reilua rekrytointia ml. työnhakijoilta tai siirtolaisilta perittävät työnvälitys- ja siirtolaisvälitysmaksut ja muut kulut, maahanmuuttotilastojen keräämistä ja kehittämistä, sosiaaliturvaa koskevaa valtioiden rajat ylittävää yhteistyötä, maahanmuuttajien yhdistymisvapautta, kiertomuuttoa koskevien ohjelmien arviointia, laittoman maahanmuuton vähentämistä koskevaa yhteistyötä sekä ihmisoikeuksien ja perustavaa laatua olevien oikeuksien turvaamista maahanmuuttajille maahanmuuttostatuksesta riippumatta sekä myös laittomien maahanmuuttajien mahdollisuuksia ilmoittaa hyväksikäytöstä työssä ja pääsyä oikeussuojan piiriin.

Myös kahdenväliset ja monenväliset sopimukset lähtömaiden, kauttakulkumaiden ja kohdemaiden sekä yhteistyö eri tasolla toimivien työmarkkinaosapuolten kanssa maahanmuuttajien oikeuksien suojaamiseksi ovat tärkeitä samoin kuin yhteistyön syventäminen keskeisten toimijoiden - ILO, IOM ja UNHCR - kesken hyväksyttäessä ja toimeenpantaessa Global Compact for Safe Orderly and Regular Migration -asiakirjaa.

4. SUOSITUS TYÖLLISYYDESTÄ JA IHMISARVOISESTA TYÖSTÄ RAUHAN JA SELVIYTYMISKYVYN EDISTÄMISEKSI, TOINEN KÄSITTELY

(Heini Leppänen/Geneven pysyvä edustusto)

Komitean puheenjohtaja	L. HASLE (hallituksen edustaja, Norja)
Varapuheenjohtajat	L. SEPHOMOLO (työnantajien edustaja, Lesotho) M. GUIRO (työntekijöiden edustaja, Senegal)
Komitean raportoija	C. LUCO (hallituksen edustaja, Chile)
Suomen edustajat	Heini LEPPÄNEN, Pysyvä edustusto Geneve; varalla Eeva-Maria MIKKONEN-JEANNERET, UM Janne MAKKULA, SY Pirjo VÄÄNÄNEN, SAK
Tausta-asiakirjat	Report V (Part 2A) 14.3.2017 Employment and decent work for peace and resilience - Revision of the Employment (Transition from War to Peace) Recommendation, 1944 (No. 71) Report V (Part 2B) 7.3.2017 Employment and decent work for peace and resilience - Revision of the Employment (Transition from War to Peace) Recommendation, 1944 (No. 71), linkki: http://www.ilo.org/ilc/ILCSessions/106/reports/reports-to-the-conference/lang--en/index.htm

Tiivistelmä

Komitean tarkoituksena oli saattaa päätökseen työtilaisuuksien organisoimista siirtymäkautena sodasta rauhaan koskevan vuonna 1944 laaditun suosituksen nro 71 uudistaminen. Kyseessä oli siten asian toinen käsittely, joka päättyi uuden työllisyyttä ja ihmisarvoista työtä rauhan ja resilienssin edistämiseksi koskevan suosituksen sekä sen esittelevän päätöslauselman hyväksymiseen työkonferenssin yleisistunnossa 16.6.2017. Komitea neuvotteli tätä ennen yhteensä yhdeksän päivän ja 19 komiteatäysistunnon ajan.

Neuvottelujen kulku

Neuvottelujen alkuasetelma oli haastava. Vuoden 2016 työkonferenssineuvottelut käytiin tulehtuneessa hengessä ja viime vuoden lopputulokseksi jäi tekstiluonnos, jossa kokonaisia osia oli erimielisyyksien vuoksi jouduttu jättämään sulkeisiin. ILOn sihteeristö laati vuoden 2017 komiteaa varten kaksi raporttia ("siniset raportit" Report V, Part 2B ja Report V, Part 2A). Lisäksi ILOn sihteeristö järjesti jäsenistön toiveesta epäviralliset esikonsultaatiot, jotka käytiin Genevessä 4.-5.5.2017.

Neuvottelujen vaikeimmat osuudet koskivat muuttoliikkeitä. Taustalla vaikuttivat voimakkaasti YK-järjestelmän piirissä käynnissä olevat prosessit siirtolaisia sekä pakolaisia koskevien globaalikompaktien laatimiseksi jatkona syyskuussa 2016 YK:n yleiskokouksessa hyväksytylle New Yorkin julistukselle. EU-maiden kannalta olikin siten tärkeää karttaa kaikkia muotoiluja, joiden voitaisiin katsoa ennakoivan tai hankaloittavan globaalikompaktien laatimisen prosesseja. Toisaalta tavoitteena oli samaan aikaan välttää muotoilut, jotka heikentäisivät New Yorkin julistuksessa jo sovittua kieltä.

Neuvotteluasetelma oli muista muuttoliikeaiheisista prosesseista ennestään tuttu. Näin ei ollut yllättävää, että "tasapainottaakseen" viime vuoden komiteakäsittelyn päätteeksi sulkeisiin jätettyä pakolaiskappaletta Afrikan ryhmä ehdotti täysin uuden tekstiosuuden lisäämistä siirtolaisista. Ryhmä vaati, että suositukseen lisätään joko kummatkin käsitteet eli siirtolaiset ja pakolaiset tai ei kumpaakaan. Useat muut hallitusedustajat näkivät, ettei siirtolaisia koskevaa tekstiosuutta tarvita, sillä suositusluonnos sisälsi jo valmiiksi siirtolaisuusmainintoja mm. syrjintää koskevissa kappaleissa. Lisäksi tämän vuoden työkonferenssissa oli jo työvoiman liikkuvuutta käsittelevä oma komiteansa. Työmarkkinaosapuolten kannat olivat hallitusten kantoja joustavampia.

Uuteen siirtolaisuustekstiin liittyvistä huolista huolimatta kaikki EU-maat näkivät pakolaisia koskevan kappaleen olevan tärkeä, minkä johdosta EU-kannaksi vahvistui tavoite pakolais- ja siirtolaisuusosuuksien pitämisestä suosituksessa. Komitean osalta muuttoliikekielen mukana pitämisen kohtalo ratkesi lopulta erikseen järjestetyssä epävirallisessa tapaamisessa, jossa kaikki osapuolet (työntekijät, työnantajat sekä eri hallitusryhmien edustajat) sitoutuivat pitämään kummatkin käsitteet mukana tekstissä.

Siirtolaisuutta koskevan uuden erillisen kappaleen kohdalla, samoin kuin työllisyyttä ja syrjintää koskevissa tekstiosuuksissa, maininnat työllisyystoimenpiteistä ja työoikeuksista tarkentamatta sitä, minkälaisista toimenpiteistä tai oikeuksista on kyse, oli vaikea kysymys monelle EU-maalle. Asiaan joustavammin suhtautuvien jäsenmaiden avustuksella ko. kappaleissa pyrittiin löytämään pehmeämpiä ilmaisuja. EU-puheenjohtajamaa Malta joutui kuitenkin useissa kohdissa pyytämään lisää ja vahvempia viittauksia kansalliseen lakiin tai relevantteihin työoikeuksiin varmistaakseen kaikkien EU-jäsenmaiden tuen.

Pakolaiskappaleessa pidettiin mukana sen pääelementit eli pakolaisten pääsy työmarkkinoille, maininnat työoikeuksista ja -olosuhteista sekä kansallisten työllisyyttä koskevien toimintasuunnitelmien laatiminen pakolaisten suojelemiseksi työmarkkinoilla. Afrikan ryhmän ja suuria pakolaismääriä isännöivien maiden näkemysten huomioimiseksi solidaarisuutta ja kansainvälistä tukea koskevaa kieltä vahvistettiin entisestään. Lisäksi suosituksen esikappaleisiin lisättiin lauseke, jossa erikseen todetaan, ettei pakolaisia vastaanottava valtio ole automaattisesti kriisissä, vaikka suositus sisältääkin ohjeistusta myös pakolaisten isäntämaille. Tämä oli erittäin tärkeä lisäys varsinkin suuria pakolaismääriä isännöiville maille, kuten Jordanialle, Iranille ja Pakistanille.

Pakolaisten ja siirtolaisten lisäksi siirtymään joutuneista henkilöistä käytiin suosituksen työllisyyttä koskevassa kappaleessa haastava keskustelu. Työntekijäryhmä ajoi aktiivisesti tekstin alan laajentamista valtioiden rajat ylittäviin siirtymään joutuneisiin henkilöihin. Hallitusten kannalta tämä oli kuitenkin hankala ehdotus, sillä hallitusten on mahdotonta kansainvälisesti sitoutua työllisyyttä koskeviin toimiin sellaisten henkilöiden kohdalla, joiden tilannetta ei ole kansainvälisesti määritelty. Hallitukset eivät myöskään katsoneet ILOn olevan oikea foorumi ehdotetunkaltaisen uuden määritelmän luomiselle. Työntekijöiden esitystä ei lopulta hallitusten argumenttien johdosta otettu mukaan työllisyyskappaleeseen, mutta maininta on mukana suosituksen ohjaavissa periaatteissa kohdassa, joka käsittelee haavoittuvaan tilanteeseen joutuneiden huomioimista.

Viime vuoden vaikeista keskusteluista huolimatta määritelmät kriisistä ja kriisivastineesta eivät aiheuttaneet tänä vuonna suurempia haasteita, sillä määritelmissä päätettiin pysyä muilla kansainvälisillä foorumeilla sovitussa terminologissa eli jo olemassa olevassa tekstissä. Ohjaavia periaatteita ja syrjintää koskevat osuudet paranivat, sillä niihin ehdotetut vahvennukset koskien tasa-arvoa ja vammaisten henkilöiden

huomioimista sekä uudet viittaukset seksuaalisesta suuntautumisesta ja siirtolaisista hyväksyttiin. Maininnat työntekijöiden asemasta ja sosiaalisesta vuoropuhelusta sekä vahvemmat sanamuodot työllisyyden tavoitteista vahvistuivat niin ikään läpi tekstin.

Tavoitteessa laajentaa suosituksen ala kattamaan myös kriisien ennakoinnin ja kestävyyden eli resilienssin onnistuttiin. Tekstissä viitataan nyt kauttaaltaan ennakointiin ja yhteisöjen kestävyyteen kriiseihin vastaamisen ohella. Tämä on linjassa kriisien todellisen luonteen kanssa, sillä useat tällä hetkellä käynnissä olevista kriiseistä eivät ole nopeasti puhkeavia äkillisiä tapahtumia, vaan vuosia, jopa vuosikymmeniä kestäviä tilanteita, joihin tarvitaan yhtäaikaisia, mutta luonteeltaan hyvinkin erilaisia toimenpiteitä. Tekstiin lisätyt maininnat humanitaarisen ja kehitystä sekä rauhanrakentamista tukevan toiminnan tiiviimmästä yhteistyöstä heijastavat samaa ajatusta.

Neuvottelujen viimeinen käsiteltävä kokonaisuus eli liite päätettiin puheenjohtajan ehdotuksesta lopulta poistaa. Tähän päädyttiin, kun työnantajapuoli oli tehnyt selväksi, ettei se voisi hyväksyä suositusta, joka sisältäisi liiteosion. Hallitukset ja työntekijät olisivat mielellään pitäneet liitteen mukana, mutta välttääkseen koko suosituksen vaarantamisen ne suostuivat lopulta työnantajaryhmän vaatimukseen.

Neuvottelujen tulos

Neuvottelut käytiin viime vuotta merkittävästi paremmassa ilmapiirissä ja eri osapuolten vastakkainasettelulta vältyttiin. Tämä näkyi myös tuloksessa, jota voidaan pitää hyvänä mm. suosituksen vahvan tasa-arvoulottuvuuden ja syrjintää koskevien kappaleiden kattavuuden ansiosta. Lisäksi pääosa vuoden 1944 suosituksen tärkeimmistä päivittämistarpeista, kuten esimerkiksi tekstin alan laajentaminen kattamaan myös ennaltaehkäisy ja kestävyys, onnistuttiin saamaan aikaan. Uuden suosituksen keskeinen saavutus oli ehdottomasti myös pakolaisia koskeva kieli, johon UNHCR oli erityisen tyytyväinen. Järjestön mukaan multilateraalin tason keskustelu pakolaisten työmarkkinoille pääsystä on nyt hypännyt suuren loikan eteenpäin. Erityinen onnistuminen on se, ettei mikään neuvotteluosapuoli avoimesti vastustanut lopullista tekstiä.

Komitean puheenjohtaja, Norjan UM:ssä työskentelevä Lena Hasle oli erinomainen ja vaikutti omalla toiminnallaan todella positiivisesti onnistuneeseen lopputulokseen. Kansainvälinen työtoimisto oli myös selvästi nähnyt vaivaa muiden relevanttien organisaatioiden konsultoimiseksi ja mukaan ottamiseksi. Tämä oli tärkeää, jotta voitiin varmistaa päivitetyn suosituksen koherenssi suhteessa muissa YK-järjestöissä tehtävään työhön.

Työkonferenssi äänesti suosituksen hyväksymisestä 16.6.2017 äänin 378 puolesta, 5 vastaan ja 8 tyhjää. Osapuolet ml. Afrikan ryhmä ja Jordania kiittivät tuloksen olleen tasapainoinen. Venäjä antoi äänestysselityksen, joka liittyi suosituksen vähemmistöjä koskeviin muotoiluihin. USA äänesti hieman yllättäen tyhjää, vaikka oli osallistunut aktiivisesti neuvotteluihin ja tehnyt tiivistä yhteistyötä EU:n kanssa kautta komiteaprosessin.

EU-yhteistyö

EU-yhteistyö toimi erittäin hyvin ottaen huomioon suuren työmäärän ja kiireisen aikataulun. EU-ryhmä laati komiteaistuntojen ympärillä järjestetyissä EU-koordinaatiokokouksissa ne muutosehdotukset, jotka välitettiin eteenpäin EU-maiden toimesta sekä muodosti yhteisen neuvottelukannan muiden komitean jäsenten tekemiin muu-

tosehdotuksiin. Käsiteltäviä kirjallisia muutosehdotuksia oli kaikkiaan 274. Tiiviin työtahdin lisäksi haasteita aiheutti ajoittain myös EU-ryhmän ohut tuntemus YK:n muista siirtolais- ja pakolaisaiheisista neuvotteluista, rauhanturvaamisesta, kriisinhallinnasta sekä niiden välisestä dynamiikasta. Tämä heijastaa kriisitilanteiden ja resilienssin monimuotoisuutta, jossa vaaditaan eri sektoreiden asiantuntijuutta. EU oli kuitenkin kautta neuvottelujen aktiivinen ja vaikuttava toimija ja yhtenäinen linja saatiin tietyistä eriävistä näkemyksistä huolimatta pidettyä loppuun saakka.

5. VUODEN 2008 GLOBALISAATION SOSIAALISTA OIKEUDENMUKAISUUTTA KOSKEVAN JULISTUKSEN ARVIOINTI, PERUSTAVAA LAATUA OLEVAT PERIAATTEET JA OIKEUDET, YLEISKESKUSTELU

(Liisa Heinonen, TEM)

Komitean puheenjohtaja	Mr S. NDEBELE (hallituksen edustaja, Etelä-Afrikka)
Varapuheenjohtajat	Ms R. HORNUNG-DRAUS (työnantajien edustaja, Saksa) Mr K. ROSS (työntekijöiden edustaja, USA)
Komitean raportoija	Ms V. LOPEZ (hallituksen edustaja, Paraguay)
Suomen edustajat	Liisa HEINONEN, TEM Ilari KALLIO, EK Paula ILVESKIVI, Akava
Tausta-asiakirja:	Report VI: Fundamental principles and rights at work: From challenges to opportunities, linkki: http://www.ilo.org/ilc/ILCSessions/106/reports/reports-to-the-conference/WCMS_549949/lang--en/index.htm

Keskustelu liittyi vuoden 2008 sosiaalisen oikeudenmukaisen globalisaation julistuksen seurantaan. Kyseessä oli vuosien 2012 - 2016 toimintaohjelman päivitys. Julistuksen mukaan perustavaa laatua olevat periaatteet ja oikeudet ovat:

- Yhdistymisvapaus ja oikeus kollektiivisiin neuvotteluihin
- Pakkotyön poistaminen
- Lapsityön poistaminen
- Työhön ja ammattiin liittyvän syrjinnän torjunta, ml. sukupuolten tasa-arvo ja palkkatasa-arvo.

ILOn taustaraportissa arvioitiin yllä mainittuja perustavaa laatua olevia periaatteita ja oikeuksia koskevia haasteita, kuten epävirallinen talous, maaseututalous, globaalit tuotantoketjut, vientituotantoalueet (export prosessing zones, EPZ), epätyyppilliset (non-standard) työt, hauraat valtiot ja konfliktit.

Aihe liittyy YK:n kestävän kehityksen tavoitteeseen 8, ihmisarvoinen työ (*Goal 8: Promote inclusive and sustainable economic growth, employment and decent work for all*). Tämä tavoite sisältää määrällisiä tavoitteita nuorisotyöttömyyden sekä lapsityön ja pakkotyön käytön osalta.

ILOn merkittävimpiin kumppaneihin ihmisarvoisen työn edistämisessä kuuluvat Maailmanpankki ja G-20 –maat. Työelämän normit kauppapolitiikassa edistävät myös osaltaan näiden sitoumusten noudattamista.

Noudattamisen tehostamiseksi ILO seuraa ja edistää tärkeimpien sopimustensa ratifiointeja. Yhteistyö muiden toimijoiden kanssa on tarpeen (esimerkiksi UNwomen ja OECD Equal Pay Alliance osalta) sekä Bretton Woods-instituutioiden ja kauppapolitiikan osalta mm. WTOn kanssa.

Yhdistymisvapauden osalta huolena on järjestäytymisasteen laskeminen.

Pakkotyön osalta pakkotyöpöytäkirjan ratifiointi edistyy hitaasti. Tarvitaan reiluja rekrytointikäytäntöjä. Liike-elämän verkostot pakkotyön torjumiseksi on tehokas keino.

Lapsityön osalta ILOn tulisi laatia vaarallisten töiden luettelo. Huomiota tulisi kiinnittää työstä kouluun siirtymisiin. Myös nuorten työsuojelu edellyttää lisätyötä.

Syrjinnän kiellon osalta on tärkeää kiinnittää huomiota oikeusturvamekanismeihin.

Komitea keskusteli myös vuoden 1998 julistuksen (=Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work) vaikutuksista, vuoden 2012 työkonferenssissa hyväksytyn toimintaohjelman tuloksista, siitä miten päästään integroituun strategiaan sekä siitä, miten ILO toimii asian eteen yhdessä muiden toimijoiden kanssa.

EU-koordinaatiossa nousivat esille muun muassa seuraavat teemat:
- Työn uudet muodot, ammatinharjoittajien mahdollisuus tes-neuvotteluihin
- Talouskriisin vaikutukset kollektiiviseen neuvotteluoikeuteen
- Lapsityön ja pakkotyön määrät Euroopassa
- Perustavaa laatua olevat periaatteet ja oikeudet globaaleissa tuotantoketjuissa sekä alueilla, joilla valmistetaan vientituotteita (Global supply chains + export prosessing zones)
- onko tarve uudistaa yhdenvertaisuutta koskeva sopimus nro 111 kattamaan ikä, vammaisuus ja seksuaalinen suuntautuminen (aihe oli esillä jo vuonna 2012)
- ILOn yhteistyö yritysten kanssa, public-private-partnerships, PPP.

Hyväksytyt päätelmät ovat linkissä:
http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_norm/---relconf/documents/meeting-document/wcms_558366.pdf

Työstandardeja koskien tulee arvioida *syrjinnän torjunnan osalta sääntelyaukkoja* sekä syrjintätapausten määriä. EU olisi ollut halukas antamaan ILOn toimistolle pidemmälle menevän tehtävän valmistella asiaa. ILOn tausta-asiakirjan mukaan sopimuksen nro 111 sääntelyaukko koskee syrjinnän kieltoa sukupuolisen suuntautumisen, iän ja vammaisuuden osalta (tosin vammaisten yhdenvertainen kohtelu on katettu sopimuksessa nro 159.)

EU olisi ollut valmis lisäämään perustavaa laatua oleviin työelämän periaatteisiin ja oikeuksiin työsuojelun (oikeus elämään ja terveyteen), mutta päätelmissä ILOa kehotetaan vain selvittämään vuoden 1998 julistuksen mukaisten perustavaa laatua olevien periaatteiden ja oikeuksien suhdetta työsuojeluun. (Keskustelussa nousi esille kysymys siitä, mihin ILOn työsuojelusopimuksista - nro 155, nro 81 vai nro 187 - haluttaisiin viitata, jos työsuojelu otettaisiin mukaan periaatteisiin ja oikeuksiin.) Lapsityön osalta ILOa pyydetään laatimaan luettelo lapsille vaarallisista töistä.

EU-maat olisivat toivoneet *yritysten yhteiskuntavastuusta ja ILOn roolin globaalien tuotantoketjujen osalta* vähintään hallintoneuvostossa jo sovitun tasoista kirjausta, mutta aihetta koskeva teksti jäi suhteellisen ohueksi.

Työmarkkinaosapuolten kesken vaikea kysymys oli se, missä määrin päätelmissä korostetaan tarvetta edistää *yhdistymisvapautta ja kollektiivista neuvotteluoikeutta koskevien sopimusten* globaalia ratifiointia ja noudattamista. Päätelmissä ILOa kehotetaan käynnistämään kampanja mm. yhdistymisvapaussopimusten ratifioimiseksi sekä laatimaan YK:n kestävän kehityksen toimintaohjelman yhteydessä toimintaohjelma

kerätäkseen budjetin ulkopuolista rahoitusta yhdistymisvapauden ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden turvaamiseksi. EU oli tältäkin osin halukas pidemmälle meneviin muotoiluihin.

Sukupuolten tasa-arvon ja erityisesti palkkatasa-arvon osalta päätelmissä korostettiin ILOn johtavaa roolia työelämän tasa-arvon osalta. Yhteistyö muiden toimijoiden kanssa on tarpeen (Equal Pay Alliance yhdessä UNWomen ja OECD:n kanssa).

Pakkotyön osalta pakkotyöpöytäkirjan ratifioinnin edistämistyötä tehostetaan tavoitteena 50 ratifiointia vuoteen 2019 mennessä. Myös pakkotyön, ihmiskaupan, nykyajan orjuuden ja lapsityön torjunta edellyttää yhteistyötä muiden toimijoiden kanssa (Alliance 8.7).

Politiikan johdonmukaisuuden lisäämiseksi komitea kuuli mm. Maailmanpankin, UNDP:n, OHCHR:n (Office of the High Commissioner for Human Rights) ja Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien komission edustajien puheenvuoron ihmisarvoisen työn edistämisestä.

6. YLEISSOPIMUSTEN NRO 4, 15, 28, 41, 60 JA 67 KUMOAMINEN/TAKAISINVETO

(Liisa Heinonen, TEM)

Konferenssi päätti hallintoneuvoston suosituksesta kumota tai vetää takaisin eräitä vanhentuneita sopimuksia osana järjestön sopimusten uudistamisprosessia.

Näitä ovat sopimukset, jotka koskivat naisten yötyötä (nrot 4 ja 41), lämmittäjien ja hiilenkantajien vähimmäisikää (nro 15), satamatyön tapaturmien torjuntaa (nro 28), työhön pääsyn alaikärajaa ei-teollisessa työssä (nro 60) sekä työ- ja lepoaikoja maantiekuljetuksissa (nro 67).

Suomi on ratifioinut näistä satamatyön tapaturmien torjuntaa koskevan sopimuksen, mutta sopimus on irtisanoutunut Suomen osalta automaattisesti vuonna 1981, kun Suomi on ratifioinut asiaa koskevan uudemman sopimuksen nro 152.

TEM

ILO-NEUVOTTELUKUNNASSA KÄSITELLYT SUOMEN PAINOPISTEET KANSAINVÄLISEN TYÖJÄRJESTÖN ILON HALLINTONEUVOSTOSSA 2017 - 2020

Suomi toimii ILOssa tiiviissä yhteistyössä muiden Pohjoismaiden, EU-maiden ja OECD-maista koostuvan IMEC-ryhmän kanssa. Suomessa kannanottoja valmistellaan hyvässä yhteistyössä muiden keskeisten ministeriöiden, ennen muuta STM:n ja UM:n sekä työmarkkinaosapuolten kanssa.

Geneven pysyvällä edustustolla on erityisesti hallintoneuvostojäsenyyden aikana tärkeä rooli kannanmuodostuksen tukena ja tehtävien käytännön hoitamisessa.

ILO 100 vuotta – Future of Work ja järjestön toiminnan uudistaminen

Suomen hallintoneuvostojäsenyyden aikana vuonna 2019 vietetään järjestön 100-vuotisjuhlaa. Myös Suomen EU-puheenjohtajuus osuu vuoden 2019 syksyyn.

Lokakuussa 2017 toisen 5-vuotiskautensa pääjohtajana aloittava Guy Ryder pyrkii tehostamaan ja ajanmukaistamaan ILOn toimintaa. Hän on onnistunut saamaan ILOn ihmisarvoisen työn YK:n kestävän kehityksen tavoitteisiin sekä myös muihin järjestöihin ja kansainvälisille foorumeille, kuten G20 -kokouksiin. Suomi tukee pääjohtajan työtä järjestön kehittämiseksi ja sen tavoitteiden edistämiseksi.

Pääjohtaja Ryder on käynnistänyt Future of Work -vuosisata-aloitteillaan globaalin vuoropuhelun työelämän murroksesta ja sen vaikutuksista muun muassa ILOn työhön. Tällä keskustelulla Ryder kytkee ILOn toiminnan uudelleen suuntaamisen järjestön 100-vuotisjuhlaan. Suomi tukee tätä keskustelua.

Suomi järjesti syyskuussa 2016 pohjoismaisen, kolmikantaisen Future of Work -seminaarin osana Pohjoismaiden ministerineuvoston puheenjohtajakauttaan. Seminaarissa korostettiin työn murroksesta aiheutuvien uusien haasteiden ohella ILOn keskeistä roolia naisten työmarkkina-aseman kehittämisessä sekä järjestön tarvetta panostaa yhä enemmän sukupuolten tasa-arvoon. Kolmikantaisen rakenteensa vuoksi ruohonjuuritasoa lähellä toimivana, globaalina järjestönä ILOlla tulee olla jatkossakin merkittävä rooli työelämän yhdenvertaisuuden edistämisessä.

Ihmisarvoisen työn edistäminen (Decent work agenda)

Suomi tukee ILOn työtä globaalisaation sosiaalisen oikeudenmukaisuuden sekä erityisesti työelämän perustavaa laatua olevien oikeuksien edistämiseksi.

ILOn perusarvot sisältyvät vuoden 1944 Philadelphian julistukseen. ILOn linjaukset perustavaa laatua olevista työelämän oikeuksista ja periaatteista sisältyvät asiaa koskevaan vuoden 1998 julistukseen sekä vuoden 2008 julistukseen sosiaalisesta oikeudenmukaisuudesta ja oikeudenmukaisesta globalisaatiosta.

ILOn keskeinen tehtävä on kansainvälisten työelämää ja sosiaaliturvaa koskevien sopimusten hyväksyminen. Myös työllisyyden edistäminen, köyhyyden torjunta, oikeudenmukaiset työehdot ja turvalliset työolot ovat ILOn sekä sen hyväksymien kansainvälisten työstandardien keskiössä. Hyvinvointi ja yhteiskunnan oikeudenmukaisuus ovat edellytys kestävälle rauhalle ja vakaudelle.

Tuotannon ja työmarkkinoiden maailmanlaajuistuminen ja globaalit tuotantoketjut korostavat tarvetta globaalin tason yhteistyöhön työelämän kysymyksissä.

On tärkeää, että ILOn kenttätyössä edistetään ihmisarvoista työtä muun muassa globaaleissa tuotantoketjuissa (esimerkiksi Bangladeshin tekstiiliteollisuudessa ja Better Work- ja lapsityön hyväksikäytön torjuntaa koskevissa hankkeissa.)

Sukupuolten tasa-arvon edistäminen globaaleilla työmarkkinoilla

Sukupuolten tasa-arvon edistäminen kaikkialla maailmassa on keskeinen osa ILOn työtä. Vuoden 2018 työkonferenssissa aloitetaan neuvottelut työhön liittyvän, sukupuoleen perustuvan väkivallan torjumisesta. Tavoitteena on laatia aiheesta uusi työstandardi.

Suomi tukee ILOn työtä sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi. ILOn erityisosaaminen tulee hyödyntää tehokkaasti. Yhteistyön muiden relevanttien järjestöjen ja toimijoiden kanssa tulee olla sujuvaa.

YK:n kestävän kehityksen tavoitteet (Agenda 2030)

ILOn ihmisarvoisen työn agenda on mukana YK:n kestävän kehityksen agendalla (mm. tavoite 8). Siihen liittyvät konkreettiset tavoitteet koskevat työolojen laatua, työllisyyttä sekä köyhyyden torjuntaa. Tavoitteella pyritään edistämään “sustained, inclusive and sustainable economic growth, full and productive employment and decent work for all” -teemaa.

Suomi tukee ILOn End to Poverty -aloitteen tavoitetta varmistaa ihmisarvoinen työ kaikille naisille ja miehille nostaakseen erityisesti köyhimmän väestön tuloja. ILO tukee jäsenvaltiota köyhyyden torjumiseksi myös aloitteilla sosiaaliturvan ulottamiseksi koskemaan kaikkia.

YK:n kestävän kehityksen tavoite 8 sisältää seuraavia konkreettisia alatavoitteita:

- 8.5 By 2030 achieve full and productive employment and decent work for all women and men, including for young people and persons with disabilities, and equal pay for work of equal value,
- 8.6 By 2020 reduce substantially the proportion of youth not in employment, education or training,
- 8.7 Take immediate and effective measures to eradicate forced labour, end modern slavery and human trafficking and secure the prohibition and elimination of the worst forms of child labour, including recruitment and use of child soldiers, and by 2025 end child labour in all its forms,
- 8.8 Protect labour rights and promote safe and secure working environments for all workers, including migrant workers, in particular women migrants and those in precarious employment

Suomi tukee ILOn roolia ja työtä YK:n kestävän kehityksen agenda 2030:n toimeenpanemiseksi.

ILOn kehitysyhteistyön painopisteen tulee olla vähiten kehittyneissä maissa.

ILOn normatiivisen työn kehittäminen

ILO pyrkii sosiaalisen oikeudenmukaisuuden edistämiseen muun muassa yhteisten, globaalien työelämän normien valmistelun, toimeenpanon ja valvonnan kautta.

Perustavaa laatua olevat oikeudet ja periaatteet sisältyvät ILOn nk. ydinsopimuksiin, jotka koskevat:

1) pakkotyön torjuntaa (sopimukset nro 29, jota täydentää pöytäkirja vuodelta 2014, ja nro 105),
2) yleistä työsyrjinnän kieltoa, sukupuolten tasa-arvoa työelämässä ja samapalkkaisuutta (sopimukset nro 100 ja 111),
3) lapsityön ja erityisesti sen pahimpien muotojen torjuntaa (sopimukset nro 138 ja 182) sekä
4) työnantajien ja työntekijöiden yhdistymisvapautta ja kollektiivista neuvotteluoikeutta (sopimukset nro 87 ja 98).

Suomi on tukenut ILOn normatiivista työtä muun muassa ratifioimalla järjestön keskeisimmät sopimukset.

Kesäkuun 2017 hallintoneuvostossa asetetaan kolmikantainen yhdistymisvapauskomitea kolmivuotiskaudelle. Suomi tavoittelee edustajaa tähän komiteaan. Tällä hetkellä pohjoismaiden hallituksilla ei ole edustajaa komiteassa.

Vaikka järjestön sopimuksia on uudistettu jatkuvasti, ILOssa on aloitettu kokonaisvaltainen työ sopimusten ja suositusten ajantasaistamiseksi jatkona aiemmalle nk. Cartier-työryhmän työlle. Myös sopimusten valvontaelinten tehtävien kehittämistarvetta arvioidaan.

Suomi tukee työtä ILOn sopimusten sekä niiden valvontajärjestelmän uudistamiseksi ja ajantasaistamiseksi (Standard Review Mechanism, SRM). Sopimusten ajantasaisuus ja niiden valvontamekanismin tehokkuus ovat olennaisia koko järjestön toiminnan kannalta.

Myös ILOn sihteeristön tekninen tuki jäsenmaille mm. yleissopimusten ratifiointiesteiden poistamiseksi on olennaista ILOn tavoitteiden saavuttamisessa.

Suomi pitää tärkeänä, että ILO priorisoi toimiaan ydintehtäviinsä, kuten ydinsopimusten noudattamisen valvontaan ja niiden globaaliin ratifiointiin.

ILOn sihteeristön (kansainvälisen työtoimiston) työn kehittäminen

Toimiva yhteistyö muiden kansainvälisten järjestöjen, esim. UNHCR:n kanssa pakolaisten ml. lapsien taloudellisen hyväksikäytön torjunnassa sekä UNWomenin kanssa samapalkkatavoitteen (Global Equal Pay Coalition) toimeenpanossa on tärkeää. Myös vuoden 2017 työkonferenssissa hyväksyttävän hauraiden valtioiden vakauden ja työllisyyden turvaamiseen tähtäävän suosituksen toimeenpanossa yhteistyö muiden keskeisten järjestöjen kanssa on tärkeää.

YK-järjestöjen politiikkojen johdonmukaisuuden ja tehokkuuden lisäämiseksi Suomi tukee myös ILOssa YK:n Quadrennial comprehensive policy review (QCPR) -päätöslauselman linjausten noudattamista.

Lisäksi ILOn työssä on tärkeää ottaa huomioon järjestön sisäisten ja ulkoisten tarkastajien kehittämisehdotukset. Myös Multilateral Organization Performance Assessment Network, MOPANin tuoreita kehittämissuosituksia on syytä noudattaa. MOPAN-suosituksissa ILOn työtä pidettiin erittäin relevanttina sekä sen osaamista, kolmikantaista rakennetta ja organisaation uudistustyötä sen vahvuuksina. Kehittämiskohteita havaittiin mm. tulosohjauksen ja evaluaatioiden laadun ja käytön osalta. Myös sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen ja ympäristökysymykset kuuluvat arvion mukaan ILOn kehittämistavoitteisiin.

ILOn toiminnassa on syytä panostaa aiempaa enemmän kenttätyöhön, vaikka myös Geneven työtoimistossa tarvitaan jatkossakin vahvaa työpanosta ILOn toiminnan suunnitteluun, normatiiviseen työhön sekä työelämän tutkimuksen, asiantuntijuuden sekä tilastotoiminnan kehittämiseen.

Voimavaroja on syytä keskittää tärkeimpiin prioriteetteihin.

Monikansallisia yrityksiä ja sosiaalipolitiikkaa koskevan uudistetun MNE-julistuksen toimeenpano

Keväällä 2017 uudistetun monikansallisia yhtiöitä ja sosiaalipolitiikkaa koskevan julistuksen toimeenpanossa Suomi korostaa tarvetta ottaa huomioon myös muut yritysten yhteiskuntavastuuta koskevan aloitteet, kuten OECD:n monikansallisia yrityksiä koskevat ohjeet sekä YK:n Guiding Principles on Business and Human Rights sekä Global Compact -asiakirjat.

Liite 2

Kirje

Kirjeessä mainitut 06.04.2017 TEM/226/04.03.02/2017

Viite
VALTUUSKUNTA KANSAINVÄLISEN TYÖJÄRJESTÖN (ILO) 106. TYÖKONFERENSSIIN GENEVESSÄ 5.-16.6.2017

Työ- ja elinkeinoministeriö ilmoittaa, että valtioneuvosto on esittelyssään 6.4.2017 määrännyt Genevessä 5.-16.6.2017 pidettävään työkonferenssiin seuraavat valtuutetut ja heidän neuvonantajansa:

Hallituksen edustajat
hallitusneuvos Liisa HEINONEN, työ- ja elinkeinoministeriö
ministeri Renne KLINGE, Suomen pysyvä edustusto Genevessä

Hallituksen edustajien varajäsenet
hallitusneuvos Olli SORAINEN, työ- ja elinkeinoministeriö
neuvotteleva virkamies Päivi KANTANEN, työ- ja elinkeinoministeriö

Työnantajavaltuutettu
asiantuntija Minna ETU-SEPPÄLÄ, Elinkeinoelämän keskusliitto EK

Työnantajavaravaltuutettu
asiantuntija Mika KÄRKKÄINEN, Elinkeinoelämän keskusliitto EK

Työntekijävaltuutettu
johtaja Annika RÖNNI-SÄLLINEN, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK

Työntekijävaravaltuutettu
lakimies Paula ILVESKIVI, Akava

Työ- ja elinkeinoministeriö on lisäksi määrännyt edellä mainittujen edustajien neuvonantajat seuraavasti:

Hallituksen edustajien neuvonantajat
neuvonantaja Heini LEPPÄNEN, Suomen pysyvä edustusto Genevessä

Työnantajavaltuutetun neuvonantajat
työmarkkinajohtaja Janne MAKKULA, Suomen Yrittäjät

asiantuntija Ilari KALLIO, Elinkeinoelämän keskusliitto EK

Työntekijävaltuutetun neuvonantajat
kansainvälisten asioiden päällikkö Risto KOUSA, STTK

työllisyysasioiden päällikkö Pirjo VÄÄNÄNEN, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK

Jari Lindström
Oikeus- ja työministeri

Tarja Kröger
Hallitusneuvos

TIEDOKSI

TEM/TMO
TEM/TYO
Ulkoasiainministeriö
Suomen pysyvä edustusto, Geneve
Elinkeinoelämän keskusliitto EK
Suomen Yrittäjät
Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry.
Akava
Toimihenkilökeskusjärjestö STTK
TEM/HEHA/Laskentatoimi

Liite 3

Director General
International Labour Office
4, route des Morillons
credentials@ilo.org

Letter
May 23th, 2017 TEM/226/04.03.02/2017

Ref. ILC 106-100

ADDITION TO THE ILO CREDENTIALS

Dear Sir,

Referring to the letter of credentials of the Finland (dated May 12th, 2017), the Government of Finland makes hereby the following amendment to the credentials:

Ms. Eeva-Maria Mikkonen-Jeanneret, Senior Adviser, Development Policy, Ministry for Foreign Affairs is taking part as an adviser of the Government in the 106th International Labour Conference from 5 to 16 June 2017.

Jari Lindström
Minister of Employment

Tarja Kröger
Government Counsellor

Liite 4

FINLAND

106rd SESSION OF THE INTERNATIONAL LABOUR CONFERENCE
5 – 16 June 2017

COMMITTEES (2017)

Committee	***Government delegate(s)***	***Employers delegate(s)´***	***Workers´ delegate(s)***
Committee on the Application of Standards	Päivi Kantanen, TEM	Mika Kärkkäinen, EK	Annika Rönni-Sällinen, SAK
Labour migration (general discussion)	Olli Sorainen, TEM	Minna Etu-Seppälä, EK	Risto Kousa, STTK
Employment and decent work for peace and resilience: Revision of the Employment (Transition from War to Peace) Recommendation, 1944 (No. 71) (Standard setting, second discussion)	Heini Leppänen, UM Eeva-Maria Mikkonen-Jeanneret/UM	Janne Makkula, SY	Pirjo Väänänen, SAK
A recurrent discussion on the strategic objective of fundamental principles and rights at work, under the follow-up to the ILO Declaration on Social Justice for a Fair Globalization, 2008	Liisa Heinonen, TEM	Ilari Kallio, EK	Paula Ilveskivi, Akava

Suositus työllisyydestä ja ihmisarvoisesta työstä rauhan ja selviytymiskyvyn edistämiseksi (nro 205)

Kansainvälisen työjärjestön työkonferenssi,

on Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kutsumana kokoontunut Geneveen 106. istuntoonsa 5. kesäkuuta 2017 ja

vahvistanut Kansainvälisen työjärjestön ILOn peruskirjassa olevan periaatteen, jonka mukaan yleinen pysyvä rauha voidaan luoda vain yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden pohjalle,

muistuttanut mieliin Philadelphian julistuksen (1944), Ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen (1948), ILOn julistuksen työelämän perusperiaatteista ja -oikeuksista ja sen seurannan (1998) sekä ILOn julistuksen sosiaalisesti oikeudenmukaisesta globalisaatiosta (2008),

ottanut huomioon tarpeen tarkistaa työtilaisuuksien järjestämistä siirtymäkautena sodasta rauhaan koskevaa suositusta nro 71 (1944) sen soveltamisalan laajentamiseksi ja ajantasaisten ohjeiden antamiseksi työllisyyden ja ihmisarvoisen työn merkityksestä konfliktien ja katastrofien aiheuttamien kriisitilanteiden ehkäisemisessä, niistä toipumisessa, rauhan edistämisessä ja selviytymiskyvyn vahvistamisessa,

ottanut huomioon konfliktien ja katastrofien vaikutukset ja seuraukset köyhyyden ja kehityksen, ihmisoikeuksien ja ihmisarvon sekä ihmisarvoisen työn ja kestävien yritysten kannalta,

todennut työllisyyden ja ihmisarvoisen työn tärkeyden rauhan edistämisessä, konfliktien ja katastrofien aiheuttamien kriisitilanteiden ehkäisemisessä, niistä toipumisessa ja selviytymiskyvyn vahvistamisessa,

todennut, että pakolaisia vastaanottavat maat eivät välttämättä ole konflikti- ja katastrofitilanteessa,

korostanut, että on tarpeen huolehtia kaikkien ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen noudattamisesta, mukaan lukien työelämän perusperiaatteiden ja -oikeuksien ja kansainvälisten työelämän normien, erityisesti työllisyyttä ja ihmisarvoista työtä koskevien oikeuksien ja periaatteiden noudattamisesta,

ottanut huomioon tarpeen tiedostaa, että kriisit vaikuttavat naisiin ja miehiin eri tavoin, ja sen ratkaisevan merkityksen, joka sukupuolten tasa-arvolla sekä naisten ja tyttöjen vaikutusvallan lisäämisellä on rauhan edistämisessä, kriisien ehkäisemisessä, niistä toipumisessa ja selviytymiskyvyn vahvistamisessa,

Recommendation concerning employment and decent work for peace and resilience (no 205)

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 106th Session on 5 June 2017, and

Reaffirming the principle in the Constitution of the International Labour Organisation (ILO) that universal and lasting peace can be established only if it is based upon social justice, and

Recalling the Declaration of Philadelphia (1944), the Universal Declaration of Human Rights (1948), the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-up (1998) and the ILO Declaration on Social Justice for a Fair Globalization (2008), and

Taking into account the need to revise the Employment (Transition from War to Peace) Recommendation, 1944 (No. 71), with a view to broadening its scope and providing up-to-date guidance on the role of employment and decent work in prevention, recovery, peace and resilience with respect to crisis situations arising from conflicts and disasters, and

Considering the impact and consequences of conflicts and disasters for poverty and development, human rights and dignity, decent work and sustainable enterprises, and

Recognizing the importance of employment and decent work for promoting peace, preventing crisis situations arising from conflicts and disasters, enabling recovery and building resilience, and

Recognizing that the countries receiving refugees may not be in situations of conflicts and disasters, and

Emphasizing the need to ensure respect for all human rights and the rule of law, including respect for fundamental principles and rights at work and for international labour standards, in particular those rights and principles relevant to employment and decent work, and

Considering the need to recognize that crises affect women and men differently, and the critical importance of gender equality and the empowerment of women and girls in promoting peace, preventing crises, enabling recovery and building resilience, and

todennut, että on tärkeätä kehitellä työmarkkinavuoropuhelun välityksellä reagointikeinoja konfliktien ja katastrofien aiheuttamiin kriisitilanteisiin kuullen edustavimpia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä ja tarvittaessa asiaankuuluvia kansalaisjärjestöjä,

pannut merkille, kuinka tärkeätä on luoda tai palauttaa ennalleen suotuisa liiketoimintaympäristö kestäviä, erityisesti pieniä ja keskisuuria yrityksiä varten, jotta voitaisiin edistää työpaikkojen luomista, talouden elpymistä ja kehitystä ottaen huomioon kestävien yritysten edistämistä koskeva päätöslauselma ja päätelmät, jotka Kansainvälinen työkonferenssi hyväksyi 96. istunnossaan vuonna 2007,

vakuuttanut, että on tarpeen kehittää ja vahvistaa sosiaalisen suojelun toimenpiteitä kriisien ehkäisemiseksi, niistä toipumisen mahdollistamiseksi ja selviytymiskyvyn vahvistamiseksi,

todennut saatavilla olevien, laadukkaiden julkisten palvelujen merkityksen talouden elpymisen, kehityksen, jälleenrakennustyön, ennaltaehkäisemisen ja selviytymiskyvyn kannalta,

tähdentänyt, että yhteiset ja koordinoidut toimet edellyttävät kansainvälistä yhteistyötä sekä alueellisten ja kansainvälisten järjestöjen välisiä kumppanuuksia,

päätettyään hyväksyä tietyt, työllisyyttä ja ihmisarvoista työtä rauhan ja selviytymiskyvyn edistämiseksi koskevat ehdotukset istuntonsa asialistan viidentenä kohtana ja

päätettyään, että kyseiset ehdotukset kirjataan suosituksen muotoon,

hyväksyy tänään, 16. kesäkuuta 2017, seuraavan suosituksen, josta käytetään nimitystä suositus työllisyydestä ja ihmisarvoisesta työstä rauhan ja selviytymiskyvyn edistämiseksi (2017).

I. Tavoitteet ja soveltamisala

1. Tässä suosituksessa annetaan jäsenvaltioille ohjeita työllisyyden ja ihmisarvoisen työn luomisen edellyttämistä toimista konfliktien ja katastrofien aiheuttamien kriisitilanteiden ehkäisemiseksi, niistä toipumiseksi sekä rauhan ja selviytymiskyvyn edistämiseksi.

2. Kansainvälisesti sovitun termistön pohjalta tässä suosituksessa tarkoitetaan

a) termillä ”katastrofi” yhteisön tai yhteiskunnan toimintaan kohdistuvaa, minkä hyvänsä suuruusluokan vakavaa häiriötä, joka on seurausta vaarallisista tapahtumista ja on vuorovaikutuksessa olosuhteiden kanssa, jotka liittyvät altistumiseen, suojattomuuteen ja valmiuksiin ja joka voi johtaa yhteen tai

Recognizing the importance of developing responses, through social dialogue, to crisis situations arising from conflicts and disasters, in consultation with the most representative employers’ and workers’ organizations and, as appropriate, with relevant civil society organizations, and

Noting the importance of creating or restoring an enabling environment for sustainable enterprises, taking into account the resolution and Conclusions concerning the promotion of sustainable enterprises adopted by the International Labour Conference at its 96th Session (2007), and in particular for small and medium-sized enterprises, to stimulate employment generation, economic recovery and development, and

Affirming the need to develop and strengthen measures of social protection, as a means of preventing crises, enabling recovery and building resilience, and

Recognizing the role of accessible and quality public services in economic recovery, development, reconstruction efforts, prevention and resilience, and

Stressing the need for international cooperation and partnerships among regional and international organizations to ensure joint and coordinated efforts, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to employment and decent work for peace and resilience, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation,

adopts this sixteenth day of June of the year two thousand and seventeen the following Recommendation, which may be cited as the Employment and Decent Work for Peace and Resilience Recommendation, 2017:

I. Objectives and scope

1. This Recommendation provides guidance to Members on the measures to be taken to generate employment and decent work for the purposes of prevention, recovery, peace and resilience with respect to crisis situations arising from conflicts and disasters.

2. For the purposes of this Recommendation and based upon internationally agreed terminology:

(a) the term “disaster” means a serious disruption of the functioning of a community or a society at any scale due to hazardous events interacting with conditions of exposure, vulnerability and capacity, leading to one or more of the following: human, material, economic and environmental losses and impacts; and

useampaan seuraavista: inhimilliset, materiaaliset, taloudelliset ja ympäristölliset menetykset ja vaikutukset, sekä

b) termillä ”selviytymiskyky” vaaroille altistuneen järjestelmän, yhteisön tai yhteiskunnan kykyä kestää ja hillitä vaaran vaikutuksia, mukautua ja sopeutua niihin sekä uudistua ja toipua niistä nopeasti ja tehokkaasti muun muassa säilyttämällä ja palauttamalla käyttöön keskeiset perusrakenteensa ja -toimintonsa riskienhallinnan avulla.

3. Tässä suosituksessa tarkoitetaan termillä ”kriisitoiminta” kaikkia työllisyyttä ja ihmisarvoista työtä koskevia toimia, joilla reagoidaan konfliktien ja katastrofien aiheuttamiin kriisitilanteisiin.

4. Tämä suositus koskee kaikkia työntekijöitä ja -hakijoita sekä kaikkia työnantajia kaikilla konfliktien ja katastrofien aiheuttamien kriisitilanteiden koettelemilla elinkeinoelämän aloilla.

5. Tähän suositukseen sisältyvät viittaukset työelämän perusperiaatteisiin ja -oikeuksiin, työturvallisuuteen ja -terveyteen sekä työoloihin koskevat myös työntekijöitä, jotka ovat mukana kriisitoiminnassa, mukaan lukien katastrofiavun antamisessa. Tähän suositukseen sisältyvät viittaukset ihmisoikeuksin sekä työturvallisuuteen ja -terveyteen koskevat myös kriisitoimintaan osallistuvia vapaaehtoistyöntekijöitä.

6. Tämän suosituksen määräyksillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka perustuvat kansainväliseen oikeuteen, erityisesti kansainväliseen humanitaariseen oikeuteen, kansainväliseen pakolaisoikeuteen ja ihmisoikeuksia koskevaan kansainväliseen oikeuteen.

II. Pääperiaatteet

7. Kun jäsenvaltiot toteuttavat työllisyyttä ja ihmisarvoista työtä koskevia toimia konfliktien ja katastrofien aiheuttamiin kriisitilanteisiin vastaamiseksi sekä niiden ennalta ehkäisemiseksi, niiden olisi otettava huomioon seuraavaa:

a) täystyöllisyyden, tuottavan ja yksilön vapaaseen valintaan perustuvan työn sekä ihmisarvoisen työn edistäminen, sillä ne ovat olennaisen tärkeitä rauhan edistämisessä, kriisien ehkäisemisessä, toipumisen mahdollistamisessa ja selviytymiskyvyn vahvistamisessa,

b) tarve noudattaa, edistää ja toteuttaa työelämän perusperiaatteita ja -oikeuksia, muita ihmisoikeuksia ja muita asiaan liittyviä kansainvälisiä työelämän normeja sekä ottaa muut kansainväliset välineet ja asiakirjat huomioon tarvittaessa ja soveltuvin osin,

c) hyvän hallinnon tärkeys sekä korruption ja perusteettoman suosinnan torjumisen tärkeys,

(b) the term “resilience” means the ability of a system, community or society exposed to hazards to resist, absorb, accommodate, adapt to, transform and recover from the effects of a hazard in a timely and efficient manner, including through the preservation and restoration of its essential basic structures and functions through risk management.

3. For the purposes of this Recommendation, the term “crisis response” refers to all measures on employment and decent work taken in response to crisis situations arising from conflicts and disasters.

4. This Recommendation applies to all workers and jobseekers, and to all employers, in all sectors of the economy affected by crisis situations arising from conflicts and disasters.

5. The references in this Recommendation to fundamental principles and rights at work, to safety and health and to working conditions apply also to workers engaged in crisis response, including in the immediate response. The references in this Recommendation to human rights and to safety and health apply equally to persons in volunteer work participating in crisis response.

6. The provisions of this Recommendation are without prejudice to the rights and obligations of Members under international law, in particular international humanitarian law, international refugee law and international human rights law.

II. Guiding principles

7. In taking measures on employment and decent work in response to crisis situations arising from conflicts and disasters, and with a view to prevention, Members should take into account the following:

(a) the promotion of full, productive, freely chosen employment and decent work which are vital to promoting peace, preventing crises, enabling recovery and building resilience;

(b) the need to respect, promote and realize the fundamental principles and rights at work, other human rights and other relevant international labour standards, and to take into account other international instruments and documents, as appropriate and applicable;

(c) the importance of good governance and combating corruption and clientelism;

d) tarve noudattaa kansallista lainsäädäntöä ja kansallisia politiikkoja sekä hyödyntää paikallista osaamista, valmiuksia ja resursseja,

e) kriisin luonne ja sen vaikutusten laajuus hallinnon, mukaan lukien alue- ja paikallisviranomaisten, työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen sekä muiden kansallisten ja asiaan liittyvien instituutioiden valmiuksiin reagoida tarpeen mukaan tehokkaasti ja tarvittaessa kansainvälisen yhteistyön ja avun turvin,

f) tarve torjua syrjintää, ennakkoluuloja ja vihaa, jotka perustuvat rotuun, ihonväriin, sukupuoleen, uskontoon, poliittiseen mielipiteeseen, kansalliseen tai yhteiskunnalliseen alkuperään, vammaisuuteen, ikään, sukupuoliseen suuntautuneisuuteen tai johonkin muuhun ominaisuuteen,

g) tarve noudattaa, edistää ja toteuttaa naisten ja miesten yhtäläisiä mahdollisuuksia ja yhdenvertaista kohtelua ilman minkäänlaista syrjintää,

h) tarve ottaa erityisesti huomioon kriisin vuoksi erityisen haavoittuvaan asemaan joutuneet väestöryhmät ja henkilöt, joita ovat muun muassa lapset ja nuoret, vähemmistöihin, alkuperäis- ja heimokansoihin kuuluvat henkilöt, vammaiset, maan sisäiset pakolaiset, siirtolaiset, pakolaiset ja muut rajojen yli siirtymään joutuneet henkilöt,

i) se, kuinka tärkeätä on tunnistaa ja seurata mahdollisia kielteisiä ja tahattomia seurauksia sekä välttää henkilöihin, yhteisöihin, ympäristöön ja talouselämään kohdistuvia haitallisia heijastusvaikutuksia,

j) tarve toteuttaa oikeudenmukainen siirtyminen ympäristön kannalta kestävään talouteen pyrittäessä kohti kestävää talouskasvua ja sosiaalista kehitystä,

k) työmarkkinavuoropuhelun tärkeys,

l) kansallisen sovinnon tärkeys soveltuvissa tilanteissa,

m) tarve kansainväliseen solidaarisuuteen, taakan- ja vastuunjakoon sekä yhteistyöhön kansainvälisen oikeuden mukaisesti ja

n) tarve humanitaarisen ja kehitysavun tiiviiseen koordinointiin ja keskinäisiin synergioihin, kuten täystyöllisyyden, tuottavan ja yksilön vapaaseen valintaan perustuvan työn sekä ihmisarvoisen työn ja tulonhankintamahdollisuuksien edistämiseksi toimien ja tehtävien päällekkäisyyttä välttäen.

III. Strategiset lähestymistavat

8. Jäsenvaltioiden olisi omaksuttava vaiheittainen monialainen lähestymistapa, kun ne panevat toimeen yhtenäisiä ja laaja-alaisia strategioita rauhan edistämiseksi, kriisien ehkäisemiseksi, toipumisen mahdollistamiseksi ja

(d) the need to respect national laws and policies and use local knowledge, capacity and resources;

(e) the nature of the crisis and the extent of its impact on the capacity of governments, including regional and local government, employers' and workers' organizations, and other national and relevant institutions, to provide effective responses, with the necessary international cooperation and assistance, as required;

(f) the need to combat discrimination, prejudice and hatred on the basis of race, colour, sex, religion, political opinion, national extraction, social origin, disability, age, sexual orientation or any other grounds;

(g) the need to respect, promote and realize equality of opportunity and treatment for women and men without discrimination of any kind;

(h) the need to pay special attention to population groups and individuals who have been made particularly vulnerable by the crisis, including, but not limited to, children, young persons, persons belonging to minorities, indigenous and tribal peoples, persons with disabilities, internally displaced persons, migrants, refugees and other persons forcibly displaced across borders;

(i) the importance of identifying and monitoring any negative and unintended consequences and avoiding harmful spillover effects on individuals, communities, the environment and the economy;

(j) the need for a just transition towards an environmentally sustainable economy as a means for sustainable economic growth and social progress;

(k) the importance of social dialogue;

(l) the importance of national reconciliation, where applicable;

(m) the need for international solidarity, burden- and responsibility-sharing and cooperation in accordance with international law; and

(n) the need for close coordination and synergies between humanitarian and development assistance, including for the promotion of full, productive, freely chosen employment and decent work and income-generation opportunities, avoiding the duplication of efforts and mandates.

III. Strategic approaches

8. Members should adopt a phased multi-track approach implementing coherent and comprehensive strategies for promoting peace, preventing crises, enabling recovery and building resilience that include:

selviytymiskyvyn vahvistamiseksi muun muassa:

a) vakauttamalla elinkeinotoimintaa ja tulolähteitä välittömillä sosiaalista suojelua ja työllisyyttä edistävillä toimenpiteillä,

b) edistämällä paikallistason talouden elpymistä työllisyyden ja ihmisarvoisten työmahdollisuuksien sekä sosioekonomisen sopeutumisen tukemiseksi,

c) edistämällä kestävää työllisyyttä ja ihmisarvoista työtä, sosiaalista suojelua ja sosiaalista osallisuutta, kestävää kehitystä, kestävien, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten perustamista, siirtymistä epävirallisesta taloudesta viralliseen talouteen, oikeudenmukaista siirtymistä ympäristön kannalta kestävään talouteen ja julkisten palveluiden saatavuutta,

d) huolehtimalla työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kuulemisesta ja kannustamalla niitä osallistumaan aktiivisesti toipumista ja selviytymiskykyä edistävien toimien suunnitteluun, toimeenpanoon ja seurantaan siten, että asiaan liittyvien kansalaisjärjestöjen näkemykset otetaan tarvittaessa huomioon,

e) tekemällä työllisyysvaikutusarvioita kriiseistä toipumista varten laadituista kansallisista ohjelmista, joita toteutetaan julkisten ja yksityisten investointien avulla, jotta kaikki naiset ja miehet, varsinkin nuoret ja vammaiset, saisivat paremmat mahdollisuudet täystyöllisyyteen, tuottavaan ja yksilön vapaaseen valintaan perustuvaan työhön sekä ihmisarvoiseen työhön,

f) antamalla työnantajille ohjeita ja tukea, jotta ne voisivat ryhtyä tehokkaisiin toimiin tunnistaakseen, ehkäistäkseen ja lieventääkseen riskiä siitä, että niiden omalla liiketoiminnalla tai siihen mahdollisesti suoraan liittyvillä tuotteilla, palveluilla tai liiketoiminnalla voisi olla haitallisia vaikutuksia ihmisoikeuksiin ja työelämän perusoikeuksiin, sekä tehdä selkoa siitä, kuinka ne ottavat nämä riskit huomioon,

g) ottamalla sukupuolinäkökulma huomioon kriisien ehkäisemisen ja kriisitoiminnan kaikissa suunnittelu-, toimeenpano-, seuranta- ja arviointitoimissa,

h) laatimalla taloudellisia, sosiaalisia ja oikeudellisia puitteita kansallisella tasolla pysyvän ja kestävän rauhan ja kehityksen edistämiseksi ja ottaen huomioon työelämän oikeudet,

i) edistämällä työmarkkinavuoropuhelua ja työehtosopimusneuvotteluita,

j) perustamalla työmarkkinoiden instituutioita, kuten työvoimapalveluita, tai ottamalla ne takaisin käyttöön vakautuksen ja toipumisen edistämiseksi,

k) kehittämällä hallinnon, myös alue- ja paikallisviranomaisten, sekä työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen valmiuksia ja

(a) stabilizing livelihoods and income through immediate social protection and employment measures;

(b) promoting local economic recovery for employment and decent work opportunities and socio-economic reintegration;

(c) promoting sustainable employment and decent work, social protection and social inclusion, sustainable development, the creation of sustainable enterprises, in particular small and medium-sized enterprises, the transition from the informal to the formal economy, a just transition towards an environmentally sustainable economy and access to public services;

(d) ensuring consultation and encouraging active participation of employers' and workers' organizations in planning, implementing and monitoring measures for recovery and resilience, taking into account, as appropriate, the views of the relevant civil society organizations;

(e) conducting employment impact assessments of national recovery programmes implemented through public and private investment in order to promote full, productive, freely chosen employment and decent work for all women and men, in particular for young persons and persons with disabilities;

(f) providing guidance and support to employers to enable them to take effective measures to identify, prevent, mitigate and account for how they address the risks of adverse impacts on human and labour rights in their operations, or in products, services or operations to which they may be directly linked;

(g) applying a gender perspective in all crisis prevention and response design, implementation, monitoring and evaluation activities;

(h) creating economic, social and legal frameworks at the national level to encourage lasting and sustainable peace and development, while respecting rights at work;

(i) promoting social dialogue and collective bargaining;

(j) building or restoring labour market institutions, including employment services, for stabilization and recovery;

(k) developing the capacity of governments, including regional and local authorities, and of employers' and workers' organizations; and

l) ryhtymällä tarvittaessa toimiin edistääkseen kriisistä kärsimään joutuneiden, erityisesti asevoimiin tai aseistautuneisiin ryhmiin aiemmin kuuluneiden ihmisten sosioekonomista sopeutumista muun muassa heidän työllistyvyytensä vahvistamiseen tähtäävien koulutusohjelmien avulla.

9. Konfliktia tai katastrofia välittömästi seuraavaan kriisitoimintaan olisi tilanteen mukaan kuuluttava:

a) koordinoitu ja kattava tarvearviointi, jossa sukupuolinäkökulma on otettu selvästi huomioon,

b) kiireelliset toimet perustarpeisiin vastaamiseksi ja palveluiden tarjoamiseksi, mukaan lukien sosiaalinen suojelu, elinkeinotoiminnan tukeminen, välittömät työllistämistoimet ja tulonhankintamahdollisuudet kriisin vuoksi erityisen haavoittuvaan asemaan joutuneille väestöryhmille ja henkilöille,

c) apu, jota viranomaiset mahdollisimman pitkälle antavat kansainvälisen yhteisön tuella ja johon osallistuvat työmarkkinaosapuolet ja tarvittaessa myös asiaankuuluvat kansalais- ja yhteisöperustaiset järjestöt,

d) turvalliset ja asianmukaiset työolot, muun muassa henkilönsuojainten ja lääkintäavun tarjoaminen kaikille työntekijöille, myös pelastus- ja jälleenrakennustyöhön osallistuville,

e) hallintoelinten, työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen sekä asiaankuuluvien kansalaisjärjestöjen toiminnan palauttaminen tilanteen sitä vaatiessa.

IV. Työllisyys ja tulonhankintamahdollisuudet

10. Jäsenvaltioiden olisi toipumisen mahdollistamiseksi ja selviytymiskyvyn vahvistamiseksi hyväksyttävä ja pantava täytäntöön kattava ja kestävä työllisyysstrategia, jolla edistetään täystyöllisyyttä, tuottavaa ja yksilön vapaaseen valintaan perustuvaa työtä sekä ihmisarvoista työtä niin naisille kuin miehille, ottaen huomioon työllisyyspolitiikkaa koskeva yleissopimus nro 122 (1964) sekä Kansainvälisen työkonferenssin asiaa koskeviin päätöslauselmiin sisältyvät ohjeet.

11. Jäsenvaltioiden olisi edustavimpia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä kuullen toteutettava osallistavia toimia edistääkseen täystyöllisyyttä, tuottavaa ja yksilön vapaaseen valintaan perustuvaa työtä sekä ihmisarvoista työtä ja tulonhankintamahdollisuuksia tilanteen mukaan seuraavilla keinoin:

a) työvoimavaltaiset investointistrategiat ja -ohjelmat, mukaan lukien julkisen sektorin työllistämisohjelmat,

b) paikallistason talouden elvyttäminen ja kehittämisaloitteet painottaen erityisesti niin maaseutu- kuin kaupunkialueiden elinkeinotoimintaa,

(l) taking measures, as appropriate, for the socio-economic reintegration of persons who have been affected by a crisis, in particular those formerly associated with armed forces and groups, including through training programmes that aim to improve their employability.

9. Crisis response in the immediate aftermath of a conflict or disaster should include, as appropriate:

(a) a coordinated and inclusive needs assessment with a clear gender perspective;

(b) an urgent response to satisfy basic needs and provide services, including social protection, support to livelihoods, immediate employment measures and income-generation opportunities for population groups and individuals who have been made particularly vulnerable by the crisis;

(c) assistance, provided to the extent possible by public authorities with the support of the international community, engaging social partners and, where appropriate, relevant civil society and community-based organizations;

(d) safe and decent working conditions, including the provision of personal protective equipment and medical assistance for all workers, including those engaged in rescue and rehabilitation activities; and

(e) the re-establishment, whenever necessary, of government institutions and of employers' and workers' organizations, as well as of relevant civil society organizations.

IV. Employment and income-generation opportunities

10. In enabling recovery and building resilience, Members should adopt and implement a comprehensive and sustainable employment strategy to promote full, productive, freely chosen employment and decent work for women and men, taking into account the Employment Policy Convention, 1964 (No. 122), and guidance provided in relevant resolutions of the International Labour Conference.

11. Members should, in consultation with the most representative employers' and workers' organizations, adopt inclusive measures in order to promote full, productive, freely chosen employment and decent work and income-generation opportunities through, as appropriate:

(a) employment-intensive investment strategies and programmes, including public employment programmes;

(b) local economic recovery and development initiatives, with a special focus on livelihoods in both rural and urban areas;

c) suotuisan liiketoimintaympäristön luominen tai palauttaminen kestäviä yrityksiä varten, myös kannustamalla pieniä ja keskisuuria yrityksiä sekä osuus- ja yhteisötalousaloitteita ja painottaen erityisesti rahoituksen saantia helpottavia aloitteita,

d) tukemalla kestäviä yrityksiä niiden toiminnan jatkuvuuden varmistamiseksi, jotta työllisyyden taso voitaisiin säilyttää ja sitä voitaisiin kohentaa sekä mahdollistaa uusien työpaikkojen ja tulonhankintamahdollisuuksien luominen,

e) edistämällä oikeudenmukaista siirtymistä ympäristön kannalta kestävään talouteen keinona saada aikaan kestävää talouskasvua ja sosiaalista kehitystä sekä luoda uusia työpaikkoja ja tulonhankintamahdollisuuksia,

f) tukemalla sosiaalista suojelua ja työllisyyttä sekä noudattamalla, edistämällä ja toteuttamalla työelämän perusperiaatteita ja -oikeuksia epävirallisessa taloudessa toimivien ihmisten suhteen sekä edistämällä epävirallisessa taloudessa toimivien työntekijöiden ja taloudellisten kokonaisuuksien siirtymistä viralliseen talouteen ottaen huomioon Epävirallisesta taloudesta viralliseen talouteen siirtymistä koskevan suosituksen nro 204 (2015),

g) tukemalla julkista sektoria ja edistämällä yhteiskunnan, talouselämän ja ympäristön kannalta vastuullisesti toimivia julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia sekä muita keinoja, joilla edistetään osaamisen ja valmiuksien kehittämistä ja työpaikkojen luomista,

h) luomalla monikansallisille yrityksille kannustimia, jotta ne tekisivät yhteistyötä kotimaisten yritysten kanssa tuottavan ja yksilön vapaaseen valintaan perustuvan työn sekä ihmisarvoisen työn mahdollistamiseksi ja hoitaisivat ihmisoikeuksia koskevan huolellisuusvelvoitteen sen takaamiseksi, että ihmisoikeuksia ja työelämän perusoikeuksia noudatetaan, ottaen huomioon Monikansallisia yrityksiä ja sosiaalipolitiikkaa koskevan kolmikantaisen periaatejulistuksen, ja

i) edistämällä asevoimiin tai aseistautuneisiin ryhmiin aiemmin kuuluneiden ihmisten työllistymistä, jos se on tarpeen.

12. Jäsenvaltioiden olisi laadittava ja sovellettava aktiivisia työmarkkinapolitiikkoja ja -ohjelmia, joissa painotetaan erityisesti vähäosaisia ja syrjäytyneitä ryhmiä sekä kriisin vuoksi erityisen haavoittuvaan asemaan joutuneita väestöryhmiä ja henkilöitä, joita ovat muun muassa vammaiset, maan sisäiset pakolaiset, siirtolaiset ja pakolaiset, tilanteen mukaan ja kansallisia lakeja ja säädöksiä noudattaen.

13. Jäsenvaltioiden olisi kriisitilanteisiin reagoidessaan pyrittävä tarjoamaan nuorille

(c) the creation or restoration of an enabling environment for sustainable enterprises, including the promotion of small and medium-sized enterprises as well as of cooperatives and other social economy initiatives, with particular emphasis on initiatives to facilitate access to finance;

(d) supporting sustainable enterprises to ensure business continuity in order to maintain and expand the level of employment and enable the creation of new jobs and income-generation opportunities;

(e) facilitating a just transition towards an environmentally sustainable economy as a means for sustainable economic growth and social progress, and for creating new jobs and income-generation opportunities;

(f) supporting social protection and employment and respecting, promoting and realizing the fundamental principles and rights at work of those in the informal economy and encouraging the transition of workers and economic units in the informal economy to the formal economy, taking into account the Transition from the Informal to the Formal Economy Recommendation, 2015 (No. 204);

(g) supporting the public sector and promoting socially, economically and environmentally responsible public–private partnerships and other mechanisms for skills and capacity development and employment generation;

(h) creating incentives for multinational enterprises to cooperate with national enterprises in order to create productive, freely chosen employment and decent work and to undertake human rights due diligence with a view to ensuring respect for human and labour rights, taking into account the Tripartite Declaration of Principles concerning Multinational Enterprises and Social Policy; and

(i) facilitating the employment of persons formerly associated with armed forces and groups, as appropriate.

12. Members should develop and apply active labour market policies and programmes with a particular focus on disadvantaged and marginalized groups and population groups and individuals who have been made particularly vulnerable by a crisis, including, but not limited to, persons with disabilities, internally displaced persons, migrants and refugees, as appropriate and in accordance with national laws and regulations.

13. In responding to crisis situations, Members should seek to provide income-genera-

naisille ja miehille tulonhankintamahdollisuuksia sekä pysyvää ja ihmisarvoista työtä muun muassa

a) laatimalla yhtenäisiä koulutus-, työllistämis- ja työmarkkinaohjelmia, joissa otetaan huomioon erityisesti työelämään siirtyvien nuorten tyypilliset tilanteet, ja

b) hyödyntämällä aseistariisuntaa, kotiutusta ja yhteiskuntaan sopeuttamista koskevien ohjelmien erityisiä nuorisotyöllisyysosioita, joihin sisältyy psykososiaalista neuvontaa ja muita epäsosiaalisen käytöksen ja väkivaltaisuuden käsittelykeinoja, tarkoituksena nuorten sopeuttaminen takaisin siviilielämään.

14. Jos kriisin seurauksena syntyy suuri määrä maan sisäisiä pakolaisia, jäsenvaltioiden olisi:

a) tuettava sisäisten pakolaisten toimeentuloa, koulutusta ja työllistymistä edistääkseen heidän sosioekonomista sopeutumistaan ja paluutaan työmarkkinoille,

b) parannettava vastaanottavien yhteisöjen selviytymiskykyä ja vahvistettava niiden valmiuksia edistää ihmisarvon mukaisia työllistymismahdollisuuksia kaikille ihmisille, jotta paikallisväestöjen elinkeinot ja työllisyys säilyisivät ja niiden kyky ottaa vastaan sisäisiä pakolaisia vahvistuisi, ja

c) mahdollistettava sisäisten pakolaisten vapaaehtoinen paluu lähtöpaikkakunnilleen ja heidän paluunsa työmarkkinoille tilanteen niin salliessa.

V. Oikeudet, tasa-arvo ja syrjimättömyys

15. Reagoidessaan konfliktien tai katastrofien aiheuttamaan tai pahentamaan syrjintään ja toteuttaessaan toimia, joilla edistetään rauhaa, ehkäistään kriisejä, mahdollistetaan toipuminen ja parannetaan selviytymiskykyä, jäsenvaltioiden tulisi:

a) noudattaa, edistää ja toteuttaa naisten ja miesten yhtäläisiä mahdollisuuksia ja yhdenvertaista kohtelua ilman minkäänlaista syrjintää ottaen huomioon Samanarvoisesta työstä miehille ja naisille maksettavaa samaa palkkaa koskeva yleissopimus nro 100 ja suositus nro 90 (1951) sekä Työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvaa syrjintää koskeva yleissopimus nro 111 ja suositus nro 111 (1958),

b) kiinnittää erityistä huomiota yhden hengen vastuulla oleviin kotitalouksiin, erityisesti silloin, kun vastuun kantajana on lapsi, nainen, vammainen tai iäkäs henkilö,

c) ryhtyä toimiin sen varmistamiseksi, että naisia, jotka ovat kriisin aikana olleet työllistettyinä ja ottaneet kantaakseen aiempaa enemmän vastuuta, ei syrjäytetä heidän tahtonsa vastaisesti miespuolisen työvoiman palatessa,

tion opportunities, stable employment and decent work for young women and men, including through:

(a) integrated training, employment and labour market programmes that address the specific situations of young persons entering the world of work; and

(b) specific youth employment components in disarmament, demobilization and reintegration programmes that incorporate psychosocial counselling and other interventions to address anti-social behaviour and violence, with a view to reintegration into civilian life.

14. In the event of a crisis resulting in large numbers of internally displaced persons, Members should:

(a) support the livelihoods, training and employment of internally displaced persons, with a view to promoting their socio-economic and labour market integration;

(b) build resilience and strengthen the capacity of host communities to promote decent employment opportunities for all, with a view to ensuring that the livelihoods and employment of local populations are maintained and their ability to host internally displaced persons is strengthened; and

(c) facilitate the voluntary return of internally displaced persons to their places of origin and their reintegration into labour markets when the situation allows it.

V. Rights, equality and non-discrimination

15. In responding to discrimination arising from or exacerbated by conflicts or disasters and when taking measures for promoting peace, preventing crises, enabling recovery and building resilience, Members should:

(a) respect, promote and realize equality of opportunity and treatment for women and men without discrimination of any kind, taking into account the Equal Remuneration Convention (No. 100) and Recommendation (No. 90), 1951, and the Discrimination (Employment and Occupation) Convention (No. 111) and Recommendation (No. 111), 1958;

(b) pay special attention to single-headed households, in particular when they are headed by children, women, persons with disabilities or elderly persons;

(c) take measures to ensure that women who have been employed during a crisis and have assumed expanded responsibilities are not replaced against their will when the male workforce returns;

d) ryhtyä toimiin sen varmistamiseksi, että naisilla on tilaisuus osallistua tehokkaasti ja tosiasiallisesti päätöksentekoprosesseihin toipumisen ja selviytymiskyvyn vahvistamisen yhteydessä ja että heidän tarpeensa ja etunsa asetetaan etusijalle strategioissa ja toimenpiteissä ja että naisten ja tyttöjen ihmisoikeuksia edistetään ja suojellaan,

e) ehkäistä kaikenlaista sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa, kuten raiskauksia, seksuaalista hyväksikäyttöä ja häirintää, rangaista siitä sekä suojella ja tukea uhreja,

f) kiinnittää erityistä huomiota vakaiden ja sosioekonomista kehitystä edistävien olojen luomiseen tai palauttamiseen kriisistä erityisesti kärsimään joutuneille väestöryhmille, joita ovat muun muassa vähemmistöihin, alkuperäis- ja heimokansoihin kuuluvat henkilöt, maan sisäiset pakolaiset, vammaiset sekä siirtolaiset ja pakolaiset, ottaen huomioon Työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvaa syrjintää koskeva yleissopimus nro 111 ja suositus nro 111 (1958) sekä muut asiaan liittyvät kansainväliset työelämän normit ja muut kansainväliset välineet ja asiakirjat soveltuvin osin,

g) huolehtia siitä, että vähemmistöihin kuuluvia henkilöitä, joita asia koskee, sekä alkuperäis- ja heimokansoja kuullaan erityisesti niiden omien edustuksellisten instituutioiden välityksellä, jos sellaisia on, ja että nämä osallistuvat suoraan päätöksentekoprosessiin erityisesti silloin, kun kriisi ja siihen liittyvät elvytys- ja vakautustoimet vaikuttavat alkuperäis- ja heimokansojen asuttamiin tai käyttämiin maa-alueisiin ja elinympäristöön,

h) huolehtia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä kuullen, että vammaisille, myös konfliktin tai katastrofin seurauksena vammautuneille, on tarjolla mahdollisuuksia kuntoutukseen, koulutukseen, erikoistuneeseen ammatinvalinnan ohjaukseen, ammattikoulutukseen ja uudelleenkoulutukseen sekä työllistymiseen ottaen huomioon asiaan liittyvät kansainväliset työelämän normit ja muut kansainväliset välineet ja asiakirjat, ja

i) huolehtia siitä, että kaikkien kriisin koettelemaan maahan jäävien siirtolaisten ja heidän perheenjäsentensä ihmisoikeuksia kunnioitetaan tasavertaisesti kansallisten väestöryhmien kanssa ottaen huomioon asiaa koskevat kansalliset säännökset sekä asiaan liittyvät kansainväliset työelämän normit ja muut kansainväliset välineet ja asiakirjat soveltuvin osin.

16. Torjuessaan konfliktien tai katastrofien seurauksena syntynyttä tai niiden pahentamaa lapsityövoiman käyttöä jäsenvaltioiden tulisi

a) ryhtyä kaikkiin tarpeellisiin toimiin lapsityön ehkäisemiseksi, tunnistamiseksi ja poistamiseksi kriisitoimenpiteillään ottaen huomi-

(d) take measures to ensure that women are empowered to effectively and meaningfully participate in decision-making processes in the context of recovery and building resilience, and that their needs and interests are prioritized in strategies and responses, and that the human rights of women and girls are promoted and protected;

(e) prevent and punish all forms of gender-based violence, including rape, sexual exploitation and harassment, and protect and support victims;

(f) pay particular attention to establishing or restoring conditions of stability and socio-economic development for population groups that have been particularly affected by a crisis, including, but not limited to, persons belonging to minorities, indigenous and tribal peoples, internally displaced persons, persons with disabilities, migrants and refugees, taking into account the Discrimination (Employment and Occupation) Convention (No. 111) and Recommendation (No. 111), 1958, as well as other relevant international labour standards and other international instruments and documents, as applicable;

(g) ensure that persons belonging to minorities concerned, and indigenous and tribal peoples are consulted, in particular through their representative institutions, where they exist, and participate directly in the decision-making process, especially if the territories inhabited or used by indigenous and tribal peoples and their environment are affected by a crisis and related recovery and stability measures;

(h) ensure, in consultation with employers' and workers' organizations, that persons with disabilities, including those who acquired a disability as a result of conflict or disaster, are provided with opportunities for rehabilitation, education, specialized vocational guidance, training and retraining, and employment, taking into account relevant international labour standards and other international instruments and documents; and

(i) ensure that the human rights of all migrants and members of their families staying in a country affected by a crisis are respected on a basis of equality with those of national populations, taking into account relevant national provisions, as well as relevant international labour standards and other international instruments and documents, as applicable.

16. In combating child labour arising from or exacerbated by conflicts or disasters, Members should:

(a) take all necessary measures to prevent, identify and eliminate child labour in crisis responses, taking into account the Minimum Age Convention (No. 138) and Recommendation (No. 146), 1973;

oon Työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää koskeva yleissopimus nro 138 ja suositus nro 146 (1973),

b) ryhtyä kiireisesti toimiin lapsityön pahimpien muotojen ehkäisemiseksi, tunnistamiseksi ja poistamiseksi, mukaan lukien lapsikauppa ja lasten värväys heidän käyttämisekseen aseellisissa selkkauksissa ottaen huomioon Lapsityön pahimpien muotojen kieltämistä koskeva yleissopimus nro 182 ja suositus nro 190 (1999),

c) tarjota ohjelmia asevoimiin tai aseistautuneisiin ryhmiin aiemmin kuuluneiden lasten ja nuorten rehabilitointia, yhteiskuntaan integroitumista ja koulutusta varten ja heidän auttamisekseen sopeutumaan jälleen siviilielämään sekä

d) huolehtia sosiaalisen suojelun palveluiden tarjoamisesta lasten suojelemista varten esimerkiksi käteisvarojen tai luontoismuotoisten tulonsiirtojen avulla.

17. Torjuessaan konfliktien tai katastrofien seurauksena syntynyttä tai niiden pahentamaa pakkotyön käyttöä jäsenvaltioiden olisi ryhdyttävä kiireisesti toimiin ehkäistäkseen, tunnistaakseen ja poistaakseen kaikenlainen pakkotyö, mukaan lukien pakkotyötä varten harjoitettava ihmiskauppa, ottaen huomioon Pakollista työtä koskeva sopimus nro 29 (1930) ja sen pöytäkirja vuodelta 2014, Pakkotyön poistamista koskeva yleissopimus nro 105 (1957) ja Pakollisen työn tehokasta poistamista koskevista lisätoimenpiteistä annettu suositus nro 203 (2014).

VI. Yleissivistävä ja ammattikoulutus sekä ammatinvalinnan ohjaus

18. Kriisitilanteita ehkäistessään ja niihin reagoidessaan jäsenvaltioiden olisi naisten ja miesten sekä tyttöjen ja poikien yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen mukaisesti huolehdittava siitä, että

a) koulutuksen tarjoaminen ei keskeydy tai se palautetaan ennalleen mahdollisimman nopeasti ja että lapsilla, myös sisäisillä pakolaisilla, siirtolaisilla ja pakolaisilla, on kriisin ja elpymisen kaikissa vaiheissa mahdollisuus maksuttomaan ja laadukkaaseen julkiseen opetukseen, mukaan lukien kansainvälisen avun turvin, asiaa koskevan kansainvälisen oikeuden mukaisesti ja ilman minkäänlaista syrjintää, ja että

b) lasten ja nuorten saatavilla on uuden mahdollisuuden tarjoavaa koulutusta, jolla vastataan heidän opetuksensa ja koulutuksensa mahdollisesta keskeytymisestä aiheutuviin keskeisiin tarpeisiin,

19. Kriisitilanteita ehkäistessään ja niihin reagoidessaan jäsenvaltioiden tulisi tarvittaessa

(b) take urgent action to prevent, identify and eliminate the worst forms of child labour, including the trafficking of children and the recruitment of children for use in armed conflict, taking into account the Worst Forms of Child Labour Convention (No. 182) and Recommendation (No. 190), 1999;

(c) provide rehabilitation, social integration and training programmes for children and young persons formerly associated with armed forces and groups to help them readjust to civilian life; and

(d) ensure the provision of social protection services to protect children, for instance through cash or in-kind transfers.

17. In combating forced or compulsory labour arising from or exacerbated by conflicts or disasters, Members should take urgent action to prevent, identify and eliminate all forms of forced or compulsory labour, including trafficking in persons for purposes of forced or compulsory labour, taking into account the Forced Labour Convention, 1930 (No. 29) and its Protocol of 2014, the Abolition of Forced Labour Convention, 1957 (No. 105), and the Forced Labour (Supplementary Measures) Recommendation, 2014 (No. 203).

VI. Education, vocational training and guidance

18. In preventing and responding to crisis situations, and on the basis of the principle of equal opportunity and treatment for women and men, girls and boys, Members should ensure that:

(a) the provision of education is not disrupted, or is restored as quickly as possible, and that children, including those who are internally displaced, migrants or refugees, have access to free, quality, public education, including with the support of international aid, in accordance with relevant international law and without discrimination of any kind at all stages of crisis and recovery; and

(b) second chance programmes for children and young persons are available and address key needs arising from any interruption of their education and training.

19. In preventing and responding to crisis situations, Members should, where appropriate:

a) laatia tai mukauttaa kansallinen ohjelma, joka koskee yleissivistävää ja ammattikoulutusta, uudelleenkoulutusta ja ammatinvalinnan ohjausta ja jonka avulla arvioidaan elpymisen ja jälleenrakennustyön vaatimia uusia taitotarpeita ja vastataan niihin siten, että kouluja ja oppilaitoksia sekä työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä kuullaan ja kaikki asiaan liittyvät julkisen ja yksityissektorin sidosryhmät otetaan täysin mukaan,

b) mukauttaa opetussuunnitelmia ja kouluttaa opettajia ja ohjaajia edistämään

i) rauhanomaista rinnakkaineloa ja sovintoa rauhan rakentamiseksi ja selviytymiskyvyn vahvistamiseksi sekä

ii) katastrofiriskejä koskevaa koulutusta ja tiedottamista sekä niiden vähentämistä ja hallintaa toipumisen, jälleenrakennustyön ja selviytymiskyvyn tukemiseksi,

c) koordinoida koulutus- ja uudelleenkoulutuspalveluja valtakunnallisella sekä alue- ja paikallistasolla, mukaan lukien korkea-asteen koulutus, oppisopimuskoulutus, ammattikoulutus ja yrittäjyyskoulutus, ja tarjota naisille ja miehille, joiden koulutus on estynyt tai keskeytynyt, tilaisuus aloittaa opinnot tai jatkaa niitä ja viedä ne päätökseen,

d) laajentaa ja mukauttaa koulutus- ja uudelleenkoulutusohjelmia, jotta ne vastaisivat kaikkien niiden tarpeita, joiden työllisyys on keskeytynyt, ja

e) kiinnittää erityistä huomiota kriisistä tai katastrofista kärsineiden väestöjen koulutukseen ja taloudelliseen voimaantumiseen, myös maaseutualueilla ja epävirallisessa taloudessa.

20. Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että naisilla ja tytöillä on yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun perusteella mahdollisuus osallistua kaikenlaisiin yleissivistäviin ja ammattikoulutusohjelmiin, joita on laadittu elpymisen ja selviytymiskyvyn vahvistamiseksi.

(a) formulate or adapt a national education, training, retraining and vocational guidance programme that assesses and responds to emerging skills needs for recovery and reconstruction, in consultation with education and training institutions and employers' and workers' organizations, engaging fully all relevant public and private stakeholders;

(b) adapt curricula and train teachers and instructors to promote:

(i) peaceful coexistence and reconciliation for peacebuilding and resilience; and

(ii) disaster risk education, reduction, awareness and management for recovery, reconstruction and resilience;

(c) coordinate education, training and retraining services at national, regional and local levels, including higher education, apprenticeship, vocational training and entrepreneurship training, and enable women and men whose education and training have been prevented or interrupted to enter or resume and complete their education and training;

(d) extend and adapt training and retraining programmes to meet the needs of all persons whose employment has been interrupted; and

(e) give special attention to the training and economic empowerment of affected populations, including in rural areas and in the informal economy.

20. Members should ensure that women and girls have access, on the basis of equal opportunity and treatment, to all education and training programmes developed for recovery and resilience.

VII. Sosiaalinen suojelu

21. Kriisitilanteisiin reagoidessaan jäsenvaltioiden tulisi niin nopeasti kuin mahdollista

a) pyrkiä huolehtimaan erityisesti niiden perustoimeentuloturvasta, jotka ovat kriisin vuoksi jääneet vaille työpaikkaa tai toimeentuloa,

b) rakentaa, palauttaa toimintaan tai tehostaa kattavia sosiaaliturvajärjestelmiä ja muita sosiaalisen suojelun mekanismeja ottaen huomioon kansallisen lainsäädännön ja kansainväliset sopimukset ja

c) pyrkiä varmistamaan, että perusterveydenhuoltopalvelut ja muut sosiaalialan peruspalvelut todellakin ovat kriisin vuoksi erityisen haavoittuvaan asemaan joutuneiden väestöryhmien ja henkilöiden saatavilla.

VII. Social protection

21. In responding to crisis situations, Members should, as quickly as possible:

(a) seek to ensure basic income security, in particular for persons whose jobs or livelihoods have been disrupted by the crisis;

(b) develop, restore or enhance comprehensive social security schemes and other social protection mechanisms, taking into account national legislation and international agreements; and

(c) seek to ensure effective access to essential health care and other basic social services, in particular for population groups and individuals who have been made particularly vulnerable by the crisis.

22. Kriisien ehkäisemiseksi, niistä toipumisen mahdollistamiseksi ja selviytymiskyvyn vahvistamiseksi jäsenvaltioiden olisi perustettava, palautettava käyttöön tai pidettävä yllä sosiaalisen suojelun vähimmäistasoja sekä pyrittävä paikkaamaan niiden kattavuudessa esiintyvät aukot ottaen huomioon Sosiaaliturvan vähimmäistasoa koskeva yleissopimus nro 102 (1952), Sosiaalisen suojelun kansallisia vähimmäistasoja koskeva suositus nro 202 (2012) ja muut asiaan liittyvät kansainväliset työelämän normit.

22. In order to prevent crises, enable recovery and build resilience, Members should establish, re-establish or maintain social protection floors, as well as seek to close the gaps in their coverage, taking into account the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952 (No. 102), the Social Protection Floors Recommendation, 2012 (No. 202), and other relevant international labour standards.

VIII. Työlainsäädäntö, työsuojeluhallinto ja työmarkkinatiedot

23. Kriisitilanteista toipuessaan jäsenvaltioiden tulisi edustavimpia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä kuullen

a) tarvittaessa tarkistaa, laatia, palauttaa käyttöön tai panna täytäntöön työnlainsäädäntöä, mukaan lukien työsuojelua sekä työturvallisuutta ja -terveyttä koskevia säännöksiä, noudattaen ILOn julistusta työelämän perusperiaatteista ja -oikeuksista ja sen seurantaa (1998) sekä soveltuvia kansainvälisiä työelämän normeja,

b) huolehtia siitä, että työnlainsäädännöllä tuetaan tuottavan ja yksilön vapaaseen valintaan perustuvan työn sekä ihmisarvoisten työntekomahdollisuuksien luomista,

c) tarvittaessa perustaa, palauttaa käyttöön tai panna täytäntöön työsuojeluhallintojärjestelmä, mukaan lukien työsuojelutarkastus ja muut toimivaltaiset instituutiot Ammattientarkastusta koskevan yleissopimuksen nro 81 (1947) mukaisesti sekä työehtosopimusneuvottelu- ja työehtosopimusjärjestelmä Järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden periaatteiden soveltamista koskevan yleissopimuksen nro 98 (1949) mukaisesti,

d) tarvittaessa perustaa, palauttaa käyttöön tai tehostaa järjestelmiä työmarkkinatietojen keräämiseksi ja analysoimiseksi painottaen erityisesti kriisistä eniten kärsineitä väestöryhmiä,

e) perustaa tai palauttaa käyttöön ja vahvistaa julkisia työvoimapalveluja, mukaan lukien palvelut kriisin jälkeistä työllistämistä varten,

f) huolehtia yksityisten työnvälitystoimistojen sääntelystä ottaen huomioon Yksityisiä työnvälitystoimistoja koskeva yleissopimus nro 181 (1997) ja

g) edistää kaikkien työmarkkinatoimijoiden välisiä synergioita, jotta paikallisväestöt saisivat mahdollisimman suuren hyödyn rauhan ja elpymisen tukemiseen liittyvien investointien synnyttämistä työllistymismahdollisuuksista.

VIII. Labour law, labour administration and labour market information

23. In recovering from crisis situations, Members should, in consultation with the most representative employers' and workers' organizations:

(a) review, establish, re-establish or reinforce labour legislation, if necessary, including provisions on labour protection and occupational safety and health at work, consistent with the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-up (1998) and applicable international labour standards;

(b) ensure that labour laws support the generation of productive, freely chosen employment and decent work opportunities;

(c) establish, re-establish or reinforce, as necessary, the system of labour administration, including labour inspection and other competent institutions, taking into account the Labour Inspection Convention, 1947 (No. 81), as well as the system of collective bargaining and collective agreements, taking into account the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949 (No. 98);

(d) establish, restore or enhance, as necessary, systems for the collection and analysis of labour market information, focusing in particular on population groups most affected by the crisis;

(e) establish or restore and strengthen public employment services, including emergency employment services;

(f) ensure the regulation of private employment agencies, taking into account the Private Employment Agencies Convention, 1997 (No. 181); and

(g) promote synergies among all labour market actors to enable local populations to obtain the maximum benefit from employment opportunities generated by investments related to the promotion of peace and recovery.

IX. Työmarkkinavuoropuhelu sekä työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen asema

24. Kriisitilanteisiin reagoidessaan jäsenvaltioiden tulisi edustavimpia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä kuullen

a) huolehtia siitä, että kaikki tämän suosituksen mukaiset toimenpiteet laaditaan tai niitä edistetään molempia sukupuolia osallistavassa työmarkkinavuoropuhelussa ottaen huomioon yleissopimus nro 144 (1976), joka koskee kolmikantaneuvotteluita, joiden tarkoituksena on edistää työtä koskevien kansainvälisten normien noudattamista,

b) luoda työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen perustamista, niiden toiminnan palauttamista tai niiden vahvistamista suosiva toimintaympäristö ja

c) rohkaista tarvittaessa tiivistä yhteistyötä kansalaisjärjestöjen kanssa.

25. Jäsenvaltioiden tulisi tunnustaa työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen olennaisen tärkeä tehtävä kriisitoiminnassa ottaen huomioon Ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelua koskeva yleissopimus nro 87 (1948) sekä Järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden periaatteiden soveltamista koskeva yleissopimus nro 98 (1949) ja erityisesti

a) auttaa kestäviä, varsinkin pieniä ja keskisuuria yrityksiä liiketoiminnan jatkuvuussuunnitelmien laatimisessa kriisistä selviytymisen edistämiseksi koulutuksen, neuvonnan ja aineellisen tuen avulla ja helpottaa niiden rahoituksen saantia,

b) auttaa erityisesti kriisin vuoksi haavoittuvaan asemaan joutuneita työntekijöitä selviytymään kriisistä koulutuksen, neuvonnan ja aineellisen tuen avulla,

c) ryhtyä näissä tarkoituksissa toimiin työehtosopimusneuvottelujen sekä muiden työmarkkinavuoropuhelun menettelyjen avulla.

X. Kriisitilanteista kärsineet siirtolaiset

26. Koska siirtolaisten, varsinkin kriisin vuoksi haavoittuvaan asemaan joutuneiden siirtotyöläisten, on saatava osakseen erityistä huomiota, jäsenvaltioiden tulisi ryhtyä kansallisen lainsäädännön ja soveltuvan kansainvälisen oikeuden mukaisiin toimiin tarkoituksenaan

a) poistaa pakkotyö, mukaan lukien ihmiskauppa,

b) edistää tarpeen mukaan siirtolaisten sopeutumista heidät vastaanottaviin yhteiskuntiin työmarkkinoille pääsyn kautta, joka käsittää myös mahdollisuuden harjoittaa yrittäjyyttä ja nauttia tulonhankintamahdollisuuksista sekä tehdä ihmisarvoista työtä,

c) suojella kaikilla aloilla siirtotyöläisiä, myös epävarmoissa työsuhteissa olevia sekä

IX. Social dialogue and role of employers' and workers' organizations

24. In responding to crisis situations, Members should, in consultation with the most representative employers' and workers' organizations:

(a) ensure that all measures provided for in this Recommendation are developed or promoted through gender-inclusive social dialogue, taking into account the Tripartite Consultation (International Labour Standards) Convention, 1976 (No. 144);

(b) create an enabling environment for the establishment, restoration or strengthening of employers' and workers' organizations; and

(c) encourage, where appropriate, close cooperation with civil society organizations.

25. Members should recognize the vital role of employers' and workers' organizations in crisis response, taking into account the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948 (No. 87), and the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949 (No. 98), and in particular:

(a) assist sustainable enterprises, particularly small and medium-sized enterprises, to undertake business continuity planning to recover from crises by means of training, advice and material support, and facilitate access to finance;

(b) assist workers, in particular those who have been made vulnerable by the crisis, to recover from the crisis through training, advice and material support; and

(c) take measures for these purposes through the collective bargaining process as well as by other methods of social dialogue.

X. Migrants affected by crisis situations

26. Taking into account that special attention should be given to migrants, especially migrant workers, who have been made particularly vulnerable by crisis, Members should take measures, in accordance with national law and applicable international law, to:

(a) eliminate forced or compulsory labour, including trafficking in persons;

(b) promote, as appropriate, the inclusion of migrants in host societies, through access to labour markets, including entrepreneurship and income-generation opportunities, and through decent work;

(c) protect and seek to ensure labour rights and a safe environment for migrant workers,

naisia, nuoria tai vammaisia, ja pyrkiä turvaamaan heille työelämän perusoikeudet ja turvallinen työympäristö,

d) ottaa tarpeen tullen asianmukaisesti huomioon siirtotyöläiset ja heidän perheensä laatiessaan työvoimapolitiikkoja ja -ohjelmia, joilla vastataan konflikteihin ja katastrofeihin, ja

e) helpottaa siirtolaisten ja heidän perheidensä vapaaehtoista paluuta turvallisissa ja ihmisarvoisissa oloissa.

27. Osioissa V, VIII ja IX esitetyn ohjeistuksen mukaisesti jäsenvaltioiden tulisi edistää kaikkien siirtotyöläisten yhtäläisiä mahdollisuuksia ja yhdenvertaista kohtelua työelämän perusperiaatteiden ja -oikeuksien suhteen ja heidän suojeluaan keskeisten kansallisten työtä koskevien lakien ja säädösten mukaisesti ja erityisesti

a) valistaa siirtotyöläisiä heitä koskevista työelämän perusoikeuksista ja työsuojelutoimista, myös tarjoamalla tietoa työntekijöiden oikeuksista ja velvollisuuksista sekä väärinkäytöksiä koskevista valituskeinoista heidän ymmärtämällään kielellä,

b) sallia siirtolaisten osallistuminen edustaviin työnantaja- ja työntekijäjärjestöihin,

c) toteuttaa toimia ja edistää kampanjoita, joilla torjutaan työpaikoilla esiintyvää syrjintää ja muukalaisvihaa ja tuodaan esiin siirtotyöläisten myönteiset panokset ottamalla työnantaja- ja työntekijäjärjestöt sekä kansalaisyhteiskunta aktiivisesti mukaan, ja

d) kuulla työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä ja tarpeen mukaan muita asiaan kuuluvia kansalaisjärjestöjä siirtotyöläisten työllistymistä koskevissa asioissa ja ottaa ne mukaan tätä koskevaan työhön.

XI. Pakolaiset ja paluumuuttajat

Pakolaisten pääsy työmarkkinoille

28. Kaikkia pakolaisten laajamittaisen maahantulon johdosta tämän osion nojalla toteutettavia toimia säätelevät

a) kansalliset ja alueelliset olosuhteet ottaen huomioon sovellettava kansainvälinen oikeus, työelämän perusperiaatteet ja -oikeudet sekä kansallinen lainsäädäntö, ja

b) jäsenvaltioiden haasteet ja rajoitteet resurssien ja tosiasiallisen reagointivalmiuden suhteen ottaen huomioon edustavimpien työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen esiin tuomat tarpeet ja prioriteetit.

29. Jäsenvaltioiden olisi tunnustettava oikeudenmukaisen taakan- ja vastuunjaon keskeinen merkitys. Niiden olisi tehostettava kansainvälistä yhteistyötä ja solidaarisuutta, jotta ne voisivat antaa ennustettavissa olevaa,

including those in precarious employment, women migrant workers, youth migrant workers and migrant workers with disabilities, in all sectors;

(d) give due consideration to migrant workers and their families in shaping labour policies and programmes dealing with responses to conflicts and disasters, as appropriate; and

(e) facilitate the voluntary return of migrants and their families in conditions of safety and dignity.

27. Consistent with the guidance provided in Parts V, VIII and IX, Members should promote equality of opportunity and treatment for all migrant workers with regard to fundamental principles and rights at work, and coverage under relevant national labour laws and regulations, and in particular:

(a) educate migrants about their labour rights and protections, including by providing information on the rights and obligations of workers and the means of redress for violations, in a language they understand;

(b) enable the participation of migrants in representative organizations of employers and workers;

(c) adopt measures and facilitate campaigns that combat discrimination and xenophobia in the workplace and highlight the positive contributions of migrants, with the active engagement of employers' and workers' organizations and of civil society; and

(d) consult and engage employers' and workers' organizations and, as appropriate, other relevant civil society organizations, with respect to employment of migrants.

XI. Refugees and returnees

Refugee access to labour markets

28. Any measures taken under this Part, in the event of refugee influx, are contingent on:

(a) national and regional circumstances, taking into account applicable international law, fundamental principles and rights at work and national legislation; and

(b) Members' challenges and constraints in terms of their resources and capacity to respond effectively, taking into account needs as well as priorities expressed by the most representative organizations of employers and workers.

29. Members should acknowledge the vital importance of equitable burden- and responsibility-sharing. They should reinforce international cooperation and solidarity so as to provide predictable, sustainable and adequate humanitarian and development assistance to

kestävää ja riittävää humanitaarista ja kehitysapua tukeakseen vähiten kehittyneitä maita ja kehitysmaita, jotka ovat ottaneet vastaan suuria pakolaismääriä, muun muassa niiden työmarkkinoihin kohdistuvien vaikutusten käsittelemiseksi sekä niiden jatkuvan kehityksen takaamiseksi.

30. Jäsenvaltioiden tulisi tarpeen mukaan ryhtyä toimiin tarkoituksenaan

a) edistää omavaraisuutta laajentamalla pakolaisten toimeentulomahdollisuuksia ja heidän pääsyään työmarkkinoille heitä syrjimättä ja siten, että myös vastaanottavia yhteisöjä tuetaan, ja

b) laatia kansallisia politiikka- ja toimintasuunnitelmia ottaen mukaan työllisyydestä ja työvoimasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ja kuullen työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä huolehtiakseen pakolaisten suojelusta työmarkkinoilla, mikä käsittää myös heidän pääsynsä ihmisarvoiseen työhön ja toimeentulomahdollisuutensa.

31. Jäsenvaltioiden olisi kerättävä luotettavaa tietoa voidakseen arvioida pakolaisten vaikutuksen työmarkkinoihin sekä nykyisen työvoiman ja työnantajien tarpeet, jotta pakolaisten edustamia taitoja ja inhimillistä pääomaa voitaisiin hyödyntää ihanteellisesti.

32. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava vastaanottavien yhteisöjen selviytymiskykyä ja tehostettava niiden valmiuksia investoimalla paikallisiin talouksiin ja edistämällä täystyöllisyyttä, tuottavaa ja yksilön vapaaseen valintaan perustuvaa työtä ja ihmisarvoista työtä sekä paikallisväestön taitojen kehittämistä.

33. Osioissa IV, VI ja VII esitetyn ohjeistuksen mukaisesti jäsenvaltioiden tulisi tarpeen mukaan ottaa pakolaiset huomioon työllistämiseen, koulutukseen ja työmarkkinoille pääsyyn liittyvissä toimissaan ja etenkin

a) edistää heidän pääsyään tekniseen ja ammattikoulutukseen erityisesti ILOn ja asianomaisten sidosryhmien ohjelmien avulla, jotta heidän taitonsa kehittyisivät ja he voisivat uudelleenkouluttautua mahdollista vapaaehtoista paluuta silmällä pitäen,

b) edistää heidän pääsyään viralliseen työhön, tulonhankintamahdollisuuksiin ja yritystoimintaan tarjoamalla tarpeen mukaan ammattikoulutusta ja ammatinvalinnanohjausta, apua työnvälityksessä sekä työluvansaantimahdollisuuden ja estää siten vastaanottavien yhteisöjen työmarkkinoiden muuttuminen aiempaa epävirallisemmiksi,

c) helpottaa pakolaisten taitojen ja tutkintojen tunnustamista, sertifiointia, akkreditointia ja hyödyntämistä asianmukaisin järjestelyin ja tarjota mahdollisuuksia räätälöityyn koulutukseen ja räätälöityyn uudelleenkoulutukseen, myös tehokkaaseen kielikoulutukseen,

d) tehostaa julkisten työvoimapalvelujen valmiuksia ja parantaa yhteistyötä muiden

support the least developed and developing countries hosting large numbers of refugees, including in terms of addressing the implications for their labour markets and ensuring their continued development.

30. Members should take measures, as appropriate, to:

(a) foster self-reliance by expanding opportunities for refugees to access livelihood opportunities and labour markets, without discriminating among refugees and in a manner which also supports host communities; and

(b) formulate national policy and national action plans, involving competent authorities responsible for employment and labour and in consultation with employers' and workers' organizations, to ensure the protection of refugees in the labour market, including with regard to access to decent work and livelihood opportunities.

31. Members should collect reliable information to assess the impact of refugees on labour markets and the needs of the existing labour force and of employers, in order to optimize the use of skills and human capital that refugees represent.

32. Members should build the resilience and strengthen the capacity of host communities by investing in local economies and promoting full, productive, freely chosen employment and decent work, and skills development of the local population.

33. Consistent with the guidance provided in Parts IV, VI and VII, Members should include refugees in the actions taken with respect to employment, training and labour market access, as appropriate, and in particular:

(a) promote their access to technical and vocational training, in particular through ILO and relevant stakeholder programmes, in order to enhance their skills and enable them to undergo further retraining, taking into account possible voluntary repatriation;

(b) promote their access to formal job opportunities, income-generation schemes and entrepreneurship, by providing vocational training and guidance, job placement assistance, and access to work permits, as appropriate, thereby preventing informalization of labour markets in host communities;

(c) facilitate the recognition, certification, accreditation and use of skills and qualifications of refugees through appropriate mechanisms, and provide access to tailored training and retraining opportunities, including intensive language training;

(d) enhance the capacity of public employment services and improve cooperation with other providers of services, including private

palveluntarjoajien, myös yksityisten työnvälitystoimistojen kanssa tukeakseen pakolaisten pääsyä työmarkkinoille,

e) toteuttaa erityistoimia, joilla tuetaan pakolaisnaisten, nuorten pakolaisten ja muiden haavoittuvassa asemassa olevien osallistumista työmarkkinoille, ja

f) helpottaa tarpeen mukaan työhön ja sosiaaliturvaetuuksiin, myös eläkkeisiin, liittyvien oikeuksien siirrettävyyttä vastaanottavan valtion kansallisten säännösten mukaisesti.

34. Osioissa V, VIII ja IX esitetyn ohjeistuksen mukaisesti jäsenvaltioiden tulisi edistää pakolaisten yhtäläisiä mahdollisuuksia ja yhdenvertaista kohtelua työelämän perusperiaatteiden ja -oikeuksien suhteen ja heidän suojeluaan keskeisten työtä koskevien lakien ja säädösten mukaisesti ja erityisesti

a) valistaa pakolaisia heitä koskevista työelämän perusoikeuksista ja työsuojelutoimista, myös tarjoamalla tietoa työntekijöiden oikeuksista ja velvollisuuksista sekä väärinkäytöksiä koskevista valituskeinoista heidän ymmärtämällään kielellä,

b) sallia pakolaisten osallistuminen edustaviin työnantaja- ja työntekijäjärjestöihin ja

c) toteuttaa asianmukaisia toimia, myös lainsäädäntötoimia ja kampanjoita, joilla torjutaan työpaikoilla esiintyvää syrjintää ja muukalaisvihaa ja tuodaan esiin pakolaisten myönteiset panokset ottamalla työnantaja- ja työntekijäjärjestöt sekä kansalaisyhteiskunta aktiivisesti mukaan.

35. Jäsenvaltioiden olisi kuultava ja otettava mukaan työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä ja muita asiaankuuluvia sidosryhmiä, kun kyse on pakolaisten pääsystä työmarkkinoille.

36. Jäsenvaltioiden olisi tuettava vastaanottavia maita muun muassa kehitysavun turvin niiden valmiuksien tehostamiseksi ja selviytymiskyvyn vahvistamiseksi investoimalla paikallisyhteisöihin.

Vapaaehtoinen paluu ja paluumuuttajien uudelleenkotoutuminen

37. Pakolaisten lähtömaan turvallisuustilanteen kohennuttua riittävästi jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä, jotta pakolaisten olisi helpompaa palata sinne turvallisissa ja ihmisarvoisissa oloissa, ja tuettava heidän paluutaan työmarkkinoille myös kansainvälisten järjestöjen avulla.

38. Jäsenvaltioiden olisi tehtävä ILOn ja asianomaisten sidosryhmien kanssa yhteistyötä paluumuuttajille tarkoitettujen, heidän ammattikoulutustaan ja työmarkkinoille paluutaan edistävien ohjelmien laatimiseksi.

39. Jäsenvaltioiden olisi tehtävä yhteistyötä, myös asiaankuuluvien kansainvälisten järjes-

employment agencies, to support the access of refugees to the labour market;

(e) make specific efforts to support the inclusion in labour markets of refugee women, young persons and others who are in a situation of vulnerability; and

(f) facilitate, as appropriate, the portability of work-related and social security benefit entitlements, including pensions, in accordance with the national provisions of the host country.

34. Consistent with the guidance provided in Parts V, VIII and IX, Members should promote equality of opportunity and treatment for refugees with regard to fundamental principles and rights at work and coverage under relevant labour laws and regulations, and in particular:

(a) educate refugees about their labour rights and protections, including by providing information on the rights and obligations of workers and the means of redress for violations, in a language they understand;

(b) enable the participation of refugees in representative organizations of employers and workers; and

(c) adopt appropriate measures, including legislative measures and campaigns, that combat discrimination and xenophobia in the workplace and highlight the positive contributions of refugees, with the active engagement of employers' and workers' organizations and of civil society.

35. Members should consult and engage employers' and workers' organizations and other relevant stakeholders with respect to the access of refugees to labour markets.

36. Members should support host countries to strengthen their capacity and build resilience, including through development assistance, by investing in local communities.

Voluntary repatriation and reintegration of returnees

37. When the security situation in the country of origin of refugees has improved sufficiently, Members should collaborate to facilitate the voluntary repatriation of refugees in conditions of safety and dignity, and to support their labour market reintegration, including with the assistance of international organizations.

38. Members should collaborate with the ILO and relevant stakeholders to develop specific programmes for returnees to facilitate their vocational training and reintegration in the labour market.

39. Members should collaborate, including with the assistance of relevant international organizations, to support the socio-economic

töjen avulla, tukeakseen paluumuuttajien sosioekonomista sopeutumista heidän lähtömaihinsa tarpeen mukaan osioissa IV–IX esitetyin toimin sekä paikallisväestöjen taloudellista ja yhteiskunnallista kehitystä tukevalla tavalla.

40. Jäsenvaltioiden olisi taakan- ja vastuunjaon periaate huomioon ottaen tuettava lähtömaita tehostamaan valmiuksiaan ja vahvistamaan selviytymiskykyään, muun muassa kehitysavun turvin, investoimalla paikallisyhteisöihin, joihin paluumuuttajat kotoutuvat, ja edistämällä täystyöllisyyttä, tuottavaa ja yksilön vapaaseen valintaan perustuvaa työtä sekä ihmisarvoista työtä.

XII. Ennaltaehkäisy, lieventäminen ja valmius

41. Jäsenvaltioiden olisi ryhdyttävä toimiin erityisesti maissa, joissa konfliktin tai katastrofin riskit ovat ennakoitavissa, vahvistaakseen selviytymiskykyä työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä ja muita sidosryhmiä kuullen, jotta kriisejä voitaisiin ehkäistä ja lieventää ja niihin voitaisiin varautua tavalla, joka tukee taloudellista ja yhteiskunnallista kehitystä sekä ihmisarvoista työtä, muun muassa seuraavin toimin:

a) riskien tunnistaminen sekä inhimilliseen, fyysiseen, taloudelliseen, ympäristölliseen, institutionaaliseen ja sosiaaliseen pääomaan kohdistuvien uhkien ja niihin liittyvien haavoittuvuustekijöiden arvioiminen paikallisella, kansallisella ja alueellisella tasolla,

b) riskienhallinta, mukaan lukien varautumissuunnittelu, ennakkovaroitus, riskien vähentäminen ja hätävalmiudet, ja

c) haittavaikutusten ehkäiseminen ja lieventäminen muun muassa liiketoiminnan jatkuvuuden hallinnan avulla niin julkisella kuin yksityisellä sektorilla ottaen huomioon Monikansallisia yrityksiä ja sosiaalipolitiikkaa koskeva kolmikantainen periaatejulistus ja ILOn julistus työelämän perusperiaatteista ja -oikeuksista ja sen seuranta (1998).

XIII. Kansainvälinen yhteistyö

42. Kriiseihin varautuessaan ja niihin reagoidessaan jäsenvaltioiden olisi tehostettava yhteistyötä ja ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin hyödyntämällä kahden- tai monenvälisiä järjestelyitä, kuten Yhdistyneiden kansakuntien järjestelmää, kansainvälisiä rahoituslaitoksia sekä koordinoituja toimia varten perustettujen muita alueellisia tai kansainvälisiä mekanismeja. Jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä mahdollisimman tehokkaasti jo olemassa olevia järjestelyjä sekä vakiintuneita instituutioita ja mekanismeja ja tarvittaessa vahvistettava niitä.

integration of returnees in their countries of origin, through measures set out in Parts IV to IX, as appropriate, in a manner which supports the economic and social development of local populations.

40. Taking into account the principle of burden- and responsibility-sharing, Members should support countries of origin to strengthen their capacity and build resilience, including through development assistance, by investing in local communities in which returnees are reintegrated and by promoting full, productive, freely chosen employment and decent work.

XII. Prevention, mitigation and preparedness

41. Members should take measures, in particular in countries in which there are foreseeable risks of conflict or disaster, to build resilience, in consultation with employers' and workers' organizations and other stakeholders, to prevent, mitigate and prepare for crises in ways that support economic and social development and decent work, through actions such as:

(a) identification of risks and evaluation of threats to and vulnerabilities of human, physical, economic, environmental, institutional and social capital at local, national and regional levels;

(b) risk management, including contingency planning, early warning, risk reduction and emergency response preparedness; and

(c) prevention and mitigation of adverse effects, including through business continuity management in both the public and the private sector, taking into account the Tripartite Declaration of Principles concerning Multinational Enterprises and Social Policy and the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-up (1998).

XIII. International cooperation

42. In preparing for and responding to crisis situations, Members should strengthen cooperation and take appropriate steps through bilateral or multilateral arrangements, including through the United Nations system, international financial institutions and other regional or international mechanisms of coordinated response. Members should make full use of existing arrangements and established institutions and mechanisms and strengthen them, as appropriate.

43. Kriisitoiminnassa, myös alueellisten ja kansainvälisten järjestöjen antamassa tuessa, olisi painotettava työllisyyttä, ihmisarvoista työtä ja kestäviä yrityksiä ja noudatettava soveltuvia kansainvälisiä työelämän normeja.

44. Jäsenvaltioiden olisi toimittava yhteistyössä edistääkseen kehitysapua sekä julkisen ja yksityisen sektorin investointeja kriisitoimintaan ihmisarvoisten ja tuottavien työpaikkojen luomiseksi sekä yrityskehityksen ja itsenäisen ammatinharjoittamisen edistämiseksi.

45. Kansainvälisten järjestöjen olisi vahvistettava yhteistyötään ja kriisitoimintansa yhtenäisyyttä kunkin oman toimivaltansa mukaisesti hyödyntäen asiaan liittyviä kansainvälisiä toimintapoliittisia puitteita ja järjestelyjä mahdollisimman tehokkaasti.

46. ILOn pitäisi ottaa johtoasema jäsenvaltioiden auttamisessa järjestämään kriisitoimia lähtökohtanaan työllisyys ja ihmisarvoinen työ ja painottaen tilanteen mukaan työllisyyden edistämistä, työmarkkinoille paluuta tai pääsyä sekä valmiuksien ja institutionaalisten rakenteiden kehittämistä tiiviissä yhteistyössä alueellisten ja kansainvälisten instituutioiden kanssa.

47. Jäsenvaltioiden olisi tehostettava kansainvälistä yhteistyötä, myös vaihtamalla vapaaehtoisesti ja järjestelmällisesti tietoja, osaamista, hyviä käytäntöjä ja teknologiaa rauhan edistämiseksi, kriisien ehkäisemiseksi ja lieventämiseksi, toipumisen mahdollistamiseksi ja selviytymiskyvyn vahvistamiseksi.

48. Kriisitoimien olisi tarvittaessa oltava tarkoin koordinoituja ja toisiaan täydentäviä erityisesti humanitaarisen ja kehitysavun välillä, jotta voitaisiin tukea täystyöllisyyttä, tuottavaa ja yksilön vapaaseen valintaan perustuvaa työtä sekä ihmisarvoista työtä rauhan ja selviytymiskyvyn edistämiseksi.

XIV. Loppumääräys

49. Tämä suositus korvaa Työtilaisuuksien järjestämistä siirtymäkautena sodasta rauhaan koskevan suosituksen nro 71 (1944).

43. Crisis responses, including support by regional and international organizations, should provide for a central focus on employment, decent work and sustainable enterprises, and should be consistent with applicable international labour standards.

44. Members should cooperate to promote development assistance and public and private sector investment in crisis response for the creation of decent and productive jobs, business development and self-employment.

45. International organizations should reinforce their cooperation and the coherence of their crisis responses within their respective mandates, making full use of relevant international policy frameworks and arrangements.

46. The ILO should play a leading role in assisting Members to provide crisis responses based on employment and decent work and focusing on employment promotion, labour market integration or access, as appropriate, capacity development and institution building, in close cooperation with regional and international institutions.

47. Members should strengthen international cooperation, including through the voluntary and systematic exchange of information, knowledge, good practices and technology for promoting peace, preventing and mitigating crises, enabling recovery and building resilience.

48. There should be close coordination of and complementarity among crisis responses, as appropriate, in particular between humanitarian and development assistance, for the promotion of full, productive, freely chosen employment and decent work for peace and resilience.

XIV. Final provision

49. This Recommendation supersedes the Employment (Transition from War to Peace) Recommendation, 1944 (No. 71).

Rekommendation om sysselsättning och anständigt arbete för fred och resiliens nr 205

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som sammankallats till Genève av styrelsen för Internationella arbetsbyrån och samlats där till sitt hundrasjätte möte den 5 juni 2017,

bekräftar principen i Internationella arbetsorganisationens (ILO) stadga att universell och varaktig fred förutsätter social rättvisa,

erinrar om Philadelphiadeklarationen (1944), allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna (1948), ILO:s deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och dess uppföljning (1998) och ILO:s deklaration om social rättvisa för en rättvis globalisering (2008),

tar hänsyn till behovet av att revidera 1944 års rekommendation angående sysselsättning (vid övergången från krig till fred) (nr 71) i syfte att utvidga dess tillämpningsområde och ge uppdaterad vägledning om hur sysselsättning och anständigt arbete påverkar förebyggande, återhämtning, fred och resiliens i krissituationer som uppstår vid konflikter och katastrofer,

beaktar följderna och konsekvenserna av konflikter och katastrofer för fattigdom och utveckling, mänskliga rättigheter och mänsklig värdighet, anständigt arbete och hållbara företag,

inser betydelsen av sysselsättning och anständigt arbete för att främja fred, förebygga krissituationer som uppstår vid konflikter och katastrofer, möjliggöra återhämtning och bygga upp resiliens,

inser att de länder som tar emot flyktingar eventuellt inte har drabbats av konflikter eller katastrofer,

betonar behovet av att se till att alla mänskliga rättigheter och rättsstaten respekteras, inklusive grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och internationella arbetsnormer, särskilt rättigheterna och principerna relevanta för sysselsättning och anständigt arbete,

beaktar behovet av att inse att kriser påverkar kvinnor och män på olika sätt och att jämställdhet och kvinnors och flickors egenmakt är av avgörande betydelse för att främja fred, förebygga kriser, möjliggöra återhämtning och bygga upp resiliens,

inser betydelsen av att genom social dialog i samråd med de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna och med relevanta organisationer i civilsamhället där

Recommandation (n° 205) sur l'emploi et le travail décent pour la paix et la résilience

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 5 juin 2017 en sa 106e session;

Réaffirmant le principe énoncé dans la Constitution de l'Organisation internationale du Travail (OIT), selon lequel une paix universelle et durable ne peut être fondée que sur la base de la justice sociale;

Rappelant la Déclaration de Philadelphie (1944), la Déclaration universelle des droits de l'homme (1948), la Déclaration de l'OIT relative aux principes et droits fondamentaux au travail et son suivi (1998) et la Déclaration de l'OIT sur la justice sociale pour une mondialisation équitable (2008);

Tenant compte de la nécessité de réviser la recommandation (no 71) sur l'emploi (transition de la guerre à la paix), 1944, afin d'élargir son champ d'application et de donner des orientations à jour sur le rôle de l'emploi et du travail décent dans la prévention, le redressement, la paix et la résilience dans les situations de crise résultant de conflits et de catastrophes;

Considérant l'impact et les conséquences des conflits et des catastrophes sur la pauvreté et le développement, les droits humains et la dignité, le travail décent et les entreprises durables;

Reconnaissant l'importance de l'emploi et du travail décent pour promouvoir la paix, prévenir les situations de crise résultant de conflits et de catastrophes, permettre le redressement et renforcer la résilience;

Reconnaissant que les pays qui accueillent des réfugiés peuvent ne pas être en situation de conflit ou de catastrophe;

Soulignant la nécessité de garantir le respect de tous les droits humains et la primauté du droit, y compris le respect des principes et droits fondamentaux au travail et des normes internationales du travail, en particulier des droits et principes pertinents pour l'emploi et le travail décent;

Considérant la nécessité de reconnaître que les crises affectent différemment les femmes et les hommes et l'importance capitale de l'égalité entre les sexes et de l'autonomisation des femmes et des filles pour promouvoir la paix, prévenir les crises, permettre le redressement et renforcer la résilience;

Reconnaissant l'importance d'élaborer, par le biais du dialogue social, des réponses aux situations de crise résultant des conflits et des catastrophes, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les

så är lämpligt ta fram sätt att hantera krissituationer som uppstår vid konflikter och katastrofer,

uppmärksammar betydelsen av att skapa eller återställa en gynnsam miljö för hållbara företag med beaktande av den resolution och de slutsatser om främjande av hållbara företag som Internationella arbetskonferensen antog på sitt nittiosjätte möte (2007) och särskilt för små och medelstora företag för att stimulera sysselsättning, ekonomisk återhämtning och utveckling,

bekräftar behovet av att ta fram och stärka socialskyddsåtgärder för att förebygga kriser, möjliggöra återhämtning och bygga upp resiliens,

inser att tillgängliga offentliga tjänster av hög kvalitet spelar en roll i ekonomisk återhämtning, utveckling, återuppbyggnad, förebyggande och resiliens,

understrycker behovet av internationellt samarbete och internationella partnerskap mellan regionala och internationella organisationer för att säkerställa gemensamma och samordnade insatser,

har beslutat anta vissa förslag med avseende på sysselsättning och anständigt arbete för fred och resiliens som är punkt fem på mötets dagordning och

har bestämt att dessa förslag ska utformas som en rekommendation,

antar denna dag, den 16 juni 2017, följande rekommendation som kan kallas 2017 års rekommendation om sysselsättning och anständigt arbete för fred och resiliens.

I. Mål och tillämpningsområde

1. Denna rekommendation ger medlemsstater vägledning om åtgärder som ska vidtas för att generera sysselsättning och anständigt arbete för förebyggande, återhämtning, fred och resiliens i krissituationer som uppstår vid konflikter och katastrofer.

2. I denna rekommendation, baserat på internationellt vedertagen terminologi, avses med

a) "katastrof" en allvarlig störning i funktionerna i ett lokalsamhälle eller samhälle i vilken omfattning som helst på grund av riskfyllda händelser som samspelar med utsatthet, sårbarhet och kapacitet och orsakar minst en av följande: mänskliga, materiella, ekonomiska eller miljömässiga förluster och konsekvenser och

b) "resiliens" förmågan i ett system, lokalsamhälle eller samhälle som utsatts för en fara

plus représentatives et, selon qu'il convient, avec les organisations appropriées de la société civile;

Notant l'importance de créer ou de rétablir un environnement favorable à des entreprises durables, en tenant compte de la résolution et des conclusions concernant la promotion d'entreprises durables adoptées par la Conférence internationale du Travail à sa 96e session (2007), et en particulier aux petites et moyennes entreprises, pour stimuler la création d'emplois, le redressement de l'économie et le développement;

Affirmant la nécessité d'élaborer des mesures de protection sociale et de les renforcer afin de prévenir les crises, permettre le redressement et renforcer la résilience;

Reconnaissant le rôle de services publics accessibles et de qualité dans le redressement de l'économie, le développement, les efforts de reconstruction, la prévention et la résilience;

Soulignant la nécessité de la coopération internationale et des partenariats entre organisations régionales et internationales pour garantir des efforts conjoints et coordonnés;

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'emploi et au travail décent au service de la paix et de la résilience, question qui constitue le cinquième point à l'ordre du jour de la session;

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation,

adopte, ce seizième jour de juin deux mille dix-sept, la recommandation ci-après, qui sera dénommée Recommandation sur l'emploi et le travail décent pour la paix et la résilience, 2017.

I. Objectifs et champ d'application

1. La présente recommandation fournit aux Membres des orientations sur les mesures à prendre en faveur de l'emploi et du travail décent pour la prévention, le redressement, la paix et la résilience face aux situations de crise résultant de conflits et de catastrophes.

2. Aux fins de la présente recommandation et sur la base de la terminologie internationalement reconnue:

a) le terme «catastrophe» désigne la perturbation grave du fonctionnement d'une communauté ou d'une société à n'importe quel niveau par suite d'événements dangereux, dont les répercussions dépendent des conditions d'exposition, de la vulnérabilité et des capacités de la communauté ou de la société concernée, et qui peuvent provoquer des pertes humaines ou matérielles ou avoir des conséquences sur les plans économique ou environnemental;

b) le terme «résilience» désigne la capacité d'un système, d'une communauté ou d'une

att snabbt och effektivt motstå, absorbera, rätta sig efter, anpassa sig till, omvandla och återhämta sig från följderna av faran, bland annat genom att bevara och återställa essentiella grundläggande strukturer och funktioner genom riskhantering.

3. I denna rekommendation hänvisar "krishantering" till alla åtgärder med anknytning till sysselsättning och anständigt arbete vidtagna till följd av krissituationer som uppstår vid konflikter och katastrofer.

4. Denna rekommendation är tillämplig på alla arbetstagare och arbetssökande samt alla arbetsgivare inom alla ekonomiska sektorer som drabbas av krissituationer som uppstår vid konflikter och katastrofer.

5. I denna rekommendation är hänvisningarna till grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, säkerhet och hälsa samt arbetsförhållanden också tillämpliga på arbetstagare som deltar i krishantering, inklusive omedelbara insatser. I denna rekommendation är hänvisningarna till mänskliga rättigheter samt säkerhet och hälsa likaså tillämpliga på frivilligarbetare som deltar i krishantering.

6. Bestämmelserna i denna rekommendation påverkar inte medlemsstaters rättigheter och skyldigheter enligt internationell rätt, särskilt internationell humanitär rätt, internationell flyktingrätt och internationell människorättslagstiftning.

II. Vägledande principer

7. Då de vidtar åtgärder med anknytning till sysselsättning och anständigt arbete för att hantera krissituationer som uppstår vid konflikter och katastrofer samt i syfte att förebygga bör medlemsstater beakta följande:

a) främjande av full, produktiv och fritt vald sysselsättning och anständigt arbete som är avgörande för att främja fred, förebygga kriser, möjliggöra återhämtning och bygga upp resiliens,

b) behovet av att respektera, främja och förverkliga grundläggande principerna och rättigheterna i arbetslivet, andra mänskliga rättigheter och andra relevanta internationella arbetsnormer och att beakta andra internationella instrument och dokument där så är lämpligt och tillämpligt,

c) betydelsen av god förvaltning och att bekämpa korruption och klientelism,

d) behovet av att respektera nationell lagstiftning och politik och utnyttja lokalkännedom, lokal kapacitet och lokala resurser,

société exposés à des aléas de résister à leurs effets, de les résorber, de s'y adapter, de se transformer en conséquence et de s'en relever rapidement et efficacement, notamment en préservant et en rétablissant les structures et fonctions essentielles au moyen de la gestion des risques.

3. Aux fins de la présente recommandation, l'expression «réponse aux crises» désignent toutes les mesures relatives à l'emploi et au travail décent prises pour faire face à des situations de crise résultant de conflits et de catastrophes.

4. La présente recommandation s'applique à tous les travailleurs et demandeurs d'emploi et à tous les employeurs, dans tous les secteurs de l'économie touchés par les situations de crise résultant de conflits et de catastrophes.

5. Les références dans la présente recommandation aux principes et droits fondamentaux au travail, à la sécurité et à la santé et aux conditions de travail s'appliquent aussi aux travailleurs participant à la réponse aux crises, notamment à la réponse immédiate. Les références dans la présente recommandation aux droits humains et à la sécurité et à la santé s'appliquent également aux personnes engagées dans le travail bénévole participant à la réponse aux crises.

6. Les dispositions de la présente recommandation ne portent pas atteinte aux droits et obligations des Membres découlant des règles pertinentes du droit international, en particulier du droit international humanitaire, du droit international des réfugiés et du droit international des droits humains.

II. Principes directeurs

7. Lorsqu'ils prennent des mesures sur l'emploi et le travail décent en réponse à des situations de crise résultant de conflits et de catastrophes, et aux fins de prévention, les Membres devraient tenir compte de ce qui suit:

a) le rôle essentiel de la promotion du plein emploi, productif et librement choisi, et celui du travail décent pour favoriser la paix, la prévention des crises, le redressement et le renforcement de la résilience;

b) la nécessité de respecter, promouvoir et réaliser les principes et droits fondamentaux au travail, d'autres droits humains et d'autres normes internationales du travail pertinentes, et de tenir compte d'autres instruments et documents internationaux, selon qu'il convient;

c) l'importance de la bonne gouvernance et de la lutte contre la corruption et le clientélisme;

d) la nécessité de respecter la législation et les politiques nationales et d'utiliser les connaissances, capacités et ressources locales;

e) krisens karaktär och hur mycket den påverkar förmågan hos regeringar, inklusive regionala och lokala myndigheter, arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer samt andra nationella relevanta institutioner att genomföra effektiva insatser med, efter behov, nödvändigt internationellt samarbete och bistånd,

f) behovet av att bekämpa diskriminering, fördomar och hat baserade på ras, hudfärg, kön, religion, politisk åskådning, nationell härkomst, socialt ursprung, funktionsnedsättning, ålder, sexuell läggning eller någon annan grund,

g) behovet av att respektera, främja och förverkliga lika möjligheter för och likabehandling av kvinnor och män utan någon som helst diskriminering,

h) behovet av att fästa särskild uppmärksamhet vid befolkningsgrupper och individer som är särskilt sårbara på grund av krisen, bland annat barn, unga, personer som tillhör minoriteter, ursprungs- och stamfolk, personer med funktionsnedsättning, internflyktingar, migranter, flyktingar och andra personer som tvångsförflyttats över gränser,

i) betydelsen av att identifiera och övervaka alla negativa och oförutsedda konsekvenser och undvika skadliga spridningseffekter på individer, lokalsamhällen, miljön och ekonomin,

j) behovet av en rättvis övergång till en miljömässigt hållbar ekonomi som ett medel för hållbar ekonomisk tillväxt och social utveckling,

k) betydelsen av social dialog,

l) betydelsen av nationell försoning i tillämpliga fall,

m) behovet av internationell solidaritet, börde- och ansvarsfördelning och samarbete i enlighet med internationell rätt och

n) behovet av nära samordning och synergier mellan humanitärt och utvecklingsbistånd, bland annat för att främja full, produktiv och fritt vald sysselsättning och anständigt arbete och inkomstmöjligheter, i syfte att undvika dubbelarbete och överlappande uppdrag.

III. Strategiska tillvägagångssätt

8. Medlemsstater bör anta ett differentierat tillvägagångssätt för att stegvis genomföra sammanhängande och övergripande strategier för att främja fred, förebygga kriser, möjliggöra återhämtning och bygga upp resiliens, vilket omfattar att

e) la nature de la crise et l'étendue de ses conséquences sur la capacité des gouvernements, notamment des autorités régionales et locales, des organisations d'employeurs et de travailleurs et d'autres institutions nationales et institutions appropriées d'y faire face de manière efficace, avec la coopération et l'assistance internationales nécessaires, selon que de besoin;

f) la nécessité de lutter contre la discrimination, les préjugés et la haine fondés sur la race, la couleur, le sexe, la religion, l'opinion politique, l'ascendance nationale, l'origine sociale, le handicap, l'âge, ou l'orientation sexuelle ou tout autre motif;

g) la nécessité de respecter, promouvoir et réaliser l'égalité de chances et de traitement entre les femmes et les hommes sans discrimination d'aucune sorte;

h) la nécessité d'accorder une attention spéciale aux catégories de population et aux individus que la crise a rendus particulièrement vulnérables, notamment les enfants, les jeunes, les personnes appartenant à des minorités, les peuples indigènes et tribaux, les personnes handicapées, les personnes déplacées à l'intérieur de leur propre pays, les migrants, les réfugiés et les autres personnes déplacées de force d'un pays à l'autre;

i) l'importance de recenser et d'évaluer toutes conséquences négatives et imprévues et d'éviter les retombées préjudiciables sur les personnes, les communautés, l'environnement et l'économie;

j) la nécessité d'une transition juste vers une économie écologiquement durable comme moyen de croissance économique et de progrès social;

k) l'importance du dialogue social;

l) l'importance de la réconciliation nationale, le cas échéant;

m) le besoin de solidarité, de partage des responsabilités et de la charge et de coopération à l'échelle internationale, conformément au droit international;

n) la nécessité d'une coordination étroite et d'une synergie entre l'assistance humanitaire et l'aide au développement, notamment pour favoriser le plein emploi, productif et librement choisi, et le travail décent et la création de revenus, tout en évitant le chevauchement des efforts et des mandats.

III. Approches stratégiques

8. Les Membres devraient adopter une approche par étapes multidimensionnelle, consistant à mettre en œuvre des stratégies cohérentes et globales pour promouvoir la paix, prévenir les crises, permettre le redressement et renforcer la résilience, notamment:

a) stabilisera försörjningsmöjligheter och inkomster genom omedelbara socialskydds- och sysselsättningsåtgärder,

b) främja lokal ekonomisk återhämtning för att skapa möjligheter till sysselsättning och anständigt arbete och socioekonomisk återintegrering,

c) främja hållbar sysselsättning och anständigt arbete, socialt skydd och social inkludering, hållbar utveckling, skapande av hållbara företag, särskilt små och medelstora, en övergång från informella till formella ekonomin, en rättvis övergång till en miljömässigt hållbar ekonomi och tillgång till offentliga tjänster,

d) se till i samråd med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer och uppmuntra dem att aktivt delta i att planera, genomföra och övervaka åtgärder för återhämtning och resiliens med hänsyn till åsikterna hos relevanta organisationer i civilsamhället där så är lämpligt,

e) bedöma sysselsättningskonsekvenser av nationella återhämtningsprogram genomförda med offentliga och privata investeringar för att främja full, produktiv och fritt vald sysselsättning och anständigt arbete för alla kvinnor och män, särskilt unga och personer med funktionsnedsättning,

f) ge arbetsgivare vägledning och stöd så att de kan vidta effektiva åtgärder för att identifiera, förebygga, begränsa och redovisa för hur de beaktar faran för negativa följder för mänskliga och arbetstagarrättigheter i sin verksamhet eller i samband med produkter, tjänster eller verksamhet till vilka de eventuellt är direkt knutna,

g) tillämpa ett jämställdhetsperspektiv på alla åtgärder för att planera, genomföra, övervaka och utvärdera förebyggande och hantering av kriser,

h) skapa ekonomiska, sociala och rättsliga ramar på nationella nivån för att befrämja varaktig och hållbar fred och utveckling med respekt för rättigheter i arbetslivet,

i) främja social dialog och kollektiva förhandlingar,

j) skapa eller återställa arbetsmarknadsinstitutioner, inklusive arbetsförmedlingar, för att stöda stabilisering och återhämtning,

k) bygga upp kapaciteten hos regeringar, inklusive regionala och lokala myndigheter, och arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer och

l) där så är lämpligt vidta åtgärder för att socioekonomiskt återintegrera personer som

a) en stabilisant les moyens de subsistance et les revenus à l'aide de mesures immédiates pour la protection sociale et l'emploi;

b) en favorisant le redressement de l'économie locale au service de la création d'emplois et de travail décent et de la réintégration socioéconomique;

c) en favorisant l'emploi durable et le travail décent, la protection sociale et l'inclusion sociale, le développement durable, la création d'entreprises durables, en particulier de petites et moyennes entreprises, la transition de l'économie informelle vers l'économie formelle, une transition juste vers une économie écologiquement durable et l'accès aux services publics;

d) en assurant la consultation et en encourageant la participation active des organisations d'employeurs et de travailleurs à la planification, à la mise en œuvre et au suivi des mesures en faveur du redressement et de la résilience, en tenant compte, le cas échéant, de l'avis des organisations appropriées de la société civile;

e) en analysant l'incidence sur l'emploi des programmes nationaux de redressement mis en œuvre grâce à l'investissement public et privé, en vue de promouvoir le plein emploi, productif et librement choisi, et le travail décent pour toutes les femmes et tous les hommes, en particulier les jeunes et les personnes handicapées;

f) en fournissant des orientations et un appui aux employeurs afin qu'ils prennent des mesures efficaces pour identifier, prévenir et atténuer les risques d'incidences négatives sur les droits humains et sur les droits des travailleurs dans leurs activités ou dans les produits, services ou activités auxquels ils peuvent être directement liés, et pour rendre compte de la manière dont ils appréhendent ces risques;

g) en adoptant une perspective d'égalité entre hommes et femmes dans toutes les activités de conception, d'exécution, de suivi et d'évaluation mises en œuvre dans la prévention et la réponse aux crises;

h) en créant au niveau national des cadres économiques, sociaux et juridiques pour encourager la paix et le développement durables, dans le respect des droits au travail;

i) en promouvant le dialogue social et la négociation collective;

j) en établissant ou rétablissant des institutions du marché du travail, y compris des services de l'emploi, pour la stabilisation et le redressement;

k) en renforçant les capacités des gouvernements, notamment des autorités régionales et locales, et des organisations d'employeurs et de travailleurs;

l) en prenant des mesures, selon qu'il convient, pour la réintégration socio-économique

drabbats av en kris, i synnerhet dem som tidigare tillhört väpnade styrkor och beväpnade grupper, bland annat genom utbildningsprogram för att förbättra deras anställbarhet.

9. Krishantering omedelbart efter en konflikt eller katastrof bör, där så är lämpligt, omfatta

a) en samordnad och inkluderande behovsbedömning med ett klart jämställdhetsperspektiv,

b) brådskande insatser för att tillgodose grundläggande behov och tillhandahålla tjänster, inklusive socialt skydd, stöd till försörjning, omedelbara sysselsättningsåtgärder och inkomstmöjligheter för befolkningsgrupper och individer som är särskilt sårbara på grund av krisen,

c) hjälp som i största möjliga mån ges av offentliga myndigheter med internationella samfundets stöd och engagerar sociala partners och vid behov relevanta civilsamhälls- och lokala organisationer,

d) säkra och anständiga arbetsförhållanden, däribland personlig skyddsutrustning och medicinsk hjälp till alla arbetstagare, inklusive dem som arbetar med räddning och återuppbyggnad och

e) när så är nödvändigt återställande av statliga institutioner och arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer samt relevanta organisationer i civilsamhället.

IV. Sysselsättning och inkomstmöjligheter

10. Då de möjliggör återhämtning och bygger upp resiliens bör medlemsstater anta och genomföra en övergripande och hållbar sysselsättningsstrategi för att främja full, produktiv och fritt vald sysselsättning och anständigt arbete för kvinnor och män med beaktande av 1964 års konvention angående sysselsättningspolitik (nr 122) och vägledningen i Internationella arbetskonferensens relevanta resolutioner.

11. I samråd med de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna bör medlemsstater anta inkluderande åtgärder för att främja full, produktiv och fritt vald sysselsättning och anständigt arbete och inkomstmöjligheter genom, där så är lämpligt,

a) sysselsättningsintensiva investeringsstrategier och investeringsprogram, inklusive offentliga sysselsättningsprogram,

des personnes touchées par une crise, notamment celles qui ont été associées à des forces ou groupes armés, y compris par le biais de programmes de formation visant à améliorer leur employabilité.

9. La réponse aux crises au lendemain d'un conflit ou d'une catastrophe devrait inclure, selon qu'il convient:

a) une évaluation coordonnée et inclusive des besoins dans une perspective claire d'égalité entre hommes et femmes;

b) une intervention d'urgence consistant à pourvoir aux besoins essentiels et à fournir des services, notamment une protection sociale, un soutien concernant les moyens de subsistance, des mesures d'emploi immédiat et des possibilités de revenus pour les catégories de population et les individus que la crise a rendus particulièrement vulnérables;

c) une aide, apportée dans la mesure du possible par les autorités publiques avec le soutien de la communauté internationale, en associant les partenaires sociaux et, au besoin, les organisations de la société civile et les associations locales appropriées;

d) des conditions de travail sûres et décentes comportant la distribution d'équipements de protection individuelle et une assistance médicale pour tous les travailleurs, y compris ceux qui participent aux activités de secours et de réhabilitation;

e) le rétablissement, si nécessaire, des institutions gouvernementales ainsi que des organisations d'employeurs et de travailleurs et des organisations appropriées de la société civile.

IV. Possibilités de création d'emplois et de revenus

10. Parmi les mesures prises pour permettre le redressement et renforcer la résilience, les Membres devraient adopter et mettre en œuvre une stratégie globale et durable de l'emploi visant à promouvoir le plein emploi, productif et librement choisi, et le travail décent pour les femmes et les hommes, en tenant compte de la convention (no 122) sur la politique de l'emploi, 1964, et des orientations données dans les résolutions pertinentes de la Conférence internationale du Travail.

11. Les Membres devraient, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives, adopter des mesures inclusives pour promouvoir des possibilités de plein emploi, productif et librement choisi, de travail décent et de création de revenus, selon qu'il convient:

a) en appliquant des stratégies et des programmes d'investissement à haute intensité de main-d'œuvre, y compris des programmes publics d'emploi;

b) lokala ekonomiska återhämtnings- och utvecklingsinitiativ med särskild inriktning på försörjning i både landsbygds- och stadsområden,

c) att skapa eller återställa en gynnsam miljö för hållbara företag, bland annat främja små och medelstora företag samt kooperativ och andra initiativ inom sociala ekonomin, med en särskild inriktning på initiativ till att underlätta tillgången till finansiering,

d) att stöda hållbara företag för att säkerställa verksamhetens kontinuitet i syfte att upprätthålla och höja sysselsättningsnivån och skapa nya arbetstillfällen och inkomstmöjligheter,

e) att underlätta en rättvis övergång till en miljömässigt hållbar ekonomi som ett medel för hållbar ekonomisk tillväxt och social utveckling och för att skapa nya arbetstillfällen och inkomstmöjligheter,

f) att stöda socialt skydd och sysselsättning och respektera, främja och förverkliga grundläggande principerna och rättigheterna i arbetslivet inom informella ekonomin och uppmuntra arbetstagare och ekonomiska enheter i informella ekonomin till att övergå till formella ekonomin med beaktande av 2015 års rekommendation om övergången från den informella till den formella ekonomin (nr 204),

g) att stöda offentliga sektorn och främja socialt, ekonomiskt och miljömässigt ansvarsfulla offentlig-privata partnerskap och andra mekanismer för att utveckla kompetens och kapacitet och skapa arbetstillfällen,

h) att ta fram incitament för multinationella företag att samarbeta med nationella företag i syfte att skapa produktiv och fritt vald sysselsättning och anständigt arbete och iaktta tillbörlig aktsamhet kring mänskliga rättigheter för att säkerställa respekten för mänskliga och arbetstagarrättigheter med beaktande av trepartsdeklarationen om principer för multinationella företag och socialpolitik och

i) att där så är lämpligt göra det lättare att anställa personer som tidigare tillhört väpnade styrkor och beväpnade grupper.

12. Medlemsstater bör ta fram och tillämpa aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder och program med särskild inriktning på missgynnade och marginaliserade grupper samt befolkningsgrupper och individer som är särskilt sårbara på grund av krisen, bland annat personer med funktionsnedsättning, internflyktingar, migranter och flyktingar, där så är lämpligt och i enlighet med nationella lagar och bestämmelser.

b) en prenant des initiatives de redressement et de développement économique local, axées en particulier sur les moyens de subsistance tant en milieu rural qu'en milieu urbain;

c) en créant ou rétablissant un environnement favorable à des entreprises durables, notamment en promouvant les petites et moyennes entreprises ainsi que les coopératives et d'autres initiatives relevant de l'économie sociale, en mettant un accent particulier sur les initiatives qui facilitent l'accès au financement;

d) en aidant les entreprises durables à assurer la continuité de leur activité pour maintenir et relever le niveau d'emploi et permettre la création de nouveaux emplois et possibilités de revenu;

e) en facilitant une transition juste vers une économie écologiquement durable comme moyen de croissance économique durable et de progrès social, et de création de nouveaux emplois et possibilités de revenu;

f) en soutenant la protection sociale et l'emploi, en respectant, promouvant et réalisant les principes et droits fondamentaux au travail des personnes opérant dans l'économie informelle et en encourageant la transition des travailleurs et des unités économiques de l'économie informelle vers l'économie formelle, compte tenu de la recommandation (no 204) sur la transition de l'économie informelle vers l'économie formelle, 2015;

g) en aidant le secteur public et en favorisant les partenariats publicprivé socialement, économiquement et écologiquement responsables et d'autres mécanismes pour le développement des compétences et des capacités et la création d'emplois;

h) en établissant des mécanismes d'incitation des entreprises multinationales à coopérer avec les entreprises nationales pour créer de l'emploi, productif et librement choisi, et du travail décent, et pour appliquer le principe de diligence raisonnable en matière de droits de l'homme afin d'assurer le respect des droits humains et des droits au travail, compte tenu de la Déclaration de principes tripartite sur les entreprises multinationales et la politique sociale;

i) en facilitant l'emploi des personnes qui ont été associées à des forces ou des groupes armés, selon qu'il convient.

12. Les Membres devraient élaborer et appliquer des politiques et programmes actifs du marché du travail à l'intention plus particulièrement des populations défavorisées et marginalisées et des catégories de population et individus qu'une crise a rendus particulièrement vulnérables, notamment les personnes handicapées, les personnes déplacées à l'intérieur de leur propre pays, les migrants et les réfugiés, selon qu'il convient, et conformément à la législation nationale.

13. Då de hanterar krissituationer bör medlemsstater försöka tillhandahålla unga kvinnor och män inkomstmöjligheter, varaktig sysselsättning och anständigt arbete, bland annat genom

a) integrerade utbildnings-, sysselsättnings- och arbetsmarknadsprogram som beaktar specifika situationen för unga som träder in i arbetslivet och

b) särskilda sysselsättningsinslag för unga i program för avväpning, demobilisering och återintegrering som omfattar psykosocial rådgivning och andra åtgärder för att ta itu med asocialt beteende och våld med tanke på återanpassning till civila livet.

14. Resulterar en kris i ett stort antal internflyktingar bör medlemsstater

a) stöda försörjningen, utbildningen och sysselsättningen bland internflyktingar i syfte att främja deras socioekonomiska och arbetsmarknadsintegration,

b) bygga upp resiliens och stärka förmågan hos värdsamhällen att främja anständiga sysselsättningsmöjligheter för alla i syfte att se till att lokalbefolkningens försörjning och sysselsättning upprätthålls och dess möjlighet att ta emot internflyktingar stärks och

c) främja att internflyktingar återvänder frivilligt till sina hemorter och att de återintegreras i arbetsmarknaden när situationen tillåter det.

V. Rättigheter, jämställdhet och icke-diskriminering

15. Då de bekämpar diskriminering som uppstår vid eller förvärras av konflikter eller katastrofer och vidtar åtgärder för att främja fred, förebygga kriser, möjliggöra återhämtning och bygga upp resiliens bör medlemsstater

a) respektera, främja och förverkliga lika möjligheter för och likabehandling av kvinnor och män utan någon som helst diskriminering med beaktande av 1951 års konvention (nr 100) och rekommendation (nr 90) angående lika lön och 1958 års konvention (nr 111) och rekommendation (nr 111) angående diskriminering (anställning och yrkesutövning),

b) fästa särskild uppmärksamhet vid ensamstående hushåll, särskilt då försörjarna är barn, kvinnor, personer med funktionsnedsättning eller äldre personer,

13. Dans leur réponse aux situations de crise, les Membres devraient chercher à offrir aux jeunes femmes et aux jeunes hommes des possibilités de création de revenus, des emplois stables et du travail décent, notamment au moyen de:

a) programmes coordonnés de formation, d'emploi et du marché du travail pour faire face à la situation particulière des jeunes qui entrent dans le monde du travail;

b) volets consacrés à l'emploi des jeunes dans les programmes de désarmement, de démobilisation et de réintégration, qui comportent des services de soutien psychosocial et d'autres interventions visant à lutter contre les comportements antisociaux et la violence, aux fins de réintégration dans la vie civile.

14. En cas de crise entraînant le déplacement d'un grand nombre de personnes à l'intérieur de leur propre pays, les Membres devraient:

a) soutenir les moyens de subsistance, la formation et l'emploi des personnes déplacées à l'intérieur de leur propre pays afin de favoriser leur intégration socio-économique et sur le marché du travail;

b) renforcer la résilience des communautés d'accueil et leur capacité de promouvoir des emplois décents pour tous, afin de garantir que les populations locales conservent leurs moyens de subsistance et leur emploi et soient mieux en mesure d'accueillir les personnes déplacées à l'intérieur de leur propre pays;

c) faciliter le retour volontaire des personnes déplacées à l'intérieur de leur propre pays sur leur lieu d'origine et leur réintégration sur le marché du travail lorsque la situation le permet.

V. Droits, égalité et non-discrimination

15. Dans leur réponse à la discrimination résultant de conflits ou de catastrophes ou exacerbée par ceux-ci, et lorsqu'ils prennent des mesures pour promouvoir la paix, prévenir les crises, permettre le redressement et renforcer la résilience, les Membres devraient:

a) respecter, promouvoir et réaliser l'égalité de chances et de traitement entre les femmes et les hommes sans discrimination d'aucune sorte, compte tenu de la convention (no 100) et de la recommandation (no 90) sur l'égalité de rémunération, 1951, ainsi que de la convention (no 111) et de la recommandation (no 111) concernant la discrimination (emploi et profession), 1958;

b) accorder une attention particulière aux ménages dirigés par une seule personne, surtout s'il s'agit d'un enfant, d'une femme, d'une personne handicapée ou d'une personne âgée;

c) vidta åtgärder för att se till att kvinnor som varit anställda under en kris och tagit på sig större ansvar inte ersätts mot deras vilja när manliga arbetskraften återvänder,

d) vidta åtgärder för att se till att kvinnor får egenmakt att effektivt och meningsfullt delta i beslutsprocesser i samband med återhämtning och uppbyggande av resiliens och att deras behov och intressen prioriteras i strategier och insatser och att kvinnors och flickors mänskliga rättigheter främjas och skyddas,

e) förebygga och bestraffa alla former av könsrelaterat våld, inklusive våldtäkt, sexuellt utnyttjande och trakasserier, och skydda och stöda offer,

f) fästa särskild uppmärksamhet vid att skapa eller återställa stabilitet och socioekonomisk utveckling för befolkningsgrupper som särskilt drabbats av en kris, bland annat personer som tillhör minoriteter, ursprungs- och stamfolk, internflyktingar, personer med funktionsnedsättning, migranter och flyktingar, med beaktande av 1958 års konvention (nr 111) och rekommendation (nr 111) angående diskriminering (anställning och yrkesutövning) samt, där så är tillämpligt, andra relevanta internationella arbetsnormer och andra internationella instrument och dokument,

g) se till att personer som tillhör berörda minoriteter och ursprungs- och stamfolk rådfrågas, i synnerhet via institutioner som representerar dem om sådana finns, och deltar direkt i beslutsprocessen, särskilt om de områden som bebos eller utnyttjas av ursprungs- och stamfolk och deras omgivning påverkas av en kris och relaterade åtgärder för återhämtning och stabilitet,

h) i samråd med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer se till att personer med funktionsnedsättning, inklusive de vars funktionsnedsättning beror på konflikten eller katastrofen, erbjuds möjligheter till rehabilitering, utbildning, specialiserad yrkesvägledning, yrkesutbildning och omskolning samt sysselsättning med hänsyn till relevanta internationella arbetsnormer och andra internationella instrument och dokument och

i) se till att mänskliga rättigheterna för alla migranter och deras familjemedlemmar som vistas i ett krisdrabbat land respekteras jämbördigt med rättigheterna för nationella befolkningsgrupper med hänsyn till relevanta nationella bestämmelser samt, där så är till-

c) prendre des mesures pour garantir que les femmes qui ont occupé un emploi pendant la crise et qui ont assumé des responsabilités étendues ne sont pas remplacées contre leur volonté au retour de la maind'œuvre masculine;

d) prendre des mesures pour garantir que les femmes ont les moyens de participer réellement et efficacement à la prise de décisions dans le contexte du redressement et du renforcement de la résilience, qu'il est donné priorité à leurs besoins et à leurs intérêts dans les stratégies et les réponses et que les droits humains des femmes et des filles sont promus et protégés;

e) prévenir et punir toutes les formes de violence sexiste, notamment le viol, l'exploitation sexuelle et le harcèlement sexuel, et protéger et soutenir les victimes;

f) accorder une attention particulière à la création ou au rétablissement des conditions de la stabilité et du développement économique et social pour les catégories de population qui ont été particulièrement touchées par la crise, notamment les personnes appartenant à des minorités, les peuples indigènes et tribaux, les personnes déplacées à l'intérieur de leur propre pays, les personnes handicapées, les migrants et les réfugiés, compte tenu de la convention (no 111) et de la recommandation (no 111) concernant la discrimination (emploi et profession), 1958, ainsi que des autres normes internationales du travail et des autres instruments et documents internationaux pertinents, selon qu'il convient;

g) veiller à ce que les personnes appartenant aux minorités concernées soient consultées, de même que les peuples indigènes et tribaux, en particulier par l'intermédiaire de leurs institutions représentatives, lorsqu'elles existent, et participent directement à la prise de décisions, en particulier si les territoires habités ou utilisés par ces peuples et leur environnement subissent les effets de la crise et des mesures de redressement et de retour à la stabilité;

h) veiller, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs, à ce que les personnes handicapées, y compris celles qui ont acquis un handicap à cause d'un conflit ou d'une catastrophe, se voient offrir des possibilités de réadaptation, d'éducation, d'orientation professionnelle spécialisée, de formation, de reconversion professionnelle, et d'emploi, compte tenu des normes internationales du travail et des autres instruments et documents internationaux pertinents;

i) veiller à ce que les droits humains de tous les migrants et des membres de leur famille qui séjournent dans un pays touché par une crise soient respectés, dans des conditions d'égalité avec ceux des populations nationales, compte tenu des dispositions nationales

lämpligt, relevanta internationella arbetsnormer och andra internationella instrument och dokument.

16. Då de bekämpar barnarbete som uppstår vid eller förvärras av konflikter eller katastrofer bör medlemsstater

a) vidta alla nödvändiga åtgärder för att förebygga, identifiera och avskaffa barnarbete i samband med krishantering med beaktande av 1973 års konvention (nr 138) och rekommendation (nr 146) om minimiålder,

b) vidta omedelbara åtgärder för att förebygga, identifiera och avskaffa värsta formerna av barnarbete, inklusive handel med barn och rekrytering av barn för utnyttjande i väpnade konflikter, med beaktande av 1999 års konvention (nr 182) och rekommendation (nr 190) om de värsta formerna av barnarbete,

c) ordna rehabilitering, social integration och utbildningsprogram för barn och unga som tidigare tillhört väpnade styrkor och beväpnade grupper för att hjälpa dem att återanpassa sig till civila livet och

d) se till att det finns socialskyddstjänster för att skydda barn, till exempel genom överföringar, kontant eller in natura.

17. Då de bekämpar tvångs- eller obligatoriskt arbete som uppstår vid eller förvärras av konflikter eller katastrofer bör medlemsstater vidta omedelbara åtgärder för att förebygga, identifiera och avskaffa alla former av tvångs- eller obligatoriskt arbete, inklusive människohandel för tvångs- eller obligatoriskt arbete, med beaktande av 1930 års konvention angående tvångsarbete (nr 29) och dess protokoll från 2014, 1957 års konvention angående avskaffande av tvångsarbete (nr 105) och 2014 års rekommendation om tvångsarbete (kompletterande åtgärder) (nr 203).

VI. Utbildning, yrkesutbildning och vägledning

18. Då de förebygger och hanterar krissituationer bör medlemsstater enligt principen om lika möjligheter för och likabehandling av kvinnor och män samt flickor och pojkar se till att

a) utbildning anordnas oavbrutet eller återställs snarast och att barn, inklusive internflyktingar, migranter och flyktingar, har tillgång till gratis offentlig utbildning av hög kvalitet, bland annat med hjälp av internationellt bistånd, i enlighet med relevant internationell rätt och utan någon som helst diskriminering i alla skeden av krisen och återhämtningen och

pertinentes ainsi que des normes internationales du travail et des autres instruments et documents internationaux pertinents, selon qu'il convient.

16. Lorsqu'ils luttent contre le travail des enfants causé ou exacerbé par un conflit ou une catastrophe, les Membres devraient:

a) prendre toutes les mesures nécessaires pour prévenir, repérer et éliminer le travail des enfants dans les réponses aux crises, en tenant compte de la convention (no 138) et de la recommandation (no 146) sur l'âge minimum, 1973;

b) prendre des mesures d'urgence pour prévenir, repérer et éliminer les pires formes de travail des enfants, dont la traite des enfants et le recrutement des enfants en vue de leur utilisation dans des conflits armés, en tenant compte de la convention (no 182) et de la recommandation (no 190) sur les pires formes de travail des enfants, 1999;

c) mettre en place des programmes de réadaptation, d'intégration sociale et de formation à l'intention des enfants et des jeunes qui ont été associés à des forces ou groupes armés, afin de les aider à se réadapter à la vie civile;

d) assurer des services de protection sociale, par exemple sous forme de transferts monétaires ou de prestations en nature, pour protéger les enfants.

17. Lorsqu'ils luttent contre le travail forcé ou obligatoire causé ou exacerbé par un conflit ou une catastrophe, les Membres devraient prendre des mesures urgentes pour prévenir, repérer et éliminer toutes les formes de travail forcé ou obligatoire, y compris la traite des personnes à des fins de travail forcé ou obligatoire, en tenant compte de la convention (no 29) sur le travail forcé, 1930, de son protocole de 2014, de la convention (no 105) sur l'abolition du travail forcé, 1957, et de la recommandation (no 203) sur le travail forcé (mesures complémentaires), 2014.

VI. Education et formation et orientation professionnelles

18. Lorsqu'ils s'efforcent de prévenir des situations de crise ou d'y faire face, les Membres devraient, sur la base du principe de l'égalité de chances et de traitement entre femmes et hommes, et entre filles et garçons, veiller à ce que:

a) les services d'éducation ne soient pas perturbés ou soient rétablis aussi rapidement que possible et que les enfants, notamment ceux qui sont déplacés à l'intérieur de leur propre pays, migrants ou réfugiés, aient accès à l'éducation et à un enseignement public gratuit de qualité, y compris avec l'appui de l'aide internationale, conformément au droit

b) det finns program för en andra chans för barn och unga för att tillgodose centrala behov som beror på att deras utbildning eller yrkesutbildning avbrutits.

19. Då de förebygger och hanterar krissituationer bör medlemsstater, där så är lämpligt,

a) utforma eller anta ett nationellt program för utbildning, yrkesutbildning, omskolning och yrkesvägledning för att utvärdera och tillgodose nya kompetensbehov under återhämtning och återuppbyggnad i samråd med institutioner för utbildning och yrkesutbildning samt arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer och genom att fullt ut engagera alla relevanta offentliga och privata aktörer,

b) anta läroplaner och utbilda lärare och utbildare för att främja

i) fredlig samexistens och försoning för fredsbyggande och resiliens och

ii) utbildning i, reducering av, medvetenhet om och hantering av katastrofrisker för återhämtning, återuppbyggnad och resiliens,

c) samordna utbildnings-, yrkesutbildnings- och omskolningstjänster på nationella, regionala och lokala nivåer, inklusive högre, lärlings-, yrkes- och entreprenörsutbildning, och göra det möjligt för kvinnor och män vars utbildning och yrkesutbildning förhindrades eller avbröts att inleda eller fortsätta och slutföra sin utbildning och yrkesutbildning,

d) utvidga och anpassa yrkesutbildnings- och omskolningsprogram till behoven hos alla personer vars sysselsättning avbrutits och

e) fästa särskild uppmärksamhet vid yrkesutbildning och ekonomisk egenmakt för drabbade befolkningsgrupper, också på landsbygden och inom informella ekonomin.

20. Medlemsstater bör se till att kvinnor och flickor har på grundval av lika möjligheter och likabehandling tillgång till alla utbildnings- och yrkesutbildningsprogram som tagits fram för återhämtning och resiliens.

international pertinent, et ce sans discrimination d'aucune sorte à toutes les étapes de la crise et du redressement;

b) des programmes visant à donner une deuxième chance aux enfants et aux jeunes soient en place et répondent aux principaux besoins résultant d'une éventuelle interruption de leur éducation ou formation.

19. Lorsqu'ils s'efforcent de prévenir des situations de crise ou d'y faire face, les Membres devraient, selon qu'il convient:

a) élaborer ou adapter, en consultation avec les établissements d'enseignement et de formation et les organisations d'employeurs et de travailleurs, un programme national d'enseignement, de formation, de reconversion et d'orientation professionnelle qui évalue les nouveaux besoins de compétences liés au redressement et à la reconstruction et y réponde, et auquel soient pleinement associés tous les acteurs concernés des secteurs public et privé;

b) adapter les programmes d'enseignement et former les enseignants et les instructeurs à promouvoir:

i) la coexistence pacifique et la réconciliation pour la consolidation de la paix et la résilience;

ii) l'éducation et la sensibilisation aux risques de catastrophe ainsi que la réduction et la gestion de ces risques pour le redressement, la reconstruction et la résilience;

c) coordonner les services d'éducation, de formation et de reconversion aux niveaux national, régional et local, y compris l'enseignement supérieur, l'apprentissage, la formation professionnelle et la formation à l'entrepreneuriat, et permettre aux femmes et aux hommes dont l'éducation ou la formation ont été empêchées ou interrompues de commencer ou de reprendre et de terminer leur éducation ou leur formation;

d) élargir et adapter les programmes de formation et de reconversion pour répondre aux besoins de toutes les personnes privées de leur emploi;

e) accorder une attention particulière à la formation et à l'autonomisation économique des populations touchées, y compris en milieu rural et dans l'économie informelle.

20. Les Membres devraient veiller à ce que les femmes et les filles aient accès, sur la base de l'égalité de chances et de traitement, à tous les programmes d'éducation, d'enseignement et de formation mis en place pour le redressement et la résilience.

VII. Socialt skydd

21. Då de hanterar krissituationer bör medlemsstater snarast

VII. Protection sociale

21. Dans leur réponse aux situations de crise, les Membres devraient, aussi rapidement que possible:

a) försöka säkerställa grundläggande inkomsttrygghet särskilt för personer vars arbete eller försörjning avbrutits av krisen,

b) ta fram, återställa eller förbättra omfattande system för social trygghet och andra sociala skyddsmekanismer med hänsyn till nationell lagstiftning och internationella avtal och

c) försöka säkerställa effektiv tillgång till grundläggande hälso- och sjukvård och andra grundläggande socialtjänster i synnerhet för befolkningsgrupper och individer som är särskilt sårbara på grund av krisen.

22. För att förebygga kriser, möjliggöra återhämtning och bygga upp resiliens bör medlemsstater inrätta, återställa eller upprätthålla sociala grundskydd samt försöka åtgärda luckorna i deras täckning med beaktande av 1952 års konvention angående minimistandarder för social trygghet (nr 102), 2012 års rekommendation om nationellt socialt grundskydd (nr 202) och andra relevanta internationella arbetsnormer.

VIII. Arbetsrätt, arbetsmarknadsmyndigheter och arbetsmarknadsinformation

23. Då de återhämtar sig från krissituationer bör medlemsstater i samråd med de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna

a) se över, ta fram, återställa eller stärka arbetslagstiftning, vid behov också bestämmelser om arbetarskydd och hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, förenlig med ILO:s deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och dess uppföljning (1998) och tillämpliga internationella arbetsnormer,

b) se till att arbetslagar stöder uppkomsten av produktiv och fritt vald sysselsättning och anständiga arbetstillfällen,

c) vid behov inrätta, återställa eller stärka arbetsmarknadsmyndighetssystemet, inklusive en arbetsinspektion och andra behöriga institutioner, med beaktande av 1947 års konvention angående arbetsinspektion (nr 81) samt systemet med kollektiva förhandlingar och kollektivavtal med beaktande av 1949 års konvention angående organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten (nr 98),

d) vid behov inrätta, återställa eller förbättra system för att samla in och analysera arbetsmarknadsinformation med särskild inriktning på befolkningsgrupper som drabbats värst av krisen,

a) s'efforcer de garantir une sécurité élémentaire de revenu, en particulier aux personnes que la crise a privées de leur emploi ou de leurs moyens de subsistance;

b) élaborer, rétablir ou améliorer des régimes complets de sécurité sociale et d'autres mécanismes de protection sociale en tenant compte de la législation nationale et des accords internationaux;

c) s'efforcer d'assurer l'accès effectif à des soins de santé et autres services sociaux essentiels, en particulier aux catégories de population et individus que la crise a rendus particulièrement vulnérables.

22. Pour prévenir les crises, permettre le redressement et renforcer la résilience, les Membres devraient établir, rétablir ou maintenir des socles de protection sociale et s'efforcer de combler les lacunes de leur couverture, en tenant compte de la convention (no 102) concernant la sécurité sociale (norme minimum), 1952, de la recommandation (no 202) sur les socles de protection sociale, 2012, et des autres normes internationales du travail pertinentes.

VIII. Droit du travail, administration du travail et informations sur le marché du travail

23. Lorsqu'ils sont en situation de sortie de crise, les Membres devraient, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives:

a) examiner, élaborer, rétablir ou renforcer la législation du travail, si nécessaire, notamment les dispositions relatives à la protection des travailleurs ainsi qu'à la sécurité et à la santé au travail, en accord avec la Déclaration de l'OIT relative aux principes et droits fondamentaux au travail et son suivi (1998) et les normes internationales du travail applicables;

b) veiller à ce que la législation du travail favorise l'emploi, productif et librement choisi, et le travail décent;

c) établir, rétablir ou renforcer, selon les besoins, le système d'administration du travail, notamment l'inspection du travail, et les autres institutions compétentes, en tenant compte de la convention (no 81) sur l'inspection du travail, 1947, ainsi que le système de négociation collective et de conventions collectives, en tenant compte de la convention (no 98) sur le droit d'organisation et de négociation collective, 1949;

d) établir, rétablir ou améliorer, selon les besoins, les systèmes de collecte et d'analyse d'informations sur le marché du travail, particulièrement en ce qui concerne les catégories de population les plus gravement touchées par la crise;

e) inrätta eller återställa och stärka offentliga arbetsförmedlingar, inklusive arbetsförmedling efter kriser,

f) se till regleringen av privata arbetsförmedlingar med beaktande av 1997 års konvention om privat arbetsförmedling (nr 181) och

g) främja synergier mellan alla aktörer på arbetsmarknaden för att göra det möjligt för lokalbefolkningen att dra maximal nytta av sysselsättningsmöjligheter som skapas med investeringar förknippade med främjande av fred och återhämtning.

IX. Social dialog och arbetsgivar- och arbetstagarorganisationers roll

24. Då de hanterar krissituationer bör medlemsstater i samråd med de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna

a) se till att alla åtgärder som avses i denna rekommendation tas fram eller främjas genom jämställdhetsintegrerad social dialog med beaktande av 1976 års konvention om samråd på trepartsbasis (ILO:s normer) (nr 144),

b) skapa en gynnsam miljö för att bilda, återställa eller stärka arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer och

c) där så är lämpligt uppmuntra till nära samarbete med organisationer i civilsamhället.

25. Medlemsstater bör inse arbetsgivar- och arbetstagarorganisationers avgörande roll i krishantering med beaktande av 1948 års konvention angående föreningsfrihet och skydd för organisationsrätten (nr 87) och 1949 års konvention angående organisationsrätten och den kollektiva förhandlingsrätten (nr 98) och i synnerhet

a) hjälpa hållbara företag, särskilt små och medelstora, att ta fram kontinuitetsplaner för att återhämta sig från kriser med hjälp av yrkesutbildning, råd och materiellt bistånd samt underlätta tillgången till finansiering,

b) hjälpa arbetstagare, särskilt dem som är sårbara på grund av krisen, att återhämta sig från krisen genom yrkesutbildning, råd och materiellt bistånd och

c) vidta åtgärder för dessa ändamål genom kollektiva förhandlingssystemet samt med andra metoder för social dialog.

X. Migranter drabbade av krissituationer

e) établir ou rétablir et renforcer les services publics d'emploi, y compris les services d'emploi d'urgence;

f) veiller à la réglementation des agences d'emploi privées, en tenant compte de la convention (no 181) sur les agences d'emploi privées, 1997;

g) promouvoir les synergies entre tous les acteurs du marché du travail afin de permettre aux populations locales de tirer le meilleur profit des emplois créés par les investissements relatifs à la promotion de la paix et au redressement.

IX. Dialogue social et rôle des organisations d'employeurs et de travailleurs

24. Dans leur réponse aux situations de crise, les Membres devraient, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives:

a) veiller à ce que toutes les mesures prévues par la présente recommandation soient élaborées ou promues par le biais d'un dialogue social associant les femmes au même titre que les hommes, compte tenu de la convention (no 144) sur les consultations tripartites relatives aux normes internationales du travail, 1976;

b) créer un environnement favorable à la constitution, au rétablissement ou au renforcement d'organisations d'employeurs et de travailleurs;

c) encourager au besoin une étroite coopération avec les organisations de la société civile.

25. Les Membres devraient reconnaître que les organisations d'employeurs et de travailleurs jouent un rôle essentiel dans la réponse aux crises, compte tenu de la convention (no 87) sur la liberté syndicale et la protection du droit syndical, 1948, et de la convention (no 98) sur le droit d'organisation et de négociation collective, 1949, et notamment:

a) aider les entreprises durables, en particulier les petites et moyennes entreprises, à mettre en place un plan de continuité de leurs activités et à surmonter la crise au moyen de la formation, de conseils et d'un appui matériel, et faciliter leur accès aux financements;

b) aider les travailleurs, en particulier ceux que la crise a rendus vulnérables, à surmonter la crise au moyen de la formation, de conseils et d'un appui matériel;

c) prendre pour ce faire des mesures par le biais de la négociation collective et d'autres formes de dialogue social.

X. Migrants touchés par une situation de crise

26. Med hänsyn till att särskild uppmärksamhet bör fästas vid migranter, speciellt migrerande arbetstagare, som är särskilt sårbara på grund av krisen bör medlemsstater vidta åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning och tillämplig internationell rätt för att

a) avskaffa tvångs- eller obligatoriskt arbete, inklusive människohandel,

b) där så är lämpligt främja integrationen av migranter i värdsamhällen genom tillgång till arbetsmarknaden, inklusive entreprenörskap och inkomstmöjligheter, och anständigt arbete,

c) skydda och försöka säkerställa arbetstagarrättigheter och en trygg miljö för migrerande arbetstagare, inklusive dem i osäkra anställningar, kvinnliga migrerande arbetstagare, unga migrerande arbetstagare och migrerande arbetstagare med funktionsnedsättning, inom alla sektorer,

d) vederbörligen beakta migrerande arbetstagare och deras familjer då det utformas åtgärder och program på arbetsmarknaden för hantering av konflikter och katastrofer där så är lämpligt och

e) främja att migranter och deras familjer återvänder frivilligt i trygghet och värdighet.

27. I överensstämmelse med vägledningen i delarna V, VIII och IX bör medlemsstater främja lika möjligheter för och likabehandling av alla migrerande arbetstagare med avseende på grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och relevanta nationella arbetsrättsliga lagar och bestämmelser och i synnerhet

a) upplysa migranter om deras rättigheter och skydd som arbetstagare, bland annat genom att på ett språk de förstår ge information om rättigheter och skyldigheter för arbetstagare och möjligheter till gottgörelse för kränkningar,

b) göra det möjligt för migranter att gå med i representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer,

c) vidta åtgärder och främja kampanjer som bekämpar diskriminering och främlingsfientlighet på arbetsplatsen och framhäver positiva bidraget från migranter med aktivt engagemang från arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer och civilsamhället och

d) rådfråga och engagera arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer och, där så är lämpligt, andra relevanta organisationer i civilsamhället med avseende på sysselsättning av migranter.

XI. Flyktingar och återvändare

Flyktingars tillgång till arbetsmarknaden

26. Etant donné qu'une attention spéciale devrait être accordée aux migrants, en particulier aux travailleurs migrants, que la crise a rendus particulièrement vulnérables, les Membres devraient prendre des mesures, conformément à la législation nationale et au droit international applicable, pour:

a) supprimer le travail forcé ou obligatoire, y compris la traite des personnes;

b) promouvoir, selon qu'il convient, l'inclusion des migrants dans les sociétés d'accueil par l'accès au marché du travail, y compris à l'entrepreneuriat et à des possibilités de création de revenus, et par le travail décent;

c) défendre et s'efforcer d'assurer les droits au travail et un environnement sûr pour les travailleurs migrants, notamment ceux qui ont un emploi précaire, les travailleuses migrantes, les jeunes travailleurs migrants et les travailleurs migrants handicapés, dans tous les secteurs;

d) prendre en considération les travailleurs migrants et leur famille lorsqu'ils élaborent des politiques et des programmes en matière de travail permettant de faire face aux conflits et aux catastrophes, selon qu'il convient;

e) faciliter le retour volontaire des migrants et de leur famille, dans la sécurité et la dignité.

27. Conformément aux orientations fournies dans les parties V, VIII et IX, les Membres devraient promouvoir l'égalité de chances et de traitement pour tous les travailleurs migrants au regard des principes et droits fondamentaux au travail et de la protection par la législation nationale du travail applicable, et en particulier:

a) instruire les migrants des droits et mesures de protection au travail, notamment en leur fournissant des informations sur les droits et les obligations des travailleurs et sur les moyens de recours en cas de violation, dans une langue qu'ils comprennent;

b) permettre l'adhésion des migrants aux organisations représentatives d'employeurs et de travailleurs;

c) adopter des mesures et faciliter des campagnes pour lutter contre la discrimination et la xénophobie sur le lieu de travail et attirer l'attention sur l'apport positif des migrants, avec la participation active des organisations d'employeurs et de travailleurs et de la société civile;

d) consulter et associer les organisations d'employeurs et de travailleurs et, au besoin, d'autres organisations appropriées de la société civile, au sujet de l'emploi des migrants.

XI. Réfugiés et rapatriés

Accès des réfugiés au marché du travail

28. I händelse av en tillströmning av flyktingar är alla åtgärder som vidtas enligt denna del beroende av

a) nationella och regionala förhållanden med hänsyn till tillämplig internationell rätt, grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och nationell lagstiftning och

b) medlemsstaters utmaningar och begränsningar vad gäller deras resurser och förmåga att agera effektivt med hänsyn till behov samt prioriteter hos de mest representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna.

29. Medlemsstater bör inse avgörande betydelsen av rättvis börde- och ansvarsfördelning. De bör stärka internationellt samarbete och internationell solidaritet så att det ges förutsägbart, hållbart och tillräckligt humanitärt och utvecklingsbistånd för att stöda de minst utvecklade länder och utvecklingsländer som tar emot ett stort antal flyktingar, också med tanke på att åtgärda konsekvenserna för deras arbetsmarknad och säkerställa deras fortsatta utveckling.

30. Där så är lämpligt bör medlemsstater vidta åtgärder för att

a) främja självförsörjning genom fler möjligheter för flyktingar att få tillgång till försörjningsmöjligheter och arbetsmarknaden utan diskriminering mellan flyktingar och på ett sätt som också stöder värdsamhällen och

b) utforma nationell politik och nationella handlingsplaner med medverkan av behöriga sysselsättnings- och arbetsmarknadsmyndigheter och i samråd med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer för att säkerställa skyddet av flyktingar på arbetsmarknaden, inklusive vad gäller tillgång till anständigt arbete och försörjningsmöjligheter.

31. Medlemsstater bör samla in tillförlitlig information för att bedöma inverkan av flyktingar på arbetsmarknaden och behoven hos den arbetskraft som finns och arbetsgivare i syfte att optimera användningen av kompetensen och humankapitalet hos flyktingar.

32. Medlemsstater bör bygga upp resiliensen och stärka kapaciteten hos värdsamhällen genom att investera i lokala ekonomin och främja full, produktiv och fritt vald sysselsättning och anständigt arbete samt kompetensutveckling hos lokalbefolkningen.

33. I överensstämmelse med vägledningen i delarna IV, VI och VII bör medlemsstater där så är lämpligt inkludera flyktingar i åtgärder med anknytning till sysselsättning, yrkesutbildning och tillgång till arbetsmarknaden och i synnerhet

28. Toutes mesures prises en vertu de la présente partie en cas d'afflux de réfugiés sont subordonnées:

a) aux contextes nationaux et régionaux, compte tenu du droit international applicable, des principes et droits fondamentaux au travail et de la législation nationale;

b) aux défis et contraintes qui pèsent sur les Membres eu égard à leurs ressources et à leur capacité d'apporter une réponse efficace, en prenant en considération les besoins ainsi que les priorités exprimées par les organisations d'employeurs et de travailleurs les plus représentatives.

29. Les Membres devraient reconnaître l'importance capitale d'un partage équitable de la charge et des responsabilités. Ils devraient renforcer la coopération et la solidarité internationales pour fournir une assistance humanitaire et une aide durable au développement prévisibles et adaptées en vue de soutenir les pays les moins avancés et les pays en développement qui accueillent de nombreux réfugiés, pour ce qui est notamment de gérer les conséquences de cet afflux sur leur marché du travail et de garantir la poursuite de leur développement.

30. Les Membres devraient prendre des mesures, selon qu'il convient, pour:

a) favoriser l'autosuffisance en accroissant les possibilités pour les réfugiés d'accéder à des moyens de subsistance et au marché du travail, sans discrimination entre eux et de façon à soutenir aussi les communautés d'accueil;

b) élaborer des politiques et des plans d'action nationaux en associant les autorités compétentes en matière d'emploi et de travail et en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs, afin de garantir la protection des réfugiés sur le marché du travail, y compris pour ce qui est de leur accès au travail décent et à des moyens de subsistance.

31. Les Membres devraient collecter des informations fiables pour évaluer l'incidence des réfugiés sur le marché du travail, ainsi que les besoins de la main-d'œuvre existante et des employeurs, afin d'optimiser l'utilisation des compétences et du capital humain que les réfugiés représentent.

32. Les Membres devraient renforcer la résilience et les capacités des communautés d'accueil en investissant dans l'économie locale et en promouvant le plein emploi, productif et librement choisi, et le travail décent, ainsi que la formation des populations locales.

33. Conformément aux orientations fournies dans les parties IV, VI et VII, les Membres devraient associer les réfugiés aux mesures prises en ce qui concerne l'accès à l'emploi, à la formation et au marché du travail, selon qu'il convient, et en particulier:

a) främja deras tillgång till teknisk och yrkesutbildning särskilt via program hos ILO och relevanta aktörer för att stärka deras kompetens och göra det möjligt för dem att genomgå ytterligare omskolning med hänsyn till eventuell frivilligt återvändande,

b) främja deras tillgång till formella arbetstillfällen, system för inkomstgenerering och entreprenörskap med hjälp av yrkesutbildning och yrkesvägledning, arbetsförmedlingsstöd och tillgång till arbetstillstånd, där så är lämpligt, och därigenom förhindra att det skapas en informell arbetsmarknad i värdsamhällen,

c) underlätta erkännandet, certifieringen, ackrediteringen och användningen av flyktingars kompetens och kvalifikationer via lämpliga mekanismer och ge tillgång till skräddarsydda möjligheter till yrkesutbildning och omskolning, inklusive intensiv språkundervisning,

d) öka kapaciteten hos offentliga arbetsförmedlingar och förbättra samarbetet med andra tillhandahållare av tjänster, inklusive privata arbetsförmedlingar, för att stöda flyktingars tillgång till arbetsmarknaden,

e) göra särskilda insatser för att stöda att kvinnliga flyktingar, unga och andra i en sårbar ställning integreras i arbetsmarknaden och

f) där så är lämpligt underlätta överföringen av rättigheter relaterade till arbete och social trygghet, inklusive pensioner, i enlighet med nationella bestämmelserna i värdlandet.

34. I överensstämmelse med vägledningen i delarna V, VIII och IX bör medlemsstater främja lika möjligheter för och likabehandling av flyktingar med avseende på grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och relevanta nationella arbetsrättsliga lagar och bestämmelser och i synnerhet

a) upplysa flyktingar om deras rättigheter och skydd som arbetstagare, bland annat genom att på ett språk de förstår ge information om rättigheter och skyldigheter för arbetstagare och möjligheter till gottgörelse för kränkningar,

b) göra det möjligt för flyktingar att gå med i representativa arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer och

c) vidta lämpliga åtgärder, inklusive lagstiftningsåtgärder och kampanjer, som bekämpar diskriminering och främlingsfientlighet på arbetsplatsen och framhäver positiva bidraget från flyktingar med aktivt engagemang från arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer och civilsamhället.

a) promouvoir leur accès à la formation technique et professionnelle, en particulier grâce à des programmes de l'OIT et d'acteurs intéressés, afin d'améliorer leurs compétences et de permettre leur reconversion professionnelle, en tenant compte de leur rapatriement volontaire éventuel;

b) favoriser leur accès à l'emploi formel, aux programmes d'activités génératrices de revenus et à l'entrepreneuriat au moyen, selon qu'il convient, de services d'orientation et de formation professionnelles, d'aide au placement, et de la délivrance de permis de travail, prévenant ainsi l'informalisation du marché du travail dans les communautés d'accueil;

c) faciliter la reconnaissance, la certification, la validation et l'utilisation des compétences et des qualifications des réfugiés, au moyen de mécanismes appropriés, et offrir un accès à des possibilités adaptées de formation et de reconversion, y compris des cours intensifs de langues;

d) renforcer la capacité des services publics de l'emploi et améliorer la coopération avec les autres prestataires de services, y compris les agences d'emploi privées, pour faciliter l'accès des réfugiés au marché du travail;

e) déployer des efforts spécifiques pour favoriser l'insertion sur le marché du travail des jeunes et des femmes réfugiés ainsi que des autres personnes en situation de vulnérabilité;

f) faciliter, selon qu'il convient, la transférabilité des droits liés à l'emploi et des droits aux prestations de sécurité sociale, y compris les pensions, en conformité avec les dispositions nationales du pays d'accueil.

34. Conformément aux orientations fournies dans les parties V, VIII et IX, les Membres devraient promouvoir l'égalité de chances et de traitement pour les réfugiés au regard des principes et droits fondamentaux au travail et de la protection par la législation du travail applicable, et en particulier:

a) instruire les réfugiés des droits et mesures de protection au travail, notamment en leur fournissant des informations sur les droits et les obligations des travailleurs et sur les moyens de recours en cas de violation, dans une langue qu'ils comprennent;

b) permettre l'adhésion des réfugiés aux organisations représentatives d'employeurs et de travailleurs;

c) adopter des mesures appropriées, y compris des mesures législatives et des campagnes, pour lutter contre la discrimination et la xénophobie sur le lieu de travail et attirer l'attention sur l'apport positif des réfugiés, avec la participation active des organisations d'employeurs et de travailleurs et de la société civile.

35. Medlemsstater bör rådfråga och engagera arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer och andra relevanta aktörer vad gäller flyktingars tillgång till arbetsmarknaden.

36. Medlemsstater bör hjälpa värdländer att stärka sin kapacitet och bygga upp resiliens, inklusive med utvecklingsbistånd, genom att investera i lokalsamhällen.

Frivilligt återvändande och återintegrering av återvändare

37. När säkerhetsläget i flyktingars ursprungsland förbättrats tillräckligt mycket bör medlemsstater samarbeta för att främja att flyktingar återvänder frivilligt i trygghet och värdighet och stöda deras återintegrering i arbetsmarknaden, bland annat med hjälp av internationella organisationer.

38. Medlemsstater bör samarbeta med ILO och relevanta aktörer för att ta fram särskilda program för återvändare i syfte att underlätta deras yrkesutbildning och återintegrering i arbetsmarknaden.

39. Medlemsstater bör samarbeta, bland annat med hjälp av relevanta internationella organisationer, för att stöda socioekonomiska integrationen av flyktingar i deras ursprungsländer med åtgärderna i delarna IV–IX, där så är lämpligt, på ett sätt som stöder ekonomiska och sociala utvecklingen bland lokalbefolkningen.

40. Med hänsyn till principen om börde- och ansvarsfördelning bör medlemsstater hjälpa ursprungsländer att stärka sin kapacitet och bygga upp resiliens, inklusive med utvecklingsbistånd, genom att investera i lokalsamhällen i vilka flyktingar återintegreras och främja full, produktiv och fritt vald sysselsättning och anständigt arbete.

XII. Förebyggande, begränsning och beredskap

41. I synnerhet i länder där det finns en förutsägbar konflikt- eller katastrofrisk bör medlemsstater vidta åtgärder för att bygga upp resiliens i samråd med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer och andra aktörer i syfte att förebygga, begränsa och förbereda sig för kriser på sätt som stöder ekonomisk och social utveckling och anständigt arbete genom åtgärder såsom

a) identifiering av risker för och utvärdering av hot mot och sårbarhet hos human-, fysiskt, ekonomiskt, miljö-, institutionellt och socialt kapital på lokal, nationell och regional nivå,

35. Les Membres devraient consulter et associer les organisations d'employeurs et de travailleurs et autres acteurs intéressés au sujet de l'accès des réfugiés au marché du travail.

36. Les Membres devraient aider les pays d'accueil à renforcer leurs capacités et leur résilience, notamment par le biais de l'aide au développement, en investissant dans les communautés locales.

Rapatriement volontaire et réintégration des rapatriés

37. Lorsque la situation sécuritaire du pays d'origine des réfugiés s'est suffisamment améliorée, les Membres devraient collaborer pour faciliter leur rapatriement volontaire dans la sécurité et la dignité et soutenir leur réintégration dans le marché du travail, notamment avec l'aide des organisations internationales.

38. Les Membres devraient collaborer avec l'OIT et les acteurs intéressés pour élaborer des programmes spécifiques à l'intention des rapatriés afin de faciliter leur formation professionnelle et leur réintégration dans le marché du travail.

39. Les Membres devraient collaborer les uns avec les autres, y compris avec l'assistance des organisations internationales compétentes, pour appuyer l'intégration socio-économique des personnes de retour dans leur pays d'origine, au moyen des mesures prévues dans les parties IV à IX, selon qu'il convient, de façon à soutenir le développement économique et social des populations locales.

40. Compte tenu du principe du partage de la charge et des responsabilités, les Membres devraient aider les pays d'origine à renforcer leurs capacités et leur résilience, notamment par le biais de l'aide au développement, en investissant dans les communautés locales dans lesquelles les rapatriés sont réintégrés, et en promouvant le plein emploi, productif et librement choisi, et le travail décent.

XII. Mesures de prévention, d'atténuation et de préparation

41. Les Membres devraient, en particulier dans les pays où des risques prévisibles de conflit ou de catastrophe existent, prendre des mesures pour renforcer la résilience, en consultation avec les organisations d'employeurs et de travailleurs et les autres acteurs intéressés, et pour prévenir et atténuer les crises et s'y préparer de manière à soutenir le développement économique et social et le travail décent, notamment par le biais de:

a) l'identification des risques et l'évaluation, aux niveaux local, national et régional,

b) riskhantering, inklusive beredskapsplanering, tidig varning, riskreducering och beredskap för nödsituationer, och

c) förebyggande och begränsning av negativa följder, inklusive kontinuitetsplanering inom både offentliga och privata sektorn, med beaktande av trepartsdeklarationen om principer för multinationella företag och socialpolitik och ILO:s deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet och dess uppföljning (1998).

XIII. Internationellt samarbete

42. Då de förbereder sig för och hanterar krissituationer bör medlemsstater stärka samarbetet och vidta lämpliga åtgärder via bilaterala eller multilaterala arrangemang, inklusive FN-systemet, internationella finansinstitut och andra regionala eller internationella mekanismer för samordnad hantering. Medlemsstater bör fullt ut utnyttja existerande arrangemang och etablerade institutioner och mekanismer och stärka dem där så är lämpligt.

43. Krishantering, inklusive stöd från regionala och internationella organisationer, bör ha en särskild inriktning på sysselsättning, anständigt arbete och hållbara företag och stämma överens med tillämpliga internationella arbetsnormer.

44. Medlemsstater bör samarbeta kring främjande av utvecklingsbistånd och investeringar inom offentliga och privata sektorn i samband med krishantering för att skapa anständiga och produktiva arbetstillfällen, näringslivsutveckling och egenföretagande.

45. Internationella organisationer bör stärka sitt samarbete och samstämmigheten av sin krishantering inom sina respektive mandat och fullt ut utnyttja relevanta internationella politiska ramar och arrangemang.

46. ILO bör spela en ledande roll i att hjälpa medlemsstater att erbjuda krishantering baserad på sysselsättning och anständigt arbete och inriktad på främjande av sysselsättning, integration i eller tillgång till arbetsmarknaden, där så är lämpligt, samt kapacitets- och institutionsuppbyggnad i nära samarbete med regionala och internationella institutioner.

47. Medlemsstater bör stärka internationellt samarbete, bland annat genom frivilligt och

de la vulnérabilité du capital humain, physique, économique, environnemental, institutionnel et social, et des menaces pesant sur lui;

b) la gestion des risques, y compris plans d'urgence, alerte précoce, réduction des risques et préparation aux interventions en cas d'urgence;

c) la prévention et l'atténuation des conséquences négatives, notamment par la gestion de la continuité des activités des secteurs public et privé, en tenant compte de la Déclaration de principes tripartite sur les entreprises multinationales et la politique sociale et de la Déclaration de l'OIT relative aux principes et droits fondamentaux au travail et son suivi (1998).

XIII. Coopération internationale

42. Pour se préparer et faire face aux situations de crise, les Membres devraient renforcer la coopération et prendre des mesures appropriées par le biais d'arrangements bilatéraux ou multilatéraux, notamment dans le cadre du système des Nations Unies, des institutions financières internationales et d'autres mécanismes régionaux ou internationaux d'intervention coordonnée. Les Membres devraient mettre pleinement à profit les arrangements en vigueur et les institutions et mécanismes existants et les renforcer, selon qu'il convient.

43. Les réponses aux crises, y compris l'aide des organisations régionales et internationales, devraient accorder une place centrale à l'emploi, au travail décent et aux entreprises durables, et devraient être compatibles avec les normes internationales du travail applicables.

44. Les Membres devraient coopérer pour promouvoir l'aide au développement et l'investissement des secteurs public et privé dans la réponse aux crises en faveur de la création d'emplois décents et productifs, le développement de l'entreprise et le travail indépendant.

45. Les organisations internationales devraient renforcer leur coopération et la cohérence de leurs réponses aux crises dans le cadre de leurs mandats respectifs, en tirant pleinement parti des cadres d'action et arrangements internationaux pertinents.

46. L'OIT devrait jouer un rôle primordial pour aider les Membres à apporter des réponses aux crises fondées sur l'emploi et le travail décent et axées sur la promotion de l'emploi, l'intégration dans le marché du travail ou l'accès à celui-ci, selon qu'il convient, le développement des capacités et des institutions, en coopération étroite avec les institutions régionales et internationales.

47. Les Membres devraient renforcer la coopération internationale, notamment par

systematiskt utbyte av information, kunskaper, god praxis och teknologi för att främja fred, förebygga och begränsa kriser, möjliggöra återhämtning och bygga upp resiliens.

48. Där så är lämpligt bör krishanteringsinsatser samordnas nära och komplettera varandra, i synnerhet humanitärt och utvecklingsbistånd, för att främja full, produktiv och fritt vald sysselsättning och anständigt arbete för fred och resiliens.

XIV. Slutbestämmelse

49. Denna rekommendation ersätter 1944 års rekommendation angående sysselsättning (vid övergången från krig till fred) (nr 71).

l'échange volontaire et systématique d'informations, de connaissances, de bonnes pratiques et de technologies pour promouvoir la paix, prévenir et atténuer les crises, permettre le redressement et renforcer la résilience.

48. Il conviendrait d'assurer la coordination étroite et la complémentarité des réponses aux crises, selon qu'il convient, en particulier entre l'assistance humanitaire et l'aide au développement, pour favoriser le plein emploi, productif et librement choisi, et le travail décent au service de la paix et de la résilience.

XIV. Disposition finale

49. La présente recommandation remplace la recommandation (no 71) sur l'emploi (transition de la guerre à la paix), 1944.